

METODINĖ MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

B-1 (5)

Turinys

1 pamoka. Visur aukurai	3 psl.
2 pamoka. Kalėjime, duobėje ar rūmuose	8 psl.
3 pamoka. Susitikimas prie degančio krūmo	13 psl.
4 pamoka. Būti organizuotesniais	19 psl.
5 pamoka. Tikras išlaidautojas	24 psl.
6 pamoka. Dangus jau paruoštas	29 psl.
7 pamoka. Vaistai nuo vienatvės	36 psl.
8 pamoka. Pauliaus sėkmės paslaptis	42 psl.
9 pamoka. Vyksta statybos	47 psl.
10 pamoka. Maldos karys	52 psl.
11 pamoka. Šlovinsiu Dievą	57 psl.
12 pamoka. Nenugalimieji	63 psl.
13 pamoka. Matantis kiaurai	70 psl.

VISUR AUKURAI

Mes tarnaujame Dievui, kur tik bebūtume. Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Kas nori Man tarnauti, tegul seka paskui Mane: kur Aš esu, ten bus ir Mano tarnas. Kas Man tarnaus, tą pagerbs Mano Tėvas” (Jn 12, 26).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 11, 27 – 12, 9.

Papildoma literatūra: E. Vait „Patriarchai ir pranašai” psl. 125–131.

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

1. Žinoti, kad Dievas kai kada nori juose matyti drąsą, jei reikės dėl tarnavimo, kad paliktų savo namus ir net šalį.

2. Įsitikinti, kad, kur bebūtų, jie gali tarnauti Viešpačiui.

3. Atsiliepti į Viešpaties kvietimą, norėdami save pašvęsti Dievo tarnystei.

Pagrindinė mintis:

Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

Ši pamoka skirta tarnavimui!

Dievas kviečia mus tarnauti Jam, kur mes bebūtume. Kartais mums būtina palikti visus savo planus ir visiškai pakeisti savo gyvenimą. Jeigu mes pasiruošę sekame paskui Jį, tai Jis gausiai mus apdovanoja Savo palaimomis ir rūpinasi mumis.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Mūsų dienomis daugelis patiria tokius pat išbandymus, kaip ir Abraomas. Žinoma, Dievas nesikreipia į juos tiesiai iš dangaus. Bet Jis kviečia juos per Savo Žodžio tiesas bei aplinkybėmis, kurias sudaro Apvaizda. Galbūt jiems teks palikti perspektyvią karjerą, kur siūlo dideli turtą ir garbę, naudingus ryšius ir netgi gimines, kad eitų savęs išsižadėjimo, netekčių ir aukojimosi keliu. Pagal Dievo planą jiems būtina atlikti tam tikrą darbą, bet aprūpintas gyvenimas, draugų ir giminių įtaka trukdys tobulinti savo charakterio bruožus, kurie reikalingi įvykdyti šį planą. Jis kviečia juos išsilaisvinti iš žmonių įtakos ir pagalbos, kad jaustų Jo pagalbos poreikį ir priklausytų tik nuo Jo, kad Jis jiems galėtų atskleisti Save.” (E.Vait „Patriarchai ir pranašai” psl. 126, 127).

Ar kviečia mane Dievas kažką palikti dėl Jo? Ką aš pasakysiu Jam? Kokiu būdu mano pasirinkimas veiks mano santykius su aplink mane esančiais žmonėmis? Kaip man išmokti pasikliauti tik Jėzumi?

PASVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ką naujo jie sužinojo tyrinėdami Bibliją šią savaitę (jei jie turėjo kažkokią užduotį, patikrinkite ją).

Paprašykite jų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

A. „EIK TUO KELIU”

Paruoškite Biblijas ir vaišes.

Pasidalykite į dvi komandas. Kiekviena komanda išsirenka kapitoną, kuris pasiūlytų neįprastą ėjimo variantą. Tegul kapitonai pamoko juos vienokio ar kitokio ėjimo būdą. Tikriausia kai kurie komandos nariai pasijus neįaukiai ir atsisakys dalyvauti tame žaidime. Palikite jiems pasirinkimo laisvę. Kapitonai turės išrikiuoti savo komandas ir sušukę: „Paskui mane!” – išvesti grupę iš klasės. Tame etape dar keli dalyviai gali atsisakyti dalyvauti žaidime. Palikite juos suaugusiųjų priežiūroje. Kapitonai turi savo grupes apvesti aplink bažnyčią, o po to grįžti į klasę. Grįžus į klasę, pavaišinkite visus dalyvius. Jeigu likusieji klasėje bus nepatenkinti, tai jums būtina juos ignoruoti. Tegul norintys perskaito Mt 16, 24.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kas labiausiai patiko jums šiame pasivaikščiøjime? (Galbūt išeiti iš klasės ir pajudėti.) O kas nepatiko? (Tai daryti visų akivaizdoje.) Kas bendro tarp ėjimo paskui Dievą ir pasivaikščiojimo, kurį jie ką tik atliko? (Kartais nemalonu ir neįauku sekti Dievu, nes mes bijome pasirodyti kvailiais; kartais mums tenka atlikti tokius dalykus, kurie aplinkiniams atrodo keisti ir nesuprantami; po pasivaikščiojimo jūs gavote apdovanojimą, taip bus ir danguje; jūs nežinojote, kur jus veda jūsų kapitonas, kartais mes taip pat nežinome, kur mus veda Dievas. O koks skirtumas? (Savo kapitoną jūs matėte.)

Sakykite:

– Sekti Dievu ne visada lengva, linksma, įdomu ir malonu, bet visada teisinga. Dievas žada visada būti šalia mūsų, Jis žada gausiai apdovanoti mus už tai, kad mes ištikimai sekėme Jo vadovavimu. Atverskime Biblijoje ir perskaitykime įsimintiną eilutę Jn 12, 26.

Prisiminkite:

Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

B. „ŽEMIŠKAS ĮSTATYMAS”

Paruoškite popierių ir kuo rašyti.

Suskirstyti vaikus į dvi komandas ir išskirti į priešingas klasės puses. Tegul kiekviena grupė išranda tris naujus įstatymus ir užrašo juos. Paprašykite, kad jie atsimintų juos. (Pvz.: Visada susiraukęs ir piktai žiūrėti į tą, kuris tau nepatinka; niekada nekalbėti ta kalba, kurią supranta kiti; pirmą kartą susitikęs nepažįstamą žmogų, stovėk visada atsukęs jam nugarą.)

Kai abi grupės bus pasiruošusios, tegul vaikai išsivaikšto po klasę ir pradeda bendrauti vieni su kitais, naudodami sukurtus naujus įsakymus. Tegul žaidimo dalyviai pabandys atspėti tuos sukurtus kitos grupės įstatymus, bendraudami su jais. Duokite vaikams kelias minutes, po to tegul kiekviena grupė paaiškina savo įstatymus.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar sunku buvo jiems bendrauti su kita grupe, nežinant jų įstatymų? Kas buvo sunkiausia bendraujant su jais? (Bendravimo stilius, neįprastas elgesys, kurio jūs niekaip negalėjote paaiškinti.) Jeigu jūs būtumėte misionieriumi kitoje grupėje, kaip jūs manote, kas jums padėtų užmegzti geresnį bendravimą? (Daugiau reikia laiko tam, kad galėtų stebėti juos, išmokti jų įstatymus ir susipažinti.) Kuo panašus, o kuo skiriasi sekimas Dievu ir užmezgimas kontakto su kita grupe? (Mums reikia laiko, kad pažintume, kaip Dievas nori su mumis bendrauti. Bet tuo pačiu reikia būti ir atsargiam,

kad išmoktume suprasti Jį ir būtume atidūs tiems ženklams, kuriais Jis mus lydi kelyje. Kartu atsiverskime ir perskaitykime garsiai įsimintiną eilutę Jn 12, 26.

Prisiminkite:

Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis pasidalijimo patyrimu laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Misijos žinios

Pasinaudokite bet kokiais misionierių pasakojimais, kokius tik turite.

Aukų surinkimas

Paruošti dėžutę aukoms.

Sakykite:

– Mes pašaukti tarnauti Dievui įvairiais būdais. Vienas iš tokių būdų, kuris prieinamas kiekvienam, tai yra aukojimas, kad pagelbėtume savo artimui.

Malda

Paruošti popierių, rašymo priemones, žirkles, didelį storesnio popieriaus lapą (stendą).

Paprašykite, kad kiekvienas apibrėžtų savo plaštaką ant dviejų popieriaus lapų, po to iškirptų. Ant vienos „rankos“ užrašytų bet kokią maldos prašymą, o ant kitos – ką jie galėtų padaryti, kad greičiau gautų atsakymą į šią maldą. Pritvirtinkite „pašventimo rankas“ ant didelio popieriaus lapo, ant kurio būtų užrašyta: „Tarnavimas Dievui“. Lapą pakabinkite ant sienos, o po to melskitės, pasakydami Dievui apie visus prašymus.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su Biblijos pasakojimu

Paruoškite žemėlapij su jūsų gyvenamąja vieta, popierių, rašymo priemones.

Pasakykite savo mokiniams, kad jums reikia vykti į komandiruotę, į artimiausią miestą. Paklauskite, ar kas nors žino kelią, kaip ten nuvykti. Jeigu mokiniai jums duos įvairių pasiūlymų, apsimeskite, kad nieko nesuprantate, apie ką jie kalba. Galų gale paklauskite jų: „Ar kas turi žemėlapij?“ arba „Ar jūs galite nupiešti žemėlapij?“ Jeigu kas nors nupieš žemėlapij, pasakykite: „A- a- a! Dabar viskas aišku!“ O jeigu niekas negalės jums nupiešti, tai pasakykite: „Einu paieškosiu kitame kambaryje žemėlapij.“ Atsineškite žemėlapij ir paprašykite parodyti jums kelią žemėlapyje.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite:

– Kai jūs turite žemėlapij, tai atrasti kelią yra žymiai lengviau nei be jo. Atsiverskime kartu pasakojimą iš Biblijos, kur Dievas kviečia Abraomą susiruošti ir leistis į kelionę. Bet Jis nepasakė jam, kur reikia eiti. Abromas išmoko labai svarbią pamoką sau, kad jis gali tarnauti Dievui visur, kur bebūtų.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Paruoškite žemėlapius su jūsų gyvenamąja vieta, markerius ar raudonus pieštukus, žemėlapių kopijas.

Paklauskite:

– Ką reikia žinoti, jeigu leidžiatės į kelionę (savo kelionės galinį tikslą, kiek truks kelionė, maršrutą, tuos, kurie eis su manimi ir t.t.). Surenkime rungtynes ir pažiūrėkime, kas iš mūsų greičiausiai suras trumpiausią kelią tarp dviejų taškų. Tegul mokiniai išsiskaičiuoja pirmais, antrais, trečiais ir pasiskirsto į grupes. Kiekvienai grupei duokite žemėlapij su jūsų gyvenamąja vietove, markerj ir raudoną pieštuką. Žiūrėdami į žemėlapij, pasakykite keletą miestų, kaimų ar kitus geografinius objektus. Tegul pažymi trumpiausią kelią. Pasižymėkite sau, kuri komanda atsakinėja pirma. Šį žaidimą atlikite per penkias minutes, baigę pasakykite, kuri komanda – nugalėtoja. Norintys perskaito Pr 11, 27 – 12, 9. Duokite žemėlapio kopijas. Tegul mokiniai perskaito Pr 12, 4–5. Paprašykite, kad jie nubrėžtų patį artimiausią kelią tarp Harano ir Kanaano. Tegul vienas atstovas iš komandos paaiškina jų pasirinktą maršrutą. Po to parodykite aplinkinį ilgą kelią, kuriuo Abraomas ir jo šeima ėjo iš tikrųjų.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Pasakykite:**

– Įsimintina eilutė sako: „Kas nori Man tarnauti, tegul seka paskui Mane: kur Aš esu, ten bus ir Mano tarnas. Kas Man tarnaus, tą pagerbs Mano Tėvas” Jn 12, 26.

Atsiminkite:

Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

BIBLIJOS PASAKOJIMO TYRINĖJIMAS

Paruoškite kreidą, baltą lentą, markerj.

Užrašykite šiuos vardus ir Biblijos tekstus ant lentos taip, kad visi matytų:

- Juozapas (Pr 37, 26–28. 36)
- Estera ir Mordechajas (Ester 2, 5 – 8, 5–6)
- Danielius (Dan 1; 2)
- Naamano tarnaitė (2 Kar 5)

Sakykite:

– Mūsų įsimintina eilutė sako: „Kas nori Man tarnauti, tegul seka paskui Mane: kur Aš esu, ten bus ir Mano tarnas. Kas Man tarnaus, tą pagerbs Mano Tėvas” Jn 12, 26. Kartu padarykime sąrašą bibliinių herojų, kurie tarnavo Dievui svetimose, tolimose šalyse. Pasakykite man, iš kur jie buvo kilę, kur jie turėjo eiti ir kaip tarnavo Dievui ten, kur jie buvo. Tegul mokiniai greitai peržiūri aukščiau išvardytas Biblijos eilutes. Po to paprašykite prisiminti kitus Biblijos herojus (Joną, Paulių, Pilypą, Luką ir k.t.).

Sakykite:

– Dabar sudarysime dar vieną sąrašą, šį kartą tų, kurie tarnavo Dievui gimtinėje, įprastoje aplinkoje. Pasakykite, kur jie gyveno ir koku būdu tarnavo Dievui. Galimi atsakymų variantai: Elijas (1 Kar 18, 16–36), berniukas, atnešęs penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis (Lk 9, 10 – 17), Eliziejus (1 Kar 19, 16–21; 2 Kar 3), Debora (Ts 4; 5), Gideonas (Ts 6), Marija, Magdalena ir t.t.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Kodėl kartais reikia palikti savo namus, kad galėtume tarnauti Dievui? (Kad pasitrauktume nuo blogos įtakos ir išmoktume pasikliauti tik Dievu ir klausyti tik Jo; todėl, kad žmonės, kuriuos jūs pažįstate, ne visada supras, išklausys ir įkvėps jus; dėl to, kad Dievas galėtų išbandyti ir paruošti jus tam tikrai užduočiai ir išmokyti jus atlikti ją; todėl, kad žmonės tikriausia laukia jūsų atvykimo, kad išgirstų žinią, siųstą Dievo jiems per jus.) Kodėl kartais geriau likti ten, kur tu esi, ir tarnauti

Dievui savo gimtajame mieste? (Tai ne visada būna geriausias kelias, bet vienintelis galimas, nes kai kurie žmonės gali rasti bendrą kalbą su savo kaimynais ir draugais, o atvykusiam tai padaryti gali būti sunku; permaina, kurią aplinkiniai žmonės mato jūmyse, jūsų gyvenime, gali daryti daug daugiau įtakos namuose nei tolimoje šalyje.) Kaip jūs manote, kur geriau tarnauti Dievui? (Ten, kur Jis veda jus.) Perskaitykite įsimintiną eilutę Jn 12, 26.

Prisiminkite:

Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„TARNO SIURPRIZAS”

Paruoškite popierių, parkerius ir pieštukus.

Suskirstykite mokinius į nedideles grupes, tegul jie sugalvoja „Tarno siurprizą”. Iš pradžių tegul pasimeldžia, kad Dievas padėtų jiems atrasti reikalingą tarnavimą tiek savo artimiems kaimynams, tiek nepažįstamiems žmonėms. Jie turi surašyti, kokių įrankių ir daiktų jiems reikės, kad galėtų gerai atlikti tarnystę, kurios pavadinimas „Tarno siurprizas”. Kelios idėjos:

1. Laiškų rašymo kompanija: kanceliarinės priemonės, tušinukai, adresai, markeris.
2. Automobilių plovimas: kibiras su vandeniu, kempinė, plovimo priemonės.
3. Vejos nupjovimas: žoliapjovė, grėblys.
4. Sniego nuvalymas: kastuvai, druska, smėlis.
5. Maisto paketų išnešiojimas: sąrašas žmonių, kuriems reikia maisto, paketai su maistu.
6. Tvarkymas: šiukšlių maišai, šluota, kempinė valymui.

Duokite vaikams kelias minutes atlikti šią užduotį. Paskui tegul kiekviena grupė perskaito savo planą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kodėl jūsų grupė išsirinko tą siurprizą? Kaip jūs manote, kokia bus žmonių reakcija, kai jūs tai atliksite? Kaip jūs sureaguotumėte, jeigu kas nors jums paruoštų panašų siurprizą? Kokiu būdu tie „siurprizai” padės jums tarnauti Dievui ir žmonėms? (Žmonės sužino, kad jais kažkas rūpinasi. Tai padės jums papasakoti jiems apie Dievą. Jų širdys bus suminkštintos ir jie bus labiau imlesni tam, ką jūs jiems pasakysite. Svetimos reikmės taps mums artimesnės ir mes daugiau sužinosime apie tai, kaip mes realiai galime pasitarnauti žmonėms.

Prisiminkite:

Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„PASTATYK AUKURĄ”

Paruoškite statybinių medžiagų (plokščius akmenis, plytas, lentas, laikraščius, lipnią juostą bei kitas statybines medžiagas (pasirinktinai), popierių ar kartoną, pieštukus.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite:

– Iš naujo perskaitykite Pr 12, 7–8. Kur tik Abromas ėjo, pastatydavo aukurą Viešpačiui pagarbinti. Tie aukurai tapo amžiniais liudininkais apie Dievą, kuriam jis tarnavo. Mes taip pat klasėje pastatysime aukurą. Dabar nedidelės grupelės bus vadinamos statybinėmis brigadomis ir kiekviena

iš jų įneš savo indėlį, statant bendrą aukurą. Išdalykite reikalingas priemones kiekvienai grupei. Tegul vaikai bendromis jėgomis pastatys aukurą, kurio aukštis 1,2 – 1,5 m. (Pastaba: jei jūs naudosite laikraščius ir lipnią juostelę, tai tegul iš pradžių vaikai padarys “akmenis” iš suglamžytų laikraščių. Panaudokite lipnią juostą sulipdant tuos “akmenis”.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką mes galime savo gyvenime padaryti, kad tai taptų amžinu liudijimu apie Dievą? (Skatinkite tuos atsakymus, kurie padėtų vaikams mąstyti apie tarnavimą. Tegul jūsų mokiniai užrašo atsakymus ant lapų ir padeda ant aukuro. Padėkite vaikams suplanuoti laiką ir vietą dėl praktinio jų tarnavimo. Jeigu grupę surinkti neįmanoma, tai tegul jūsų mokiniai išsirenka tokį tarnavimo būdą, kurį galima atlikti vienam.)

Prisiminkite:

Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Visi kartu sugiedokite giesmę. Pasimelskite, kad Viešpats padėtų jūsų mokiniams, kad jie norėtų vykdyti Jo valią savo gyvenime ir sekti Juo, kur tik Jis benuvestų.

2 pamoka

KALĖJIME, DUOBĖJE AR RŪMUOSE

Mes tarnaujame Dievui, kur tik bebūtume. Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Kas gi mus atskirs nuo Kristaus meilės? Ar vargas? ar priespauda? ar persekiojimas? ar badas? ar nuogumas? ar pavojus? ar kalavijas?.. Tačiau visa mes lengvai nugalime per Tą, kuris mus pamilo” (Rom 8, 35.37).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 39 – 41.

Papildoma literatūra: E. Vait „Patriarchai ir pranašai” psl. 213 – 223.

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Dievas juos veda, nepaisant šėtono statomų kliūčių.
- 2. Įsitikinti**, kad Dievas stipresnis už šėtoną.
- 3. Atsiliepti** į Dievo meilę, norėdami tarnauti Jam visur, kur tik Jis juos ves.

Pagrindinė mintis:

Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.

Ši pamoka yra skirta tarnavimui!

Juozapas tarnavo Dievui, nepaisydamas savo gyvenimo aplinkybių. Dievas pagal nuopelnus įvertino Juozapo tarnavimą ir ištikimybę, o kiekvieną šėtono pastatytą kliūtį pavertė laipteliu Savo plano įgyvendinimui. Mūsų Dievas stipresnis už šėtoną, ir Jis būtinai palaimins mūsų ištikimą tarnavimą.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Nepaprastos sėkmės, lydinčios bet kokį Juozapo darbą, vyko ne dėka kokio nors stebuklo, bet jo rūpestingumas, energija ir darbštumas buvo apvainikuoti Dievo palaiminimu. Visas savo sėkmes Juozapas priskirdavo Viešpaties malonei, net ir jo pagonis šeimininkas tai laikė savo turto gausėjimo paslaptimi. Be atkaklių, tikslo siekiančių pastangų, negali būti jokio pasisekimo. Dievas buvo pašlovintas dėl Savo tarno ištikimybės. Dievo ketinimas buvo priešpastatyti stabmeldžiams Savo tarno tyrumą ir sąžiningumą, kad ir pagoniškoje tamsoje nušvistų dangiškojo gailestingumo šviesa.“ (E. Vait „Patriarchai ir pranašai“, 217 psl.)

Ar aš besąlygiškai tarnauju Dievui? Ar visiškai pasitikiu Jo malone, kuri suteikia man jėgų kiekvieną naują dieną?

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar kas nors pastatėte aukurą praėjusią savaitę ir ar rado papildomos informacijos apie aukurus? Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išsirinkite vieną arba dvi užduotis, kurios labiausiai tinka jūsų situacijoje.

A. „SULAIKANTI RELĖ“

Paruoškite monetą ir kas šeštam dalyviui kojinę ir batą.

Suskirstykite vaikų komandas po šešis žmones. Kiekvieną grupę padalykite dar per pusę, po to paprašykite žaidimo dalyvių atsistoti skirtingose klasės pusėse taip, kad pusė komandos (t.y. trys žmonės) stovėtų prie vienos sienos, o kita – prie priešingos. Kiekviena komanda turi turėti monetą, kojinę ir batą. Pasakykite, kad kiekvienai komandai reikės dalyvauti trijuose bėgimuose – relė, kurių metu turėtų panaudoti arba monetą, arba kojinę, arba batą. Dalyviai turi perbėgti ar peršliaužti su vienu iš daiktų į kitą kambario pusę taip, kad nesiliestų prie jo rankomis ar kojomis, ir perduotų savo komandos dalyviui. Komanda, kuri pirma pabaigs, bus nugalėtoja. Kiekvieno bėgimo metu reikia laikytis tam tikrų taisyklių:

- 1 estafetė (moneta) – jūs negalite jos liesti rankomis.
- 2 estafetė (kojinė) – jūs negalite jos liesti nei kojomis, nei rankomis.
- 3 estafetė (batas) – jūs negalite jos liesti nei kojomis, nei rankomis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kuris estafetės etapas jums pasirodė sunkiausias? Kodėl jūs ir toliau joje dalyvavote? Kas bendro ir kas ne tarp šio žaidimo ir tarnavimo Dievui? (Kartais mūsų kelyje iškyla sunkumų, kuriuos įveikti būna labai sunku, šėtonas dažnai juos stato mūsų kelyje.) Susiraskime Biblijoje ir perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę. (Palaukite, kol vaikai susiras Rom 8, 35.37, o po to visi kartu ją garsiai perskaitykite.)

Atminkite:

Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.

B. „GYVENIMO PAVEIKSLAS”

Paruoškite įvairios spalvos lėkštes, pakelį ryžių, stalus ir kėdes.

Sustatykite stalus ir kėdes. Padalykite vaikus poromis. Tegul poros atsisėda prie stalo viena prieš kitą. Kiekvienai porai duokite lėkštę ir saują ryžių.

Sakykite:

– Lėkštėje iš ryžių sudėliokite kokį nors paveikslą, tarkim namas ir šuo kieme, lėktuvas debesyje arba žmogus, kuris laiko rankoje balioną. Savo iliustraciją galite sudėlioti dėdami į lėkštę grūdėlį po grūdėlio. Jei jūs paimsite daugiau nei vieną grūdėlį vienu metu, tai jums reikės pradėti viską iš naujo. Pasiūlykite vaikams sudėlioti sudėtingą, bet įvykdomą piešinį. Po to duokite signalą darbo pradžiai. Praėjus minutei arba dviems, sustabdykite procesą ir sakykite: „Taip, štai kas dar.” Kartais jūsų stalas pradės drebėti ir tai gali sugadinti visą darbą. Todėl būkite pasiruošę. Keletą minučių stebėkite, kaip jūsų mokiniai vykdo savo užduotį. Laikas nuo laiko “trukdykite” jiems, lengvai pajudindami stalą. Visai normalu, jei vaikai bandys gelbėti savo darbą, keldami lėkštę nuo stalo.

Duokite vaikams užtektinai laiko, kad pabaigtų užduotį, po to paprašykite parodyti tai, ką jie padarė.

Paklauskite:

– Ką jums primena šis darbas? Ar norėjosi jums viską mesti? Ar jūsų gyvenime buvo tokių atvejų, kada jūs jautėtės panašiai? Kas bendra tarp to, kai aš judinau jūsų stalą ir kai velnias trukdo jūsų gyvenime? Taigi kartu atraskime ir perskaitykime įsimintiną eilutę. (Palaukite, kol jūsų mokiniai atsivers Rom 8, 35.37 ir kartu perskaitykite.)

Prisiminkite:

Viešpats gausiai laimina mus, kai tarnaujame Jam, net jei ir šėtonas gundo mus.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Paruošti dėžutę aukoms.

Sakykite:

– Mes pašaukti tarnauti Dievui įvairiais būdais. Vienas iš tokių būdų, kuris prieinamas kiekvienam, tai yra aukojimas, kad pagelbėtume savo artimui.

Malda

Paruošti popierių, rašymo priemonės, žirkles.

Sakykite:

– Praėjusią savaitę mes paskyrėme savo rankas Dievo tarnystei. Šią savaitę prašau jūsų apibrėžti savo pėdos kontūrus. Vienoje lapo pusėje parašykite savo poreikį, dėl kurio jūs melsitės, o iš kitos – kaip jūs galėtumėte pasitarnauti Dievui.

Pakabinkite savo pėdsakus šalia apibrėžtos rankos, kurią jūs pakabinote praėjusio susitikimo metu, pasišventimo puse į viršų. Pasimelskite dėl savo prašymų. Pabaikite pasišventimo žodžiais.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Užduokite vaikams žemiau pateiktus klausimus:

a) Ar teko jums matyti, kaip jūsų mokytojas ar kitas suaugęs žmogus iš visos grupės išskirdavo numylėtinius? Kaip jūs tada jausdavotės?

b) Ar jūs kada nors išsiskirdavote su savo artimaisiais savaitei, mėnesiui, metams? Kaip jūs jautėtės, būdami toli nuo jų?

c) Ar jus kada nors buvo neteisingai apkaltinę? Ar kada nors jūsų gyvenime buvo taip, jog atrodė, kad visi prieš jus?

Sakykite:

– Šiandien pamokoje mes pamatysime, kaip Juozapui teko išgyventi visus tuos nemalonius patyrimus, bet jis liko ištikimas ir toliau tarnavo Dievui, nepaisydamas visų tų kliūčių, kurias sukeldavo jam šėtonas.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Iš anksto paruoškite lentą, kreidą, du "kalėjimus", tris savanorius, Biblijas.

Paprašykite savo mokinių surasti Biblijoje Pr 39 – 41. Kartu trumpai pakartokite tuos sunkumus, kuriuos savo kelyje turėjo įveikti Juozapas.

Išrinkite tris vaikus atlikti vaidmenis: Juozapas 1, Juozapas 2, "Guodėjas". Pastatykite du kalėjimo kameros modelius skirtinguose kambario kampuose. Išrinkite Juozapo 1 vaidmeniui bendraujantį, optimistišką vaiką. Tegul kiti du atlieka Juozapo 2 ir "Guodėjo" vaidmenis. Pasodinkite Juozapą 1 į vieną kamerą, o Juozapą 2 ir "Guodėją" į kitą. Paaiškinkite klasei, kad niekas negali kalbėtis su kaliniais ar lankyti juos, išskyrus "Guodėją". Palikite juos "kameroje" 3 minutes, o tuo metu tegul kiti vaikai suranda Biblijoje Ps 105, 16 – 22, perskaito ir užrašo 18 ir 19 eilutes ant lentos. Po 2 minučių liepkite "Guodėjui" eiti pas Juozapą 1 ir pasiimti ten visą likusį laiką. Kai laikas pasibaigs, visus tris išleiskite.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite Juozapo 1:

– Kaip jauteisi, kai sėdėjai kameroje vienas? O kaip pasikeitė tavo nuotaika, kai tave atėjo aplankyti "Guodėjas"?

Paklauskite Juozapo 2:

– Kaip jauteisi, kai su tavim kartu kalėjime sėdėjo ir tavo draugas? O kaip pasijautei, kai jis išėjo? (Paprašykite dviejų ar trijų vaikų pasidalyti savo dvasiniu patyrimu, kai Dievas išbandymų metu atsiųsdavo Savo Guodėją.).

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, ar tas patyrimas padės jums pasitikti kitą sunkią gyvenimo situaciją?

Prisiminkite:

Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.

BIBLIJOS PASAKOJIMO TYRINĖJIMAS

Paruoškite popieriaus, pieštukus, E. Vait "Patriarchai ir pranašai" (jei norite).

Sakykite:

– Susiraskite sau partnerį. (Skirkite atitinkamai tam laiko.) Aš perskaitysiu jums keletą klausimų ir duosiu Biblijos eilutes, kuriose galima rasti atsakymus. Užrašykite savo atsakymus, o po to pažiūrėsime, kas iš jūsų galės atsakyti į klausimą: kiek metų Juozapas praleido, būdamas toli nuo savo šeimos?

Klausimai:

1. Kiek metų buvo Juozapui, kai broliai pardavė jį į vergiją? (17 metų – Pr 37, 2)
 2. Kiek metų Juozapas dirbo pas Potifarą? (10 m. – E. Vait "Patriarchai ir pranašai 214 psl.)
 3. Kiek laiko Juozapas praleido kalėjime? (Apie 2 m. – Pr 40, 1; 41, 1)
 4. Kiek metų buvo Juozapui, kai jis tapo antru pagal svarbumą žmogumi visame Egipte? (30 m. – Pr 41, 46)
 5. Kiek laiko klestėjo Egiptas? (7m – Pr 41, 28 – 30)
 6. Kiek laiko praėjo, kai Juozapo broliai pirmą kartą atėjo į Egiptą duonos? (2m. – Pr 45, 6)
- Kad išspręstumėte šį uždavinį, paskaičiuokite, kiek metų buvo Juozapui tuo momentu, kai jo broliai atėjo į Egiptą, ir iš to skaičiaus atimkite Juozapo amžių, kai jis paliko savo tėvo namus. (22m.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar jūs kada nors gyvenote toli nuo namų? Kokį patį ilgiausią laikotarpį jūs praleidote būdami toli nuo šeimos? Ką jūs tada jautėte? Ar galite įsivaizduoti tokią situaciją, kada jus su tais, kuriuos mylite, išskirtų 22 metams? Bet visada atminkite, kad *Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.*

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„TARNAUTI DIEVUI ĮVAIRIOSE APLINKYBĖSE”

Paruoškite lentą, kreidą, knygą su idėjomis apie tarnavimo organizavimą (jei norite).

Aptarkite su vaikais tas kliūtis, kurios gali daryti įtaką jūsų tarnavimo aplinkiniams efektyvumui (atkreipkite dėmesį į tai, kad ne visos kliūtys gali būti šėtono darbas, kai kurios iš jų yra paprasčiausias gyvenimo aplinkybės).

Galbūt jie išvardys tokius dalykus, kaip savo amžių, nepakankamą medžiaginę padėtį, tėvų draudimą ilgam pasišalinti iš namų, nepakankamą pasiruošimą ir t.t. Pavadinkite šį sąrašą „Kliūtys mano tarnystėje”.

Paklauskite:

– Kaip jūs manote, kokias kliūtis tarnauti matė savo gyvenime Juozapas? (Jis buvo jaunas, buvo vergas, neturėjo ypatingo apmokymo. Jis buvo kalinys, apie jį pamiršo vynininkas.) Juozapas nepasidavė. Ką jis padarė? (Ištikimai tarnavo Potifarui, įgijo praktinių žinių, dirbo iš visų jėgų, nepaisydamas to, kad buvo vergas, stengėsi paguosti sėdinčius su juo kalėjime, rūpinosi kitais.)

Šalia pirmojo pavadinimo parašykite dar vieną: "Mano tarnavimo keliai". Aptarkite su vaikais būdus, kuriais jie galėtų tarnauti aplinkiniams, nepaisant aukščiau išvardytų kliūčių. Pasistenkite iš anksto įsigyti knygą, kurioje būtų išvardyti keliai ir būdai organizuojant vaikų tarnavimą.

Štai kai kurie iš jų: organizuoti pietus vargšams ar benamiams; įvairių daiktų ar prietaisų taisymas senyvo amžiaus žmonėms ir vaikams; knygų skaitymas senyvo amžiaus žmonėms ir vaikams; pasivaikščiojimas ar žaidimas su vaikais, kai jų tėvai tuo metu užsiėmę; savanoriškas dalyvavimas socialiniuose projektuose; organizuoti spektaklius ar lėlių teatrus protiškai ar fiziškai neįgaliems vaikams; mažesnio amžiaus vaikų mokymas skaityti ar skaičiuoti; kokio nors sodo inventoriaus pirkimas ir dovanojimas senyvo amžiaus žmogui.

Padėkite vaikams suplanuoti savo tarnavimą ateinančiai savaitei.

Atminkite:

Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„PAJUSTI SKIRTUMĄ”

Paruoškite maldos kopijas, laikraštinių popierių, lipnią juostelę, žymeklius.

Nukopijuokite „Susitaikymo malda”, išdalykite ją mokiniams.

Susitaikymo malda

Brangus dangiškasis Tėve! Dovanok man nuolankumą priimti tai, ko aš negaliu pakeisti, drąsos pakeisti tai, ką aš galiu pakeisti, ir išminties, kad galėčiau atskirti vieną nuo kito; padėk man gyventi šia diena, gėrėtis kiekviena gyvenimo akimirka; išmokyk mane sunkumuose matyti kelią į dvasinę ramybę, išmokyk priimti kaip Jėzus šį nuodėmingą pasaulį tokį, koks jis yra, o ne tokį, kokį man norėtusi jį matyti. Padėk man pasitikėti Tavimi, nes jei aš paklusu Tavo valiai, Tu padarysi dėl manęs visa, kas geriausia, kad aš galėčiau tapti visiškai laimingu šiame gyvenime ir neapsakomai laimingu su Tavimi būsimajame gyvenime. /Ronaldas Neibur/

Sakykite:

– Kai kurie iš jūsų tikriausia girdėjote pirmąją maldos dalį, bet daugelis iš jūsų negirdėjo jos visos. Juozapas įgyvendino šios maldos žodžius savo gyvenime, paimdamas tai, kas geriausia iš tų sunkumų, kuriuos jis patyrė, kad tarnautų Dievui, pašvęsdamas Jam savo gyvenimą, atiduodamas rūpestį Jam dėl tų kliūčių, kurias šėtonas nuolat statydavo jo kelyje.

Paskaitykime visi kartu šią malda.

Paklokite ant grindų didelį laikraščio ar piešimo popieriaus lapą. Tegul vaikai ant jo apibrėžia savo pėdas – visas nukreiptas viena kryptimi. Po to tegul jie užrašo ant savo pėdsakų tarnavimo būdus ar tai, ką galėtų pakeisti savo kasdieniniame gyvenime. Pritvirtinkite lapą prie sienos.

Prisiminkite:

Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Paprašykite Dievo, kad Jis padėtų kiekvienam mokiniui suprasti, kaip gali pasikeisti jų gyvenimas, jei jie tarnaus Dievui, nepaisydami sunkumų, kuriuos gali patirti.

3 pamoka

SUSITIKIMAS PRIE DEGANČIO KRŪMO

Mes tarnaujame Dievui, kur tik bebūtume. Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Turime įvairių dovanų, destis kokia malonė mums suteikta. Kas turi pranašystės dovaną, tegul ja naudojasi, laikydamasis tikėjimo; kas dovaną tarnauti – tetarnauja, kas mokyti – tegul moko, kas paraginti – tegul ragina; kas dovaną šelpti – tegul šelpia dosniai, kas vadovauti – tegul vadovauja rūpestingai; kas dovaną gailestingumo darbams – tegul pagelbi kitiems su džiaugsmu” (Rom 12, 6–8).

Tyrinėjimo tekstai: IŠ 4, 10–17.

Papildoma literatūra: **E. Vait „Patriarchai ir pranašai” psl. 251 – 256.**

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Dievas davė jiems skirtingus sugebėjimus bei talentus.
- 2. Pajausti**, kad Jėzus kviečia juos panaudoti savo talentus ir sugebėjimus tarnavime.
- 3. Leisti** Dievui per juos laiminti aplinkinius.

Pagrindinė mintis:

Jėzus pašaukė mus būti palaima artimiesiems, kad tarnautume jiems dovanomis, kurias Jis mums davė.

Ši pamoka yra skirta tarnavimui!

Ši pamoka yra apie tai, kaip Dievas kviečia mus naudoti mūsų talentus, kad galėtume tarnauti Jam. Kiekvienam iš mūsų Dievas davė skirtingus sugebėjimus. Ir nė vienas žmogus negali daryti visko vienodai gerai. Taigi, kai mes dirbame kartu ir naudojame savo talentus drauge, Dievas per mus gausiai laimina aplinkinius.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Dievas pašaukė Mozę, kuris galvojo esąs nedrąsus, neiškalbus ir netalentingas. Jį slėgė suvokimas, kad jis nesugebės būti Dievo lūpomis Izraeliui. Tačiau, kartą priėmęs tą atsakomybę, jis visa širdimi, visiškai atsidavęs Dievui, ėmėsi ją vykdyti. Šio darbo didingumas pažadino jame visa, kas geriausia. Dievas palaimino jo pasiruošimą paklusti Jam ir jis tapo iškalbus, pilnas vilties ir savikontrolės, tinkantis didžiausiam darbui, kuris kada nors buvo duotas žmogui. Tai pavyzdys, kaip Dievas sustiprina žmonių valią, visiškai pasitikinčių Juo ir besąlygiškai paklūstančių Jo valiai.

Kiekvienas žmogus gali gauti jėgą ir sugebėjimus, jeigu priims Dievo jam duotą atsakomybę ir visa širdimi sieks tinkamai įvykdyti savo pareigą. Kad ir kokia kukli būtų jo padėtis ir kaip bebūtų suvaržyti jo sugebėjimai, bet tas, kuris pasitikėdamas Dievo jėga, stengsis ištikimai atlikti savo darbą, pasieks tikrąjį didingumą. Jeigu, pradėdamas vykdyti savo didžiąją misiją, Mozė būtų pasitikėjęs savo jėgomis ir išmintimi, tai būtų buvęs visiškai netinkamas tam darbui. Kai žmogus pripažįsta savo silpnumą, tai reiškia, kad jis pripažįsta jam patikėto darbo didingumą ir priima Dievą kaip savo patarėją ir atramą.” (E. Vait „Patriarchai ir pranašai” 255 psl.)

Kokius savo charakterio bruožus galiu pavadinti stipriais? Kokios mano silpnosios pusės? Kaip aš pasitikėsiu dieviška jėga būdamas silpnas? Kaip tai atsispindės mano pasirinktame gyvenimo kelyje?

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar patarnavo kas nors artimui, nepaisant kliūčių, kurias turėjo. Tegul vaikai papasakoja savo patyrimus.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išsirinkite vieną arba dvi užduotis, kurios labiausiai tinka jūsų sąlygomis.

A. „TEIGIAMAI ŽMONĖS”

Paruoškite rašiklius, pieštukus, užduočių kopijas.

TEIGIAMAI ŽMONĖS

GERAS DRAUGAS	JUOKAUJANTIS	PADĖJO MAN	ŠYPSENA	GERAS ŽMOGUS
MALONUS ŽMOGUS	IDOMIOS IDĖJOS	LENGVAI BENDRAUJA	LINKSMAS	GEROS MANIEROS
SUPRATINGAS	LYDERIS	PALAIKO	TALENTINGAS	KŪRYBINGAS
RŪPESTINGAS	DRAUGIŠKAS	GERAS KRIKŠČIONIS	MYLINTIS	ATKAKLUS
ŠVELNAUS BŪDO	PATENKINTAS SAVIMI	KANTRUS	GERAS	DŽIAUGSMINGAS

Kai vaikai ateis į klasę, išdalykite kiekvienam lapą su aprašytomis išvardytomis teigiamomis žmogaus charakterio savybėmis.

Sakykite:

– Jūsų užduotis surasti klasėje tokius žmones, kurių charakteriai atitinka aprašymą stulpeliuose. Po stulpeliu parašykite vardus tų, kurie turi šias charakterio savybes. Jūs galite užrašyti vardą kiekvieno draugo tik vieną kartą. (Pritaikykite šią veiklą pagal jūsų grupės apimtį.) Bus du nugalėtojai: pirmas – tas, kuris surinks 5 užrašus horizontaliai, vertikaliam ar įstrižai; antras – tas, kuris surinks daugiausia užrašų po stulpeliais per tam tikrą laiką.

Patys nustatykite laiką, kuris atitiktų jūsų grupės sudėtį.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Kaip greitai nustatėte, kurį stulpelį pildysite? Kokias charakteristikas jūs norėtumėte turėti?

Po kuriomis iš jų būtų sunkiausia pasirašyti?

Sakykite:

– Šitame lape surašyti talentai ir sugebėjimai, kuriuos jums davė Dievas, kad galėtume tarnauti Jam. Paskaitykite kartu Rom 12, 6–8.

Skirkite laiko surasti Rašto vietą ir garsiai ją perskaityti.

Prisiminkite:

Jėzus pašaukė mane būti palaima artimiesiems, kad tarnaučiau jiems dovanomis, kurias Jis man davė.

B. „ŽAIDIMAS SU BALIONAIS“

Iš anksto paruoškite balionus, lipnią juostelę, pieštukus, kartoną, lentą, kreidą, Biblijas.

Sudarykite komandas ne daugiau 3 žmonių. Kiekvienai komandai duokite balionų, lipnią juostelę, pieštukus ir kartoną.

Sakykite:

– Komanda turi sugalvoti žaidimą, kuriame būtų panaudotos visos šios priemonės. Aptarkite, kokį žaidimą norėtumėte sukurti, po to pasiruoškite jį sužaisti. Pasistenkite sukurti žaidimą, kuris būtų iš tiesų jūsų, o ne šiaip kokio nors žinomo žaidimo variantas.

Duokite 15 min. sugalvoti ir pasiruošti. Tegul jie užrašo lentoje žaidimo taisykles taip, kad visi matytų. Kai visos grupės bus pasiruošusios, tegul iš eilės paaiškina ir pademonstruoja sugalvotus žaidimus.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Po to tegul sustoja ratu. Paprašykite vaikų surasti ir garsiai perskaityti Rom 12, 6–8.

Paklauskite:

– Kokiu būdu įvairūs žaidimai, kuriuos ką tik matėme, parodo, kad kiekvienas iš mūsų turi skirtingas dovanas ir talentus? Kodėl svarbu, kad dovanos ir talentai būtų skirtingi? Kokiu būdu jūsų draugų dovanos ir talentai buvo palaima jums, kai jūs žaidėte šiuos žaidimus?

Prisiminkite:

Jėzus pašaukė mane būti palaima artimiesiems, kad tarnaučiau jiems dovanomis, kurias Jis man davė.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Paruošti dėžutę aukoms.

Sakykite:

– Mūsų aukos – tai vienas iš būdų tarnauti Dievui. Tai gera galimybė padėkoti Jam už palaimas.

Malda

Paruoškite raudoną popierių, pieštukus, žirkles.

Sakykite:

– Nupieškite lūpas ant popieriaus lapo. Vienoje lapo pusėje užrašykite savo prašymą Dievui, kitoje – kaip galima pašvęsti savo lūpas Dievo tarnystei. Priklijuokite lūpų atvaizdą šalia rankų ir kojų atvaizdų, kuriuos darėte praėjusiose susitikimuose.

Pasimelskite už išsakytus prašymus. Užbaikite maldą pasišventimu, kuriame atsispindėtų tai, ką vaikai buvo užrašę ant lapų.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Paruoškite popieriaus lapus, rašiklius, pieštukus.

Sakykite:

– Šiandien mes tyrinėsime Mozės gyvenimą ir tą laiką, kada Viešpats pakvietė jį išvesti Izraelį iš vergijos. Mozė jautė, kad jam trūksta talentų ir sugebėjimų tokiai svarbiai misijai įvykdyti. Mes sužinosime, kaip Dievas atsakė į jo reikmę. Dabar paimkite popieriaus lapą ir užrašykite, kas jums geriausiai sekasi. (Piešti, dainuoti, žaisti krepšinį, padėti artimui, mokytis ir t.t.) Kiekvienas iš šitų talentų gali tapti palaima aplinkiniams žmonėms.

Paklauskite:

– Ar yra tarp jūsų tokių, kurie galvojate, kad neturite jokių talentų?

Tegul vaikai padeda tam žmogui surasti ką nors savyje.

Sakykite:

– Įdėkime šituos lapelius į mūsų Biblijas, kad jie primintų mums mūsų talentus, kuriais Dievas gali per mus palaiminti supantį pasaulį.

Prisiminkite:

Jėzus pašaukė mane būti palaima artimiesiems, kad tarnaučiau jiems dovanomis, kurias Jis man davė.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Jums reikės Biblijų.

Paprašykite vaikų surasti Iš 4, 10–17. Tegul du norintys perskaito šias eilutes kartu su jumis.

Vienas iš jūsų skaitys Mozės žodžius, kitas bus pasakotojas, o trečias skaitys Dievo žodžius. Perskaitykite tai garsiai.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Sakykite:

– Atidžiai ištyrinėkime veiksma, kuriame Dievas kalbėjo su Moze. Taip pat atsiminkite tai, kas vyko po to. Aš užduosiu jums klausimus ir kartais pasakysiu Rašto vietas. Po to, kai perskaitysite Biblijos tekstą, pakelkite ranką, kad visi galėtume dalyvauti apmąstymuose.

Klausimai

1. Ko norėjo Dievas iš Mozės? (Iš 3, 7–9)
2. Kodėl Mozė buvo neryžtingas ir abejojo tuo, kad sugebės padaryti jam pavestą darbą? (Iš 4, 10)
3. Ar Mozė turėjo aiškų pasiteisinimą? Prisiminkite jo gyvenimą rūmuose ir dykumoje. (Baigęs Egipto mokslus, galbūt jis jautėsi galėsiąs išvaduoti Izraelį (Iš 2, 11–12), bet 40 metų, praleistų dykumoje, susilpnino jo pasitikėjimą savo sugebėjimais.)
4. Kaip jūs galvojate, ar Mozei buvo reikalinga iškalba, kad išvestų Izraelį iš Egipto?
5. Kaip Dievas atsakė Mozei? (Iš 4, 11) (Dievas aiškiai pasakė, kad Jis duoda žmonėms dovanas ir sugebėjimus, Dievas turėjo galią užpildyti Mozės trūkumus.)
6. Ar galima įgyti iškalbą bei kitus sugebėjimus? Kas rašoma Mt 25, 29 apie mūsų dovanų turėjimą?
7. Ar Mozė tikėjo, kad Dievas padės jam įveikti savo trūkumus? (Iš 4, 13)
8. Ką Dievas atsakė į Mozės pasiteisinimą nepasitikėjimu? (Iš 4, 14) Ką Dievas pasiūlė Mozei? (Iš 4, 14–17) Dievas buvo kantrus Mozei dėl jo nepasitikėjimo ir atsiuntė Aaroną, kaip atsakymą į Mozės reikmę.

Sakykite:

– Suraskime kartu ir perskaitykime Rom 12, 4–8 (Duokite laiko surasti Biblijos tekstą).

Prisiminkite:

Jėzus pašaukė mane būti palaima artimiesiems, kad tarnaučiau jiems dovanomis, kurias Jis man davė.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„VARDO ĮTVIRTINIMAS”

Paruoškite rašiklius, pieštukus, popierių, lipnią juostelę. Išdalykite kiekvienam po rašiklį, popieriaus lapą ir pieštuką.

Paprašykite, kad jie užrašytų savo vardą ir pavardę vertikaliai raidę po raidės. Po to tegul priklijuoja tuos lapus prie lentos ar sienos lipnia juosta.

Sakykite:

– Priekite prie kiekvieno iš šitų lapų ir šalia vienos ar dviejų raidžių, sudarančių jūsų draugo vardą, parašykite jo talentą arba sugebėjimą, kurį jis turi. (Priminkite, kad kai kurias savybes jie jau prisiminė aktyvaus pasiruošimo metu. Pvz.: vardas Rimas – R–rimtas, I–ištikimas ir t.t.) Po to, kai vaikai atliks užduotį, tegul kiekvienas iš jų pasiima savo lapą ir perskaito jį.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar jus nustebino tai, ką parašė jūsų draugai? Ar jums buvo įdomu skaityti šituos užrašus?

Kokiu būdu jūs galėtumėte pasitarnauti Dievui ateinančią savaitę, naudodami talentus ir sugebėjimus, išvardytus jūsų lapuose?

Sakykite:

– Jeigu jūs galvojate, kad neturite talentų, tuomet klystate. Dievas apdovanojo kiekvieną iš mūsų viskuo, kas reikalinga, kad mes vienaip ar kitaip galėtume Jam tarnauti. Dievas labiau žiūri į mūsų nuoširdumą, o ne į sugebėjimus. Jis nori, kad mes visuomet būtume pasiruošę tarnauti Jam.

Prisiminkite:

Jėzus pašaukė mane būti palaima artimiesiems, kad tarnaučiau jiems dovanomis, kurias Jis man davė.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„MANO DEGANTIS KRŪMAS”

Iš anksto paruoškite krūmo maketą kiekvienam mokiniui, spalvotą trauktą popierių arba popierėlius nuo saldainių, žymeklius, lipnią juostelę, žirkles, stalinę lempą, Bibliją.

Iš anksto padarykite maldų kopijas. Sukarpykite ir išdalykite 3 savanoriams, kad jie perskaitytų, kai paprašysite.

Išdalykite kiekvienam po „degantį krūmą”. Paprašykite, kad vaikai užrašytų savo vardus, po to iškirptų ugnies liežuvius iš traukto popieriaus ir priklijuotų juos lipnia juosta ant krūmo.

Po to, kai paruoš savo krūmus, paprašykite juos sustoti ratu. Pastatykite stalinę lempą viduryje kambario ir uždekite ją, išjunkite šviesą.

Sakykite:

– Mozė susitiko su Dievu prie degančio krūmo. (Paprašykite, kad kiekvienas atneštų prie lempos savo krūmą tam, kad galėtų matyti, kaip šviesa prasiskverbia pro trauktą popierių, o po to tegul visi padeda savo krūmus prieš save.)

Sakykite:

– Mozė nusiavė savo batus, nes jis stovėjo ant šventos žemės. (Paprašykite kiekvieno nusiauti batus ir padėti už nugaros.)

Sakykite:

– Panašiai kaip Mozė, mes sutinkame Dievą dėka aplinkybių, kurios susiklosto mūsų gyvenime, o taip pat susitinkam su Juo Jo Šventame Žodyje – Biblijoje. (Padėkite Bibliją rato centre prie lempos.)

Sakykite:

– Mozė tarė Dievui: „Aš niekas. Kaipgi aš galiu eiti ir išvesti Izraelį iš Egipto?” O Dievas atsakė Mozei: „Aš padėsiu tau ir įdėsiu Savo žodžius į tavo lūpas.”

Tegul visi atsiklaupia ir susikabina rankomis. Vaikai, kuriems davėte maldas, perskaitys maldas iš eilės, kol visi klūpo.

Maldos

1. Viešpatie Dieve! Tu Tas, kuris išvedei Abraomo šeimą iš Egipto žemės. Tu dirbai per Mozę, kuris buvo paprastas žmogus. Būk ir su mumis, paprastais žmonėmis, bei duok mums jėgų naudoti savo sugebėjimus tarnaujant Tau taip, kaip davei Mozei. Amen.

2. Brangus Dieve! Tu dirbi per Savo žmones visame pasaulyje. Kiekvienas iš mūsų ypatingas žmogus ir kiekvienas esame pašauktas ypatingai misijai. Padėk mums išgirsti Tavo kvietimą ir duok jėgų įvykdyti mums pavestą darbą, kaip tai darė Mozė. Amen.

3. Visagalis Dieve, Mozės dėka Tu pakeitei daugelio žmonių gyvenimus. Padėk mums išgirsti Tavo kvietimą, kad keistūsi mūsų ir aplink mus esančio pasaulio gyvenimas. Amen.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Sakykite:

– Pasiimkite su savimi tuos “degančius krūmus” į namus ir padėkite matomoje vietoje, kad jie primintų jums apie būtinybę tarnauti savo talentais ir dovanomis.

4 pamoka

BŪTI ORGANIZUOTESNIAIS!

Mes tarnaujame Dievui, kur tik bebūtume. Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Tikrai viskas tebūna daroma padoriai ir tvarkingai” (1 Kor 14, 40).

Tyrinėjimo tekstai: IŠ 18.

Papildoma literatūra: E. Vait., „Kristaus vaizdinės pamokos” (Liet. “Paslėpti lobiai”) psl. 300, 301.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad Dievas juos kviečia organizuotam tarnavimui.
2. **Įsitikinti**, kad Dievas yra tvarkos Dievas.
3. **Atsiliepti** į Dievo kvietimą išmokti tarnauti Jam daug efektyviau.

Pagrindinė mintis:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

Ši pamoka yra skirta tarnavimui!

Dievas yra tvarkos Dievas. Viešpats atsiunčia Mozei Jetrą, kad jis padėtų jam organizuoti tautą. Šiuo pavyzdžiu Dievas moko mus tarnauti Jam organizuotai. Kai mes tai darome, mūsų tarnavimas atneša daugiau naudos.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Jetras buvo Midjano kunigas (Iš 2, 15–16; 18, 1)

Jis buvo Abraomo ir žmonos Ketūros palikuonis (Pr 25, 1–2). Tokiu būdu jis turėjo ryšį su Izraeliu. „Viešpats ypatingai pagerbė Mozę ir jo rankomis padarė stebuklus; nors išrinktas, kad mokyti kitus, jis vis dėlto nemanė, kad jam nereikia pamokymo. Išrinktasis Izraelio vadas su džiaugsmu priėmė midjaniečių dievobaimingo kunigo patarimą ir pripažino jo išmintį.” (E. Vait „Patriarchai ir pranašai” 301 psl.)

Dievas dažnai naudoja “Jetro” išmintį, vizijas, vaizduotę bei protą ir mūsų dienomis, kad atvertų Savo valią ir padėtų bažnyčiai pasiekti dieviškus tikslus.

Ką tokį panaudojo Dievas, kad padėtų man suorganizuoti mano tarnavimą? Kokiu būdu aš galiu pakeisti savo tarnavimą taip, kad jis taptų efektyvesnis? Kokias palaimas galima rasti organizuotame, kruopščiai suplanuotame tarnavime?

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įenant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar kalbėjo kas nors su savo tėvais ar draugais apie savo talentus, o taip pat apie tai, kaip juos panaudoti tarnaujant Dievui. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išsirinkite vieną arba dvi užduotis, kurios labiausiai tinka jūsių sąlygomis.

A. „IŠKEPTI PYRAGĄ”

Paruoškite iš anksto vieno ir to paties patiekalo du receptus bei produktus jo paruošimui.

Jei yra galimybė, praveskite šį užsiėmimą bažnyčios virtuvėje. Paruoškite visus būtinus produktus pyragui ar tortui. Išsirinkite du receptus, pagal kuriuos jūs gaminsite. Vienas iš jų teisingas, o kitame recepte visi nurodymai supainioti. (Pvz.: Sudėkite lukštus į mikserį, suplakite produktus trimis judesiais.) Padalykite klasę į dvi grupes, duokite po vieną receptą kiekvienai grupei ir pasiūlykite paruošti pyragus. Padėkite paruoštus pyragus į orkaitę, kad jie keptų, kol jūsių pamoka tęsis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Kai pyragai iškeps, pakvieskite vaikus paragauti.

Paklauskite:

– Kuris iš pyragų geresnis ir skanesnis? Kodėl būtina būti organizuotu ir sekti duotais nurodymais? Paprašykite vieno iš vaikų atsiversti 1 Kor 14, 40 ir perskaityti garsiai.

Sakykite:

– Kokie yra organizuoto, suplanuoto gyvenimo privalumai?

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

B. „SURINKIMAI”

Paruoškite du lagaminus, porinius daiktus surinkimams (marškinėlius, dantų šepetėlį ir t.t.)

Paruoškite tiek daiktų, kad užpildytumėte jais kiekvieną iš lagaminų. Padalykite vaikus į dvi grupes, išrinkite po vieną vaiką iš kiekvienos grupės, kurie turės atlikti žmogaus, vykstančio atostogauti, vaidmenį ir paprašykite juos išeiti iš klasės. Po to paprašykite vaikų iš pirmos grupės sudėti dėmesingai ir tvarkingai daiktus į lagaminą ir jį uždaryti. O antra grupė turi netvarkingai sugrūsti daiktus į lagaminą ir taip pat jį uždaryti. Paprašykite dviejų „poilsiautojų” grįžti atgal, atidaryti savo lagaminus ir surasti du daiktus pagal jūsių užduotį. Pirmas, kuris ras abu daiktus, taps žaidimo nugalėtoju.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Su koku lagaminu jums būtų buvę maloniau išvykti atostogauti? Kokiame lagamine buvo lengviau rasti nurodytus daiktus? (Jei vaikai blogai sumaišė daiktus antrame lagamine, gali būti, kad būtent jame „poilsiautojas” daiktus ras greičiau. Tada paklauskite jų, iš kokio lagamino daiktus galima iš karto užsivilkiti?) Koks yra privalumas tvarkingai lagamine sudedant daiktus? Paprašykite vieno iš vaikų surasti ir perskaityti įsimintiną eilutę (1 Kor 14, 40).

Paklauskite:

– Koks yra organizuotumo privalumas kitose gyvenimo sferose?

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

C. „KŪRIMO EILIŠKUMAS”

Paruoškite septynis popieriaus lapus, septynias lentas, žymeklius.

Padalykite vaikus į septynias grupes. Paduokite kiekvienai grupei po popieriaus lapą, kuriame užrašytas vienos iš kūrimo dienų skaičius. Kiekviena grupė turi pakartoti kūrimo eiliškumą, aprašytą Pr 1 skyriuje, o po to nupiešti paveikslus, pavaizduojančius užduotą jiems dieną. Skirkite laiko įvykdyti užduotis, o po to tegul kiekviena grupė kitiems parodo savo darbus. Po to paprašykite pritvirtinti piešinius prie lentos kūrimo eiliškumo seka.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Pasakykite:**

– Kaip iš šitos užduoties mes matome, kad Dievas yra tvarkos Dievas? Kas būtų atsitikę, jei Dievas būtų sukūręs medžius anksčiau nei sausumą? Arba, jei Jis būtų visų pirma panorėjęs pailsėti, o tik po to pabaigti Savo darbą? Perskaitykime visi kartu mūsų įsimintiną eilutę (1 Kor 14, 40).

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Paruošti dėžutę aukoms.

Sakykite:

– Vienas iš būdų, atspindintis Dievo požiūrį į tvarką mūsų gyvenime, yra mūsų aukų planavimas. Mes galime nuspręsti iš anksto, kokią sumą norime atiduoti kiekvieną savaitę arba kiekvieną mėnesį. Jeigu esame pastovūs aukojimuose, tai mes padedam Dievo reikaluose. Pagalvokite apie tai, ką jūs norėtumėte dar be dešimtinės paaukoti Dievui kiekvieną savaitę arba mėnesį.

Malda

Išdalykite po popieriaus lapą ir paprašykite jų nupiešti ausį. Vienoje ausies pusėje tegul jie parašo savo prašymą Dievui, o kitoje – būdą, kuriuo galėtų pašvęsti savo klausą Dievo tarnavimui. Tegul jie iškerpa ausį ir pritvirtina šalia rankų ir kitų atvaizdų, kuriuos darė praėjusiuose susitikimuose. Paprašykite Dievo išgirsti visus šiuos prašymus. Po to pasimelskite pasišventimo malda.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Paruoškite giesmynėlius. Paprašykite vaikų išrinkti giesmę.

Sakykite:

– Šiandien šią giesmę mes sugiedosime truputį kitaip. Aš tikra/-as, kad ji skambės taip pat gerai, kaip ir visada, net jei ir giedosime nepasiruošę. Giedokite ją ne eilutė po eilutės kaip parašyta,

bet pradėdami nuo bet kurios jums patikusios eilutės. Prašau pradėkime. Duokite ženklą, kada pradėti.

Paklauskite:

– Ką jūs jautėte, kai giedojote šią giesmę, “kas apie batus, kas apie ratus”? Sunkiau buvo giedoti ar lengviau, o jei būtų giedoję organizuotai? Ar lengva suprasti tokios giesmės mintį? Kodėl taip svarbu viską daryti organizuotai ir iš eilės?

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Jums reikės Bibliją.

Išrinkite norinčius pantomimiškai atlikti Mozės, Jetro, Ciporos, dviejų Mozės sūnų, Aarono, žmonių, atėjusių pas Mozę pagalbos ir teisėjų vaidmenis. Tuo metu, kai kiti garsiai skaitys 18 skyrių, pastatykite aktorius ir skaitovus skirtingose kambario pusėse.

Paklauskite:

– Koks privalumas to, kad Mozė paskyrė sau į pagalbą teisėjus? Kas galėjo įvykti, jei Mozė būtų ir toliau visą darbą daręs vienas? Ką pajautė Mozė, kai gavo palaikymą iš Jetro ir sukūrė naują organizavimą?

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, lentą ir kreidą.

Paprašykite ko nors iš esančių garsiai perskaityti tai, kaip buvo organizuojama labdarinė veikla ankstyvojoje Bažnyčioje (Apd 6, 1–7).

Paklauskite:

– Kodėl reikėjo tokio organizavimo? Kokius privalumus turėjo Bažnyčia po to, kai buvo atliktas toks darbas?

Sakykite:

– Krikščioniška Septintosios dienos adventistų bažnyčia turi tokią struktūrą, kad padėtų bažnyčios narių poreikiams visame pasaulyje. (Ant lentos parašykite mūsų bažnyčios organizacinius lygius taip, kad visi matytų.)

Vietinė bendruomenė. Atstovauja septintosios dienos adventistų tikinčiųjų grupei, esamoje vietoje. Yra maždaug 45000 adventistų bendruomenių visame pasaulyje.

Vietinė konferencija (Misijos laukas). Ji apima bendruomenes, kurios yra išsidėsčiusios tam tikros valstybės, rajono teritorijoje ir dirba bendrai. Dažniausia konferencijos organizuoja įvairius susitikimus, stovyklas ir kitus masinius renginius.

Unija. Tai kitas bažnyčios organizacinis lygis. Unija apima keletą konferencijų, kurios glaudžiai bendradarbiauja. Įprastai unijos leidžia periodinius leidinius, kuriuose minimos naujienos ir padėsinimo žodžiai tos teritorijos bažnyčios nariams.

Divizija. Visame pasaulyje yra 13 divizijų. Viena divizija apima keletą unijų. Divizijos organizuoja ir vadovauja evangelizaciniam ir bažnytiniam darbui, vykdomam kokioje nors pasaulio dalyje. Jos leidžia medžiagą įvairiomis kalbomis, kuriomis kalba žmonės tose bažnyčiose, kurios yra divizijos teritorijoje.

Generalinė Konferencija. Kontroluoja pasaulinės bažnyčios darbą, palaikydama divizijų darbą. Pagal dabartinius apskaičiavimus, visame pasaulyje gyvena apie 14 milijonų adventistų.

Sakykite:

– Aptarkime mūsų bažnyčios struktūrą ir prisiminkime, kaip vadinasi divizija, unija ir konferencija (Misijos laukas), kurioje priklauso mūsų bendruomenė?

Paklauskite:

– Kas bendro ir kas ne tarp mūsų bažnyčios struktūros ir to organizavimo, kurį pasiūlė Jetras Mozei? Ar patinka jums būti organizacijos dalimi? Kokie privalumai organizavimo palyginant su netvarkingu darbu? (Jūs galite pateikti pasaulinės mokymo, surinkimo dešimtinės ir aukų, kurios reikalingos mūsų reikmėms visame pasaulyje, misionierių pasiuntimo į tas vietas, kur jie reikalingi, sistemas.)

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS**„SKIRTI LAIKO”**

Paruoškite pieštukus, popierių.

Paprašykite vaikų surašyti sąrašą tų dalykų, kuriuos jie atlieka kasdien. (Pvz.: einu į mokyklą, maitinu šunį, plaunu indus, ruošiu pamokas, meldžiuosi, žiūriu televizorių ir t.t.) Aptarkite ir išsiaiškinkite, kokie iš šių dalykų yra būtini, o kokie ne. Taip pat sužinokite, kam jie daugiau nori skirti laiko, o ką atlikti nesinorėtų, bet reikia.

Paprašykite vaikų pasiskirstyti poromis ir sudaryti tvarkaraštį kiekvienai ateinančios savaitės dienai. Priminkite jiems, kam jie turi skirti pakankamai laiko tiems dalykams, kuriuos jie laiko svarbiais. Kai darbas bus atliktas, paprašykite norinčių papasakoti apie savo tvarkaraštį.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Ar padarėte dėl savo gyvenimo organizavimo atradimą? Kas pasikeis, jei jūs pabandykite kitą savaitę laikytis tvarkaraščio, o kas liks kaip buvę? Kas atsitinka, kai norime atlikti daug darbų vienu metu? Kaip dienos organizavimas padės jums skirti daugiau laiko bendravimui su Dievu?

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**„PLANAI”**

Paruoškite popieriaus, pieštukus.

Variantas 1

Išdalykite po popieriaus lapą kiekvienam vaikui. Paprašykite puslapio viršuje parašyti pagrindinę pamokos mintį. Po to tegul padalija lapą į 7 stulpelius ir ten įrašo savaitės dienas. Aptarkite kartu, kaip sudaryti tinkamą dienotvarkę ir kaip ji padės organizuoti asmeninį gyvenimą. Po kiekvienos dienos pavadinimu jie gali parašyti tuos dalykus, kuriuos turi atlikti.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Kokia nauda jums bus iš to, jei suplanuosite savo laiką? (Paprašykite vaikų papasakoti savo tėvams arba draugams apie privalumus organizuojant savo laiką)

Variantas 2

Sakykite:

– Vienas iš būdų įvesti tvarką yra laiko planavimas. Aptarkime kitos savaitos pamoką ir suplanuokime ją tiesiog dabar. (Pakvieskite vaikus planuoti, o taip pat ir dalyvauti kitą savaitą mokyklos pamokoje.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar patiko jums planuoti savaitos mokyklos pamoką? Kas atsitiktų, jei mokytojas nesiruoštų pamokai? Kokia nauda iš organizuotumo ir planavimo?

Prisiminkite:

Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Sakykite:

– Dievas nori, kad kiekvieno mūsų gyvenime būtų tvarka. Kad gyvenimas būtų sėkmingas, reikalinga tvarka šalyje, bažnyčioje, mokyklose, namuose. Tvarka mūsų gyvenimuose yra Dievo tvarkos atspindys. Ir tuo mes galime paliudyti žmonėms apie Dievą. Pasimelskime, kad Dievas padėtų mums teisingai ir efektyviai organizuoti bei planuoti savo gyvenimą.

5 pamoka

TIKRAS IŠLAIDAUTOJAS

Mums reikia Dievo meilės. Malonė

Įsimintina eilutė: „Žiūrėkite, kokia meile apdovanojo mus Tėvas: mes vadinamės Dievo vaikai ir esame” (1 Jn 3, 1).

Tyrinėjimo tekstai: Lk 15, 11–32; 1 Jn 3, 1; Ef 3, 8–9.

Papildoma literatūra: E. Vait „Kristaus vaizdinės pamokos” (Liet. “Paslėpti lobiai”) psl. 138–211.

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Dievo palaimos primena mums Jo begalinę meilę.
- 2. Pajausti** Dievo supratingumą bei meilę.
- 3. Atsiliepti** į Dievo meilę jiems.

Pagrindinė mintis:

Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

Ši pamoka yra skirta malonei!

Sūnus palaidūnas – tai bet kuris žmogus, kuris atsuka nugarą Dievui. Pasikliaudami tik savimi, užuot pasikloję Dievu, mes nusigręžiame nuo Dievo malonės lygiai taip pat, kaip sąmoningai prieštaraudami Jo valiai. Bet mylintis Dievas laukia mūsų ir pasiruošęs kiekvienam iš mūsų atverti Savo pilną atleidimo glėbį.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Palyginimas apie sūnų palaidūną atskleidžia Dievo atleidžiančią meilę tiems, kurie tolsta nuo Jo... Jis pilnas gerumo ir didelio gailėstingumo visiems, kas patiria apgaulingo priešo gundymus.”

„Palyginime parodoma, kaip Dievas elgiasi su tais, kurie kažkada pažinojo Tėvo meilę, bet leido laimėti pergalę prieš save.” (E. Vait „Kristaus vaizdinės pamokos” 198 psl.)

Tėvas laukia sugrįžtant savo sūnaus ir bėga jo pasitikti, netgi kai jis buvo dar labai toli. Toks elgesys buvo neleistinas to laikmečio dievobaimingiems vyrams. Buvo laikoma neišmintingu poelgiu, kai turtingas patriarchas ir žemvaldys bėga pasitikti jauną žmogų, kuris kažkada įžūliai pasielgė.

Žinomas anglų pamokslininkas Čarlzas Sperdžinas savo darbe „Išlaidi meilė išlaidžiam sūnui” pabrėžia dosnią tėvo meilę, pertekusią atlaidumo, visiško atstatymo, džiaugsmo, paguodos, pasitikėjimo ir visiško susitaikymo.

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar jie patyrė kažką, kai studijavo Bibliją savaitės eigoje. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

A. „GAUSIOS VAIŠĖS”

Paruoškite korteles, rašiklius, pieštukus, receptus ant kortelių, stalo įrankius, krepšį su užrašu „Receptai”.

Jūsų receptas: (Išrinkite patiekalą, kuris patiktų kiekvienam vaikui jūsų

klasėje, bei raskite visus reikiamus produktus.) Pavadinkite jį „Gausios vaišės”. Nupirkite tiek ledų, kad užtektų visiems, sudėkite juos į didelį stiklinį indą. Supjaustykite bananus ir papuoškite jais ledus. Apipilkite ledus koku nors sirupu, pabarstykite riešutais ir kokoso drožlėmis. Ant viršaus užbarstykite tarkuoto šokolado bei šviežių uogų.

Jūsų veiksmai: Kai tik vaikai sueis į klasę, duokite jiems užduotį parašyti savo mėgstamo patiekalo receptą. Kai dauguma iš jų atliks šią užduotį, surinkite korteles ir perskaitykite jas visiems, o savo kortelę perskaitykite pabaigoje. (Jei jūsų didelė bendruomenė, tai klasę suskirstykite į grupes; korteles skaitykite atskirai grupelėse.) Perskaitykite savo receptą garsiai ir paprašykite vaikų padėti jums jį paruošti. Po to sudėkite į indelius, skirtus ledams. Kol vaikai valgys, perskaitykite garsiai 1 Jn 3, 1.

Variantai: Tam, kad ne per daug šokiravus vaikus, jūs galite ledus paruošti pamokos gale. Ledų paruošimo pagrindas iš tikrųjų prieštarauja sveikos mitybos taisyklėms. Bet šitame vienkartiniam pažeidime nėra nieko smerktino.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip šios vaišės padeda jums geriau suprasti teksto mintį 1 Jn 3, 1? (Jos primena mums gausią ir dosnią Dievo meilę.) Iš ko ateina ta meilė? (Iš Dievo.) Kam ji skirta? (Galima išvardyti dalyvių vardus.) Kaip vadina mus Viešpats? (Savo vaikais.)

Sakykite:

– Mums būtina prisiminti, kad dėl Dievo malonės mes tampame Jo vaikais.

Prisiminkite:

Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

B. „PASIKLYDĘS KELIAUTOJAS”

Paruoškite mažą dovanėlę mokiniui, kuris sutiks suvaidinti tą keliautoją.

Pakvieskite vieną norintį, kuris sutiktų būti “keliautoju”, ir kelioms minutėms pasiklysti. Paprašykite jo palaukti už durų. Kol jis už durų, paaiškinkite vaikams, kad jiems reikia užmerkti akis ir nežiūrėti, kaip įeis keliautojas į klasę ir pasislėps. Po to jie turės šaukti ir jo ieškoti, bet neturi iš karto jo rasti. Žaidimas tęsiasi tol, kol jūs jo nesustabdote. Jeigu “keliautojas” bandys atkreipti į save dėmesį, tai tie, kurie ieško, turi ignoruoti visus jo ženklus. Paaiškinkite taip pat, kad, kai “keliautojas” išeis iš savo slėptuvės, vaikai turi pulti jo pasitikti, džiaugsmingai jį sveikindami.

Pastaba: Mes rekomenduojame pasinaudoti suaugusiųjų pagalba, kurie vadovautų vaikams ir vestų sustiprintas paklydėlio paieškas ten, kur jo negali būti. Kai jis pasirodys visiems, visi vaikai turi bėgti jo pasitikti, apkabinti jį, džiaugsmingai sveikinti ir atsiprašyti. Po to įteikite keliautojui mažą dovanėlę.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite “keliautojo”:

– Kaip tu jauteisi, kai buvai “pradingęs”? (Išklausykite jo atsakymą.) Kaip jauteisi, kai tave surado? Ar suabejojai mūsų meile tau? Papasakok mums apie tai (Skatinkite “keliautoją” išsakyti savo jausmus ir mintis.) Ar tau patiko mūsų pasveikinimas, atsiprašymas ir dovana.) (Perskaitykite 1 Jn 3, 1.)

Sakykite

– Malonė – tai dosni Dievo meilė mums.

Prisiminkite:

Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Malda

Suskirstykite vaikus į grupes. Grupelės turi sustoti ratu ir padėti ranką ant peties vaikui, stovinčiam iš dešinės. Pradėkite pati/ -s maldą šlovinant Dievą už Jo dosnią meilę ir išsakykite mūsų nuolatinę Jo atleidimo, vadovavimo ir pasigailėjimo reikmę. Melskitės dėl savo reikmių, o po to paprašykite kiekvieno tylioje maldoje pasimelsti už vaiką, stovintį iš dešinės, kad Dievo meilė gausiai išsilietų ant jo. Po to sugiedokite giesmę apie Dievo meilę.

Aukų surinkimas

Paruošti dėžutę aukoms.

Sakykite:

– Mūsų aukos – tai vienas iš būdų dėkoti Dievui už Jo dosnią meilę. Aš tikiuosi, kad jūs būsite

dosnūs. Savo maldose pasakykite, kaip jūs dėkingi Jam už Jo meilę. Padėkite dėl Jo savo aukas į krepšelį, skirtą aukoms. (Duokite kiekvienam mokiniui po nedidelį siūlo gabaliuką, kurį jie turi apsukti aplink pirštą ir surišti. Visą kitą savaitę tai bus priminimas jums apie Dievo meilę.)

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Jums reikės Bibliją.

Sakykite:

– Ar kam nors anksčiau iš jūsų buvo pasimetęs naminis gyvūnėlis? Ką darėte, kad jį atrastumėte? Kaip jautėtės, kai jis atsirado? Šiandien kalbėsime apie tai, kas būna, kai kas nors pasimeta, o po to atsiranda. Paprašykite vaikų susėsti ratu ir perskaityti eilutę po eilutės ištrauką iš Lk 15, 11–32 (jeigu jūsų didelė grupė, padarykite kelis ratus). Sustabdykite vaikus po 12, 13, 16, 20, 24, 31 eilučių ir paklauskite jų: „Ką jūs girdite/ matote/ jaučiate?“ Paklauskite keleto mokinių. Jie įsivaizduos įvykius, aprašytus istorijoje, o jų įsivaizdavimas ir bus atsakymas į tuos klausimus. Prisiminkite visus atsakymus. Tikriausia po 11 eilutės jūs išgirsite tokį atsakymą: „Aš girdžiu, kaip tėvas prašo savo sūnaus pasilikti, nes jis dar toks jaunas.“

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip yra išreikšta malonė ir pasigailėjimas sūnaus palaidūno? (Tėvas švenčia savo sūnaus sugrįžimą, sūnaus padėtis šeimoje visiškai atstatyta, nors to ir nenusipelnė.) O kur šiame pasakojime yra meilė? (Priimkite visus atsakymus.) Šiame pasakojime nė karto nėra paminėtas žodis „dosnus“ ir „meilė“. Vis dėlto visas pasakojimas kalba mums apie dosnią meilę.

Prisiminkite:

Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Kol Biblijos vis dar atverstos, užduokite vaikams šiuos klausimus:

– Žodis „išlaidautojas“ reiškia žmogų, kuris neprotingai ir be jokios apskaitos leidžia savo turtą. Kur palyginime apie sūnų palaidūną galime rasti įrodymų, kad jaunuolis buvo išlaidautojas? Ko dar, išskyrus pinigus, jis neteko? (santykių šeimoje, sveikatos, savo gero vardo, galimybių, jaunų metų ir t.t.) E. Vait sako: „Kiekvienas gyvenimas, sukcentruotas į save, yra iššvaistymas. Bet kuris žmogus, bandantis gyventi be Dievo, veltui išekvoja save patį. Jis arba jį išbarsto brangius metus, išekvoja proto jėgą, širdį ir sielą bei ruošia save bankrotui amžinybėje.“ (E. Vait „Vaizdinės Kristaus pamokos“ 200, 201 psl.) Kas šioje istorijoje kalbama apie mus ir apie mane? (Mes – tie patys išlaidaujantys vaikai, aprašyti palyginime.)

Bet palaukite, pasakojime kalbama apie du išlaidaujančius žmones. Vieną mes galime rasti 28 eilutėje. Kas jis? (Vyresnysis sūnus.) Šis pasakojimas pirmiausia yra apie malonę ir gailėstingumą, todėl mes ilgai nekalbėsime apie vyresnįjį brolių, pasakysime tik tai, kad jis šitos malonės nepamatė. Jis manė, kad malonė priklauso nuo darbų, bet iš tikrųjų taip nėra. Malonė – tai, ką Dievas duoda mums veltui, neužtarnautai. Todėl istorijos gale mes nematome vyriausiojo sūnaus. Jis yra kažkur toli, besistengiantis kažką pasiekti savo darbu. Jis toli nuo malonės.

Dabar šiame pasakojime suraskime tikrąjį išekvotąją: pažiūrėkite į 22 ir 23 eilutes. Kas jis? (Tėvas.) Kuo pasireiškia jo išlaidavimas? (Jo meilė.)

Tad apie ką šis pasakojimas: apie išlaidų sūnų ar apie išlaidų ir pilną meilės tėvą? (Apie abu, bet Jėzus pasakė šitą palyginimą, kad parodytų Dievo charakterį.)

Ar tėvas maldavo savo sūnaus grįžti? Eil. 20. (Ne, jis laukė jo sugrįžtant, o kai pamatė jį, bėgo pasitikti.)

Prisiminkite:

Nesvarbu, kaip toli jūs nuėjote ir ką jūs padarėte, Dievas laukia jūsų ištiesęs rankas. Perskaitykite Lk 15, 7.

Dabar mes galime iš tikrųjų suprasti 1 Jn 3, 1. (Išstarkite šią eilutę visi kartu garsiai.)

Prisiminkite:

Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„VAIDINIMAS APIE DOSNIĄ MEILĘ”

Paklauskite:

– Kaip jūs galėtumėte padėti Dievui parodyti meilę mažiesiems nusidėjėliams šiose situacijose?

Mažylis, su kuriuo jūsų tėvai sutiko pabūti per išėigines, sujaukė visą jūsų kambarį. Kai jis pamato, kad jūs labai susierzinę, jis nuoširdžiai gailisi dėl to, ką padarė, bet jau per vėlu, ir jūsų pašto ženklų kolekcijos niekas nebeišgelbės. (Prisiminkite, kad Dievas niekada nekaltina ir nerodo į nuodėmę. Jis paprasčiausiai atleidžia ir myli nusidėjėlių.)

Vakar jūsų mažoji kaimynė su dviračiu pervaziavo jūsų mylimiausias gėles, dar ir atrėžė, kai jūs jos paprašėte sustoti. Jums teko persodinti daug gėlių. O šiandien ji nori pažaisti jūsų kamuoliu. Ką jūs jai galėtumėte papasakoti apie dosnią ir atleidžiančią Dievo meilę?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar pritaikysime tekstą 1 Jn 3, 1 tiems žmonėms, kurie pykdo mus? Kaip jūs jaučiatės, kai žinote, jog esate mylimi? Ar žinote, kad jūsų širdis tampa geresnė, kai jūs atveriate savo meilę artimui?

Prisiminkite:

Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10–15 MIN.)

„PRIMINIMAS APIE DOSNIĄ MEILĘ”

Iš anksto paruoškite daug buityje naudojamų priemonių, kurias būtų galima palyginti su dosnia Dievo meile mums. Pvz.: plaktukas. (Dievas stato man namus), servetėlė veidui (Dievas nušluosto ašaras sūnui palaidūnui), forma tortui (Dievas nori man surengti šventę), vynuogės (Dievas nori pietauti su manimi), nerauginta duona (Dievas numirė už mane), vynys (Dievas numirė už mane) ir t.t.

Padėkite visas priemones ant stalo ir paprašykite vaikų prieiti prie jo, paimti po kokį nors daiktą ir atsisėsti. Po to paklauskite, kaip šis daiktas primena jums dosnią ir begalinę Dievo meilę (jei grupė didelė, tai tegul keli mokytojai atneša reikiamą kiekį buitinių daiktų, kad galėtų šią užduotį atlikti mažose grupelėse.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip jūs galėtumėte panaudoti vieną iš šių daiktų, kad papasakotumėte apie Dievo meilę

namuose arba mokykloje? (Tegul norintys pademonstruoja, kaip galima panaudoti šiuos daiktus, kad atkreiptų kažkieno dėmesį į dosnią Dievo meilę.)

Prisiminkite:

Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Tegul vaikai sustoja ratu ir padeda ranką ant peties to žmogaus, kuris stovi iš dešinės. Tegul kiekvienas tylioje maldoje pasimeldžia už savo draugą ir už tai, kad kiekvienas iš jų būtų dangiškojo Tėvo namuose bei kad visada būtų Jo meilėje. Išstarkite palaiminimo žodžius, užrašytus Jud 24–25.

6 pamoka

Dangus jau paruoštas

Mums reikia Dievo meilės. Malonė

Įsimintina eilutė: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą, tikėkite ir Mane! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Antraip argi būčiau sakęs: „Einu jums vietos paruošti!“? Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas Save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir Aš“ (Jn 14, 1–3).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 14: 1–3; Jn 5, 13; Jud 21; Jn 5, 24.

Papildoma literatūra: E. Vait „Ankstyvieji raštai“ 11–20 psl.

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad dangus iš tikrųjų egzistuoja ir jį mums paruošė Dievas.
2. **Pajausti** užtikrinimą, kad Dievo malonė yra amžina.
3. **Trokšti** įgyti amžinąjį gyvenimą kartu su Jėzumi.

Pagrindinė mintis:

Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

Ši pamoka yra skirta malonei!

Dėl Savo meilės ir malonės Dievas kiekvienam iš mūsų stato danguje namus. Šitas namas išpirktas Kristaus krauju ant Golgotos kryžiaus. Koks laimingas bebūtų gyvenimas žemėje, vis dėlto mums tikroji dovana yra amžinas gyvenimas, galimybė amžinai būti su Dievu. Mes galime prarasti šią dovaną, jei nusigręšime nuo Dievo. Dievas padarė viską, kad mes ten patektume.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Žodį, išverstą kaip “buvinė” kai kuriuose Biblijos vertimuose, tiksliau būtų išversti kaip “likusi vieta” arba “buvimo vieta”, “gyvenamoji vieta”. Tai nebūtinai reiškia kažkokį pastatą arba didelį būstą

ir jo gražius papuošimus (žr. „Biblijos komentarai SDA“ t 5, 234 psl.). Pats žodžio „buveinė“ supratimas atsirado viduramžiais. Iki tol žmonės galvojo, kad kalbama apie kambarius Dievo namuose.

E.Vait, aprašydama savo pirmąjį regėjimą knygoje „Ankstyvieji raštai“, kalba apie namus, kurie yra mieste naujojoje žemėje. „Ten aš pamačiau nuostabius, gražius, padarytus tarsi iš sidabro, namus, kurie buvo paremti keturiomis kolonomis, padabintomis perlais. Šitie namai buvo skirti Dievo šventiesiems. Kiekviename name buvo auksinė lentynėlė. Aš mačiau, kaip daugelis šventųjų įeina į namus, nusiima savo spindinčius vainikus nuo galvų ir deda juos ant tų lentynų, ir po to išeina į artimiausius laukus, kad galėtų pasidaruoti juose, bet ne taip, kaip mes dirbame. Visai ne taip! Šlovinga, didinga šviesa apšvietė jų galvas ir jie visą laiką šūkavo iš džiaugsmo ir šlovino Dievą.“ (18 psl.)

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar sužinojo, kokia buvo vyriausiojo sūnaus problema iš Lk 15 skyriaus, ir ar jie sutinka, kad Dievas išlaidžiai elgiasi su Savo meile. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

A. „SVAJONĖS APIE DANGIŠKUS NAMUS“

Paruoškite iš anksto popierių, pieštukus, žymeklius.

Kai vaikai eina į klasę, duokite kiekvienam popieriaus ir paprašykite parašyti, kaip jie įsivaizduoja savo namą danguje. Galbūt jie nupieš savo namo planą arba išorinę namo dalį, arba tegul savo namą aprašo.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar patiko svajoti apie dangų? Kokie jausmai užplūsta, kai jūs suvokiate, kad mes greitai būsime danguje?

Prisiminkite:

Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

B. „MANO NAUJAME NAME“

Paruoškite kiekvienam mokiniui nedidelius lapus. Parašykite lapo viršuje: „Mano pirma diena name, kurį man paruošė Dievas“. Apačioje parašykite: „Tai istorija be galo“. Taip parašykite ant visų lapų. Išdalykite popieriaus lapus ir paprašykite jų įsivaizduoti sau tai, kuo jie užsiims būdami danguje. Tegul parašo tai savo popieriuje. Kai pabaigs užduotį, paprašykite norinčių perskaityti savo rašinius (jei tai didelė grupė, darykite tai išskirsčius po 5–6 žmones).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką jūs jautėte, kada aprašinėjote pirmąją dieną danguje? Kaip jūs galvojate, ar iš tikrųjų galėsime danguje tai daryti? Kaip jums patinka tai, kad mes niekada nepavargsime būdami danguje ir užsiimsime tik mėgstamais užsiėmimais? Ką jūs galvojate apie tai, kad Jėzus bus visada šalia?

Prisiminkite:

Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Jeigu galite, tai suraskite krepšelį, dubenėlį arba kokią nors kitą indą, kuris būtų tinkamas aukų rinkimui.

Sakykite:

– Mūsų aukojami pinigai bus panaudoti Evangelijos žiniai apie dangų platinti viso pasaulio vaikams. (Pasimelskite, kad paaukoti pinigai padėtų atskleisti žmonėms Gerąją naujieną apie tai, kad Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.)

Malda***Sakykite:***

– Išsidalykime po du ir, atsiklaupę ant kelių, pasimelskime. Kartu su porininku padėkokite Dievui už tai, kad danguje Jis paruoštų jums ypatingą vietą, bei už visas palaimas, kurias Jis duoda mums čia, žemėje. Pabaigoje aš pasimelsiu garsiai.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Paklauskite:

– Namuose, kuriuose gyvenate, koks kambarys yra jums mėgstamiausias? Kodėl? Ar norėtumėte, kad kambarys danguje būtų panašus į jį? (Leiskite vaikams išsakyti savo nuomonę)

Sakykite:

– E. Vait, būdama 17 metų, pamatė regėjime dangų. Dievas parodė jai labai daug ir liepė papasakoti, ką regėjo, kitiems žmonėms.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Paruoškite plastiliną arba foliją kiekvienam mokiniui, popierių, pieštukus arba flomasterius.

Perskaitykite kartu su vaikais Jn 14, 1–3. Paprašykite norinčių pasakyti atmintinai šią eilutę. Po to duokite kiekvienam mokiniui truputį plastilino, popieriaus, pieštukus, flomasterius ir paprašykite padaryti arba nulipdyti tai, ką jie išgirs skaitant šią pastraipą. (Tai užims jų rankas, kai klausysis teksto.)

Perskaitykite vaikams „Mano pirmasis regėjimas“ iš Elenos Vait knygos „Ankstyvieji raštai“ (13–20 psl.), praleidžiant pirmą ir trečią pastraipą.

Ištrauka iš skyriaus „Mano pirmasis regėjimas“ iš E. Vait knygos „Ankstyvieji raštai“, 13–20 psl.

„Kai aš meldžiausi prie šeimos altoriaus, Šventoji Dvasia nužengė ant manęs, ir man pasirodė, kad aš kylu vis aukštyn ir aukštyn – daug aukščiau už šį niūrų pasaulį. Aš atsigrėžiau, stengdamasi žvilgsniu surasti žemėje adventistus, bet niekaip negalėjau jų surasti. Tada balsas pasakė man: „Pažvelk dar kartą, tikrai aukščiau“. Aš pakėliau akis ir pamačiau tiesų ir siaurą kelią virš žemės. Šis kelias vedė į miestą, kuris buvo kelio pabaigoje, tuo keliu ėjo adventistai. Už jų, kelio pradžioje, degė ryški šviesa, kuri, kaip sakė angelas, buvo „vidurnakčio šauksmas“. Šviesa apšvietė visą kelią, kad žmonės nenukristų. Kol jų žvilgsnis buvo nukreiptas į Jėzų, kuris buvo prieš juos ir vedė juos į miestą, jie buvo saugūs. Bet greitai kai kurie pavargo ir pradėjo kalbėti, kad miestas yra labai

toli, o jie tikėjosi į miestą įeiti anksčiau. Tada Jėzus padaršino juos, pakeldamas Savo šlovingą dešinę ranką; nuo Jo rankos sklido šviesa, apšvietusi grupę adventistų, ir jie sušuko: „Aleliuja!“ Kiti paskubėjo atmesti šviesą, degančią už jų, sakydami, kad ne Dievas vedė juos iki šio laiko. Tada šviesa užgeso jiems ir kojos atsirado tirštoje tamsoje. Jie pradėjo klupinėti, pametė iš akiračio kelio ženklus ir Jėzų, nuklydo nuo kelio ir nukrito žemyn į tamsą – į nedorėlių pasaulį. Greitai mes išgirdome Dievo balsą, panašų į vandenų šniokštimą, kuris paskelbė mums Kristaus atėjimo dieną ir valandą. Gyvenantys šventieji 144000 pažino ir suprato šitą balsą, tuo metu, kai nusidėjėliai nusprendė, kad tai griaustinis ir žemės drebėjimas. Kai Dievas paskelbė laiką, Jis išliejo ant mūsų Šventąją Dvasią ir veidai nušvito Dievo šlove, panašiai kaip Mozės, kai jis nulipo nuo Sinajaus kalno. Greitai mes nukreipėme savo žvilgsnius į rytus, kur pasirodė mažas tamsus debesėlis, dydžio sulig puse vyro delno. Mes žinojome, kad tai Žmogaus Sūnaus ženklas. Mes įdėmiai įsižiūrėjome į tą debesėlį, laikydami pagarbios tylos. Jis darėsi vis didesnis, šviesesnis, gražesnis ir didingesnis, kol nepavirto dideliu šviesiu debesiu. Jo pagrindas buvo panašus į ugnį; virš debesies buvo vaivorykštė, aplink ją galybė angelų, giedančių nuostabią giesmę; o ant debesies sėdėjo Žmogaus Sūnus. Jo plaukai buvo šviesūs ir banguoti, krentantys ant pečių. Galvą puošė daugybė vainikų. Jo kojos buvo kaip ugnis; dešinėje rankoje Jis laikė pjautuvą, o kairėje sidabrinį trimitą. Jo akys buvo panašios į ugnies liepsnas, ir žvilgsnis ištiriami persmelkdavo Jo vaikus. Staiga jų veidai išblyško, o tų, kuriuos Dievas atstūmė, – patamsėjo. Po to mes visi sušukome: „Kas gali išstovėti? Ar švarūs mano drabužiai?“ Tada angelai liovėsi giedoję ir palaimingoje tyloje Jėzus pasakė: „Tie, kurių rankos ir širdys švarios, gali išstovėti; pakanka jums Mano malonės.“ Po to mūsų veidai nušvito ir džiaugsmas užpildė kiekvieną širdį. Angelai, pakeldami savo balsus, vėl užgiedojo tuo momentu, kai debesies nusileido arčiau žemės.

Kai Jėzus pradėjo leistis, sėdėdamas ant debesies, apsuptas ugnies liežuvių, suskambo Jo sidabrinis trimitas. Jis įdėmiai pasižiūrėjo į miegančiųjų šventųjų kapus, po to pakelė akis ir rankas į dangų ir prabilo: „Pabuskit, pabuskit, pabuskit, miegantys dulkėse ir prisikelkite!“ Po to įvyko didelis žemės drebėjimas. Kapai atsivėrė, ir mirusieji išėjo, apvilkti nemirtingumu. 144000 sušuko: „Aleliuja!“ Jie pažino savo draugus, su kuriais išskyrė mirtis. Ir tą akimirką mes buvome pakeisti ir kartu su jais buvome pakelti pas Dievą.

Mes visi užlipome ant debesies ir septynias dienas keliavome link stiklo jūros. Po to Jėzus paėmė vainikus ir Pats uždėjo juos ant mūsų galvų. Jis davė mums auksines arfas ir pergalės palmės šakeles. Čia, ant stiklo jūros, 144000 išsirikiavo taisyklingu kvadratu. Kai kurių vainikai buvo labai šviesūs, o kai kurių – truputį prigesę. Kai kurie vainikai turėjo daug žvaigždžių, o kai kuriuose švietė tik keletas žvaigždžių. Visi buvo visiškai patenkinti savais vainikais. Ir visi buvo aprengti gražiais baltais apsiaustais, kurie gražiai krito nuo pečių iki pačių kulnų. Mus supo angelai, kai mes žengėme per stiklo jūrą link miesto vartų. Jėzus pakelė Savo galingą, šlovingą ranką, uždėjo ją ant perlo vartų, pastūmė juos, ir šie atsidarė, pasisukdami žėrinčiose kilpose. Po to Jis pasakė: „Jūs išplovėte savo drabužius Mano kraujyje, tvirtai stovėjote už Mano tiesą, tai įeikite.“ Mes visi įėjome pro vartus, jausdami, kad turime pilną teisę į šitą miestą.

Ten mes pamatėm gyvybės medį ir Dievo sostą. Nuo sosto tekėjo švari upė, abiejuose krantuose augo gyvybės medis. Vienas kamienas buvo viename, o kitas kitame krante; abu buvo iš gryno skaidraus aukso. Iš pradžių aš pagalvojau, kad matau du medžius, po to pažvelgiau dar kartą ir supratau, kad jie turi tik vieną vainiką. Tai buvo gyvybės medis, augantis abiejose gyvybės upės pusėse. Jo šakos sviro į tą vietą, kur mes stovėjome, ir jo vaisiai, panašūs į auksą, sumaišytą su sidabru, buvo nuostabūs.

Mes priėjome prie medžio ir atsėdome, gėrėdamiesi šios vietos nuostabiu vaizdu. Tuo metu prie mūsų priėjo broliai Fičas ir Stokmenas, kurie skelbė Karalystės Evangeliją, ir kuriuos Dievas

paguldė į kapą, kad išgelbėtų amžinybei. Priėję jie paprašė papasakoti, kaip mes gyvenome, kol jie ilsėjosi. Mes pabandėme atsiminti pačius sunkiausius mūsų išbandymus, bet jie pasirodė mums tokie beverčiai, lyginant su amžinybės šlove, kuri supo mus, kad mes negalėjome nieko papasakoti apie juos, tik vienu balsu sušukome: „Aleliuja, kaip paprasta buvo patekti į amžinybę!” Po to mes palietėme nuostabios arfos stygas, ir dangus prisipildė muzikos. Su Jėzumi priešaky mes visi palikome Dangaus Miestą ir nulipome ant žemės, ant didingo kalno, kuris neišlaikė Jėzaus ir sugriuvo, padarydamas didelę lygumą. Po to mes pažvelgėme į viršų ir pamatėme miestą, su dvylika pamatų ir dvylika vartų, po tris iš kiekvienos pusės, ir angelą prie kiekvienų vartų. Mes visi sušukome: „Miestas, didingas miestas, nusileidžiantis nuo Dievo iš dangaus!” Ir jis nusileido į tą vietą, kur mes stovėjome. Po to mes pradėjome apžiūrinėti nuostabius statinius viduje už miesto sienų. Aš pamačiau nuostabius, padarytus tarsi iš sidabro namus, kuriuos prilaikė keturi stulpai, inkrustuoti pačiais gražiausiais perlais. Tuose namuose turėjo gyventi šventieji. Kiekviename name buvo po auksinę lentyną. Aš mačiau, kaip daugelis šventųjų ėjo į tuos namus, nusiimdavo savo švytinčius vainikus ir padėdavo juos ant lentynų, o po to išeidavo į artimiausią lauką, kad galėtų padirbėti, bet ne taip, kaip mes dirbame. Visai ne taip! Nuostabi švytinti aureolė buvo virš jų galvų, ir jie visą laiką šūkaudami šlovino Dievą.

Aš pamačiau kitą lauką, kuriame augo daug įvairiausių gėlių, ir skindama jas, aš sušukau: „Jos niekada nenuvys!” Po to aš pamačiau dar vieną lauką su aukšta žole, nuostabios išvaizdos, ji buvo ryškios žalios spalvos ir maišėsi su sidabru ir auksu, kada didingai siūbavo, nusilenkdama prieš karaliaus Jėzaus didybę. Po to mes išėjome į lauką, kuriame buvo daug įvairių žvėrių. Liūtas, stirniukas, leopardas, vilkas – visi buvo kartu ir tarp jų nebuvo jokio priešiško. Mes praėjome pro juos, ir jie taikiai sekė paskui mus. Po to mes įėjome į mišką, bet jis buvo ne toks niūrus, kaip pas mus čia, ne, ne. Tai buvo šviesus miškas. Medžių šakos ramiai siūbavo, ir mes visi sušukome: „Mes gyvensime gamtoje ir miegosime miške, nebijodami dėl savo gyvybės!” Mes perėjome pro miškus, eidami link Siono kalno.

Kelyje mes sutikome dar vieną grupę, kurie, kaip ir mes, apžiūrinėjo vietos grožybes. Aš pastebėjau raudonas juostas ant jų drabužių; jų vainikai ryškiai švytėjo; jų drabužiai buvo akinamai balti. Kai mes su jais sveikinomės, aš paklausiau Jėzaus, kas jie tokie. Jis atsakė, kad jie yra kankiniai, mirę už Jį. Su jais buvo nesuskaičiuojama daugybė vaikų; jų drabužius taip pat puošė raudonos juostelės.

Prieš mus iškilo Siono kalnas, o ant kalno graži nuostabi šventykla. Aplink ją buvo dar septyni kalnai, apaugę lelijomis ir rožėmis. Aš mačiau, kaip vaikai lipo, arba, jei norėjo, mažų sparnelių pagalba užskrisdavo ant kalnų viršūnių ir skynė nevystančias gėles. Aplink šventyklą, kaip pagražinimui, buvo susodinti įvairiausi medžiai: pušys, eglės, alyvmedžiai, mirtos, granatos. Figos medis nuo vaisių sunkumo nulinko prie žemės – visa tai peizažui suteikė nepakartojamą grožį. Kai mes ruošėmės įeiti į šventąją šventyklą, Jėzus Savo gražiu balsu pasakė: „Tiktai 144000 čia įeis” – ir mes sušukome: „Aleliuja!”

Šią bažnyčią prilaikė keturi stulpai, nulieti iš gryno aukso ir inkrustuoti perlais. Aš negalėjau aprašyti šį grožį, kurį ten pamačiau. O, jeigu tik aš galėčiau kalbėti Kanaano kalba! Tada aš nors kažką galėčiau papasakoti apie geresnio pasaulio šlovę. Aš pamačiau ten akmenines plokštes, ant kurių auksinėmis raidėmis buvo iškalti 144000 vardai. Apžiūrėję šventyklos didybę, mes išėjome; Jėzus paliko mus ir sugrįžo į miestą. Greitai vėl išgirdome Jo nuostabų balsą, sakantį: „Ateikite, Mano žmonės! Iš didelio suspaudimo jūs atėjote ir įvykdėte Mano valią, kentėdami už Mane; ateikite į vakarienę, nes Aš apsijuosiu ir jums tarnausiu”. Mes sušukome: „Aleliuja! Šlovė!” – ir įėjome į miestą. Aš mačiau gryno sidabro stalą, kuris tęsėsi mylių mylias. Bet mes galėjome aprėpti jį žvilgsniu nuo pradžios iki pabaigos. Aš pamačiau gyvybės medžio vaisius, maną, migdolus, datules, granatas, vynuoges ir daugelį kitų vaisių. Aš paprašiau Jėzaus leidimo paragauti šių vaisių. Jis atsakė: „Ne dabar. Paragavę šio pasaulio

derlių, nebegrįš į žemę. Bet greitai, jei liksi ištikima, valgysi nuo gyvybės medžio ir gersi gyvybės vandenį.” Po to Jis dar pasakė: „Tau vėl reikia sugrįžti į žemę ir papasakoti tai, ką Aš tau parodžiau.” Tada angelas atsargiai nuleido mane į šį niūrų pasaulį. Kartais man atrodo, kad pasilikti čia yra nepakeliama – viskas žemiška atrodo taip niūriai ir slegiančiai. Aš jaučiuosi čia labai vieniša, kadangi aš pamačiau nuostabų pasaulį. Jeigu aš tik turėčiau sparnus, tokius kaip purpelio, kad galėčiau išskristi ir patirti ramybę!”

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar norėtumėte kada nors savo akimis pamatyti visą tą grožį? Kas jums padarė didelį įspūdį naujosios žemės aprašyme? (Išklausykite kai kuriuos dalyvius) Kieno dėka visa tai tapo įmanoma? (Jėzaus dėka.) Tai nuostabi Dievo malonė, dėka kurios mes galėsime gyventi naujojoje žemėje ir džiaugtis gyvenimu danguje.

Prisiminkite:

Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Jums bus reikalinga Biblija.

Paskirstykite tekstus mokiniams. Paprašykite, kad jie atrastų savo tekstus prieš jums pradėdant užduoties klausimus.

Sakykite:

– Nors dangus yra nuostabi, tikrai egzistuojanti vieta, bet tikroji dovana yra amžinasis gyvenimas, ir tikrai tie, kurie turi šią dovaną, galės patekti į dangų.

Kodėl amžinasis gyvenimas yra mums pasiekiamas?

- **Jn 3, 16** (Dievo meilė, Jėzaus kryžius)

- **Rom 6, 23** (Dievo dovana)

- **Rom 5, 21** (malonė).

Ar nėra prieštaravimų šiuose tekstuose? (Nėra, juose kalbama apie malonę.) Kada iš tikrųjų prasidės amžinasis gyvenimas?

- **Jn 5, 24** (tikintieji jį turi dabar),

- **1Jn 5, 13** (jūs turite amžinąjį gyvenimą),

- **Tit 3, 7** (mes turime viltį į amžinąjį gyvenimą).

Sakykite:

– Ir vis dėlto, ar mes jau turime jį, ar dar ne? Viljamas Džonsonas, praeityje buvęs „Adventistų naujienų“ redaktorius, aiškina tai šitaip: „Būdami tikinčiais, mes savyje turime amžinojo gyvenimo grūdą jau dabar. Jis atneš vaisių Antrojo atėjimo metu.” Kokį vaidmenį mes patys atliekame, kad gautume amžinąjį gyvenimą?

- **Tit 3, 5** (ne dėl mūsų darbų, bet dėl Dievo malonės)

- **Jud 21** (mes gauname Dievo meilę, kai nenusisukame nuo Jo, kaip paklydęs sūnus, apie kurį mes kalbėjome praėjusią savaitę).

Kame yra amžinojo gyvenimo šaltinis?

- **1Jn 5, 11** (Dievo Sūnuje)

- **1Jn 5, 20** (Jėzus yra tikrasis Dievas ir amžinasis gyvenimas.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką jūs jaustumėte, jeigu jūs geriausias draugas turėtų amžinąjį gyvenimą ir norėtų jį atiduoti

jums? Kiek jis iš tikrųjų kainuoja? (Išklauskite įvairius atsakymus.) Kartais dovanos būna per brangios, kad jas būtų galima priimti. O kaip dėl šitos dovanos? Ko ji iš tikrųjų verta? (Žvelgiant į pinigus ar žmogiškus dalykus – nieko. Jūs paprasčiausiai turite patikėti ja, priimti ją ir būti su Kristumi.) Ar jūsų niekada nejaudina tai, kad gali jums neužtekti jėgų ir proto išlaikyti šią dovaną? Jeigu taip, tai visi kartu pažiūrėkime į Jn 14, 1–3. (Perskaitykite ištrauką ir įtikinkite savo auklėtinius, kad jie gali pasitikėti Dievu, ir tada Jis išlaikys juos ištikimais.)

Prisiminkite:

Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„ATSIGINTI NUO MAŠALŲ”

Sakykite:

– Ar jūs kada nors pastebėjote, kaip karštomis dienomis aplink žmones skraido daugybė vabzdžių, musių arba netgi bičių? Jie zvimbdami suka aplink mus ratus, taikosi į jį akis, ar ne taip? Ką jūs darote, kad atsikratytumėte jų? (Nubaidome.) Kartais verta prisiminti mašalus, kai žmonės ar situacijos mus erzina. Mes paprasčiausiai turime jų “atsiginti”, kadangi mūsų tikslas yra dangus, todėl mums neverta pamesti tai iš akiračio, jei ištiktų mus kokios nors menkavertės problemos. Prisiminkite, kas jus išvedė iš pusiausvyros šią savaitę. Galbūt jūs per daug tai problemai skyrėte dėmesio. Dabar pabandykite įsivaizduoti, kad jus erzinantis daiktas jums vėl prieš akis. Parodykite man, kiek ta problema yra didelė. (Paprašykite vaikų atsistoti ir parodyti kontūrus ir dydį jų išgyvenimo.) Nejaugi tokia didelė? O tavo mažesnė? Dabar užsimerkite, pabandykite įsivaizduoti dangų, apie kurį girdėjote prieš keletą minučių. Dabar atsimerkite ir parodykite, kokio dydžio jūsų problema yra dangaus šviesoje? (Kontūras turi sumažėti, jeigu ne, tai tegul vaikai vėl užsimerkia ir paprašo Dievo sumažinti jų problemą. Kai problema pasieks muselės dydį, paprašykite vaikų įsivaizduoti, kad jie ją laiko savo nykščiu ir smiliumi. Po to tegul jie padeda ją ant savo delno ir nupurto.) Neleiskite iškilusioms problemoms nukreipti jūsų žvilgsnį nuo amžinybės.

Prisiminkite:

Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„MALONĖS IŠKILMĖS”

Paruoškite popierių, rašiklius, pieštukus, tinkančius piešti.

Paprašykite kiekvieno vaiko sugalvoti būdą pasiruošti ir atšvęsti amžinojo gyvenimo dovaną su tais, kurie nieko nežino apie malonę. Mes siūlome šiuos variantus:

1. Grupėje sukurkite eilėrašį arba giesmę apie dangų. Kartu su draugu išmokite atmintinai Jn 14, 1–3, kad vėliau jį pasakytumėte namuose.

2. Nupieškite plakatą pagal įsimintinos eilutės turinį Jn 14, 1–3, kurį galėtumėte prikabinti ant savo kambario durų, ir, jeigu prireiktų, galėtumėte atsakyti į jūsų pažįstamų klausimus apie šį plakatą.

3. Padarykite ženkliuką su užrašu „Paklausk manęs apie namus” ir prisisekite jį ant savo drabužio. Kai žmonės paklaus jūsų apie ženkliuką, tai papasakokite jiems apie dangų.

4. Iš molio ir dantų krapštukų padarykite mažą vabalą. Sušaldykite jį šaldytuve arba iškaitinkite ant viryklės. Tegu jis primena jums ir jūsų šeimai tai, kad visos mūsų problemos ir išgyvenimai yra panašūs į vabalus, kurių reikia paprasčiausiai atsiginti, kad neprarastume amžinybės.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paprašykite vaikų parodyti, ką jie sukūrė. Priminkite jiems, kad *Dievo malonė dovanoja mums amžinybę*.

PABAIGAI

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Priminkite vaikams, kad mes turime padaryti pasirinkimą dėl amžinybės. Ji taps reali jau dabar, jeigu mes seksime Kristų ir prašysime, kad Jis visada būtų šalia mūsų. Raginkite savo mokinius melstis kiekvieną rytą ir sužinoti vis daugiau apie dangų, skaitant Bibliją. Pasimelskite visi kartu ir išsakykite Dievui padėką už tai, kad *Dievo malonė dovanoja mums amžinybę*.

7 pamoka

Vaistai nuo vienatvės

Mums reikia Dievo meilės. Malonė

Įsimintina eilutė: „Aš juk esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje“ (Rom 8, 38–39).

Tyrinėjimo tekstai: Rom 8, 28–39.

Papildoma literatūra: E. Vait „Apaštalų darbai“ 576, 577 psl. Vait „Didžioji kova“ 350 psl.

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

1. **Žinoti**, kad niekas negali jų atskirti nuo Dievo meilės.
2. **Pajauti** užtikrinimą ir saugumą tada, kai jie yra Dievo meilėje.
3. **Atsiliepti** į Dievo meilę, tikint, kad Jis visada yra šalia.

Pagrindinė mintis:

Nepaisant nieko, Jėzus visada šalia mūsų.

Ši pamoka yra skirta malonei!

Paulius pajuto Dievo malonę savo gyvenime. Jis galėjo asmeniškai liudyti žmonėms apie tai, kad viskas, ką daro Dievas – yra gera, ir niekas negali mūsų atskirti nuo Dievo meilės.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„**Viskas**“. Žinoma, Paulius norėjo, kad šitas žodis būtų suprastas pačia plačiausia prasme ir apimtų viską, kas aprašyta Rom 8, 35.38–39. Bet jis taip pat galėjo turėti mintyje „dabartinius laikinus kentėjimus.“ (18 eil.)

„**Iššina**.“ Tekstinis įrodymas padalytas: „Viskas iššina į gera“ ir „Dievas viską daro ant

gero." Netgi išmetus žodį „Dievas“, Pauliaus mintis išlieka aiški. Būtent Dievas daro taip, kad viskas padėtų mūsų amžinai gerovei.

„Į gera." Niekas negali pakenkti krikščioniui be Dievo leidimo (Job 1, 12; 2, 6) ir visa, kas nutinka, Dievą mylintiems išeina į gera. Jeigu Dievas leidžia mus išbandyti, tai ne todėl, kad pražudytų mus, bet tam, kad apšviestų ir pataisytų. (Rom 8, 17.) Problemos ir nusivylimai, kurie atsitinka mūsų gyvenime, atitraukia mus nuo pasaulio dalykų ir nukreipia mūsų žvilgsnį į dangų. Jie atskleidžia mums tiesą apie mūsų netobulą prigimtį ir suartina mus su Dievu, kuris yra mūsų gelbėjimo šaltinis. Suteikia mums nuolankumo ir nusizeminimo dvasią, taip pat moko kantrybės ir romumo. Savo gyvenimo pabaigoje Juozapas pasakė savo broliams (Pr 50, 20): „Jūs sumanėte man pikta, Dievas pakeitė į gera" (SDA Biblijos komentarai 573, 574 psl.)

„Kai šėtonas pristoja su gundymais, pažvelkite į Kristų ir sakykite: „Tai kas pasmerks? Ar Kristus Jėzus, kuris numirė, bet buvo prikeltas, kuris sėdi Dievo dešinėje ir net užtaria mus" (Rom 8, 34). Tik pagalvok apie tai, mano drauge, Kristus yra Tas, kuris numirė už tave, Jis įsigijo tave Savo neįkainojamo kraujo kaina. Argi Jis leis likti vienuojai tiems, kuriuos taip brangina? Ne, neleis!"

(E. Vait „Rankraščiai" 10 T, 174 psl.)

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar kas nors nupiešė dangaus paveikslą arba būsimųjų namų planą. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

Jei jūsų bendruomenė nedidelė: abu siūlomus užsiėmimus geriau praveisti esant dideliame žmonių skaičiui. Jei tai neįmanoma, susitarkite su suaugusiųjų grupe iš Sabatos mokyklos arba jaunimo grupe, kad jie prisijungtų prie jūsų aktyvių užsiėmimų metu tam, kad susidarytų pakankamas žmonių skaičius. Siūlomi užsiėmimai visiems patiks ir kiekvienas galės sužinoti ką nors naujo, o gal būt kas nors norės prisijungti prie jūsų klasės kitą kartą.

A. „NEGALIU JOS UŽPŪSTI"

Paruoškite 2 žvakes, 2 žvakides, degtukus.

Paprašykite vaikų pasidalyti poromis. Porose jie turi sustoti veidu vienas į kitą ir žengti žingsnį atgal. Taip susidarys dvi linijos žmonių, stovinčių per metrą atstumu vienas nuo kito. Uždekite žvakę ir padėkite ant stalo už jūsų taip, kad jos negalėtų pasiekti stovintis arčiausiai jūsų žmogus.

Sakykite:

– Tai šviesos šaltinis. Jeigu jūsų žvakė užges, tai jūs galite grįžti prie šviesos šaltinio ir vėl ją uždegti. (Po to uždekite kitą žvakę ir paaiškinkite, kad žmogus, dalyvaujantis žaidime, turi praeiti su ja tarp linijų ir neleisti žvakei užgesti: likusieji dalyviai, stovintys eilėse, neišeidami iš vietos, daro viską, kas įmanoma, kad užgesintų ją, kai ji bus nešama pro juos.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Po to, kai kiekvienas pamėgino pranešti žvakę pro eilę, paprašykite vaikų pamąstyti apie žaidimo esmę.

Paklauskite:

– Ko jūs išmokote šiame žaidime? Kokią gavote pamoką? (Šviesos šaltinis – Dievas. Jo

šviesa šviečia visada.) Ar visuomet mums reikia ateiti pas Jį, kad „uždegtume savo žvakę“? Kartu paskaitykite Rom 8, 38–39. Taigi ką iš esmės mes turime prisiminti apie Dievą? (Jis visada šalia ir pasiruošęs padėti. Niekas niekada negali atskirti jūsų nuo Jo meilės. Netgi tuomet, jei mūsų žvakė neilgam užgęsta.)

Prisiminkite:

Nepaisant nieko, Jėzus visada šalia mūsų.

B. „VIENATVĖS BAIMĖ“

Paruoškite 2 metrus kaproninio siūlo ar virvutę, kurios galai surišti.

Pasidalykite į dvi grupes. Paprašykite du savanorius išeiti iš kambario. Paaiškinkite jiems, kad sugrįžę turės pasistengti patekti į rato vidurį, kurį sudarė vaikai. Negalima lįsti pro rankų apačią arba lipti per sukabintas rankas.

Paprašykite likusių vaikų susikibti rankomis ir padaryti du ratus. Vieno rato vaikai turi paimti virvę ir atsistoti taip arti, kad jos nesimatytų nesančiam rate žmogui.

Sugrįžę išėjusieji vaikai stengiasi patekti į abu ratus. Jiems nepavyks patekti į tą ratą, kur vaikai laiko virvę.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kas čia įvyko? (Vienoje grupėje buvo virvė, todėl varžybos buvo neteisingos.) O ką pakeitė ta virvė? (Neįmanoma patekti į rato vidų, jeigu laikosi už virvės, netgi tuomet, kai ne visi laikosi pakankamai stipriai.)

Paskaitykite Rom 8, 37–39. Kas šiame tekste yra jungiamoji dalis. (Dievo meilė.) Kaip jūs galvojate, ką simbolizuoja virvė? (Dievo meilė.) Ar kas nors iš jūsų žaidimo metu paleido virvę? Kai jūs ją paleidote, ar ji liko šalia jūsų?

Prisiminkite:

Nepaisant nieko, Jėzus visada šalia mūsų.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Paruoškite širdies formos dėžutę.

Sakykite:

– Mūsų aukos bus skirtos tam, kad žinia apie Jėzų pasiektų kiekvieną planetos žmogų ir kad visi žmonės galėtų pajusti Dievo meilę. (Jei įmanoma, surinkite aukas į širdies formos krepšelį ar dėžutę.)

Malda

Sakykite:

– Panaudokite visą arba dalį šlovinimo psalmės: pvz.: 119, 73–76 savo maldoje. Tegul vaikai meldžiasi poromis. Pradėkite maldą, garsiai sakydami keletą Biblijos eilučių, paskui tegul meldžiasi vaikai. Pabaigoje pasimelskite jūs.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Perskaitykite sąrašą, kuriame surašytos pačios didžiausios vaikų baimės, pradedant nuo dešimtos iki pirmos.

10. Trupiniai ant lūpų.
9. Vienam vaikščioti gatvėse naktį.
8. Kai esi išbertas.
7. Būti nemadingai apsirengusiam.
6. Neturtas.
5. Perėjimas į kitą mokyklą.
4. Būti ne tokiam, kaip visi.
3. Sužlugimas, nesėkmė.
2. Tėvų skyrybos.
1. Mirtis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar teko kada nors patirti vieną iš šių baimių?

Sakykite:

– Daugelis vaikų išgyvena vieną arba kitą baimę, galbūt šito net nesuprasdami. Mes bijome visko, kas gresia mūsų saugumui. Ar egzistuoja kokios nors stichinės nelaimės, kurių bijo jūsų amžiaus vaikai? (Žemės drebėjimas, potvyniai, gaisras ir pan.) Kodėl jūs bijote šitų reiškinių? (Todėl, kad atneša skausmą, vargą, mirtį.) Šiandien pamokoje aptarsime tris dalykus, kurie padės mums išsivaduoti nuo baimės. Pirmiausia apaštalas Paulius nori, kad mes tvirtai įsisąmonintume, jog, *nepaisant nieko, Jėzus visada šalia mūsų.*

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Šios savaitės pamoka pagrįsta Biblijos tyrinėjimu. Bet prieš pradėdami tyrinėti, papasakokite asmeninį patyrimą arba perskaitykite, kas nutiko Noelin Džonson, Šiaurinės Amerikos divizijos vaikų tarnavimo skyriaus direktoriui. „Aš girdėjau, kaip žmonės kalbėjo, kad jie dėkingi Dievui už nemalonumus, kuriuos jie patyrė. Dabar aš suprantu, ką jie turėjo galvoje.

1994 metais sausio mėnesį man teko važiuoti į Pietų Kaliforniją. Aš apsistočiau ketvirtame viešbučio aukšte. Prieš atsiguldama miegoti, pabandžiau pritraukti žibintą arčiau lovos, bet jis buvo pritvirtintas prie grindų, todėl man nepavyko. Aš nusprendžiau, kad galbūt kai kurie norėtų pavogti žibintą, ir palikau jį ramybėje.

Tą naktį įvyko 7,4 balo žemės drebėjimas, kurio epicentras buvo 50 km į šiaurės vakarus nuo mano viešbučio ir tuomet aš supratau tos priežasties esmę, kodėl lempa pritvirtinta prie grindų. Kai mane pažadino stiprus žemės drebėjimas, lempa svyravo ir tarškėjo. Jei ji nebūtų buvusi pritvirtinta, tai, ko gero, būtų nukritusi man ant galvos. Žemės drebėjimas mane užklupo netikėtai. Aš nežinojau, ką daryti. Panikuodama dairiausi tamsoje, stengdamasi įžiūrėti lubas, ir laukiau, kad tuoj tuoj trys viršutiniai aukštai subyrės kaip kortų namelis. Iš baimės man ėmė diegti krūtinę, siaubingai pradėjo plakti širdis ir aš galėjau tik sušukti: „Jėzau!”

Kaip atsakymą į savo šauksmą aš pajutau Jėzaus buvimą šalia savęs. Atrodė, kad aš buvau iš visų pusių apsupta meilės. Aš prisiminiau giesmę, kurioje sakoma, kad reikia pasitikėti „amžinomis

mylinčiomis rankomis.” Aš taip ir padariau. Aš žinojau, kad Dievas su manimi ir man nėra ko bijoti. Man trūko mano šeimos, bet Jėzaus dalyvavimas buvo realus ir raminantis. Dabar aš dėkoju Dievui už šį patyrimą, kadangi aš buvau labai arti mirties. Iš tiesų: „Dievas – prieglobstis nuo seno, žemėje Jo amžinos rankos” (Įst 33, 27). Ir dabar aš esu tuo tikra, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei kiti kūriniai negali atskirti mūsų nuo Dievo meilės, kuri yra Jėzus Kristus.”

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Jums reikės Biblijos, popieriaus, pieštukų.

Perskaitykite Rom 8, 28 – 39 sėdėdami ratu, tegul visi skaito po eilutę. Prieš pradėdami skaityti, paprašykite vaikų rasti šiame tekste įrodymus, kurių dėka Paulius parodo mums, kad Dievas turi vaistų nuo baimės. Kai baigs skaityti, paklauskite, ar kas nors surado eilutę, kurioje užrašyti vaistai nuo baimės. Paprašykite perskaityti šią eilutę. Išklauskite įvairius atsakymus. Po to pakvieskite vaikus vėl pažvelgti į tyrinėjamas eilutes, aptardami jas atskirai.

(Rom 8, 28) Kam mums bijoti ar skųstis dėl nesėkmių, jei žinome, kad Dievas viską daro mūsų labui. (Žinoma, nereikia to daryti: bet kartais sunku tikėti, kai nematyti problemų sprendimo.) Kaip manote, ar verta išmokti mintinai šią eilutę. (Taip, verta, nes ši eilutė primins mums apie pasitikėjimą Dievu, apie būtinybę, esant reikalui, atsiduoti į Jo mylimas rankas.) Kartu perskaitykite Įst 33, 27. Kaip ši eilutė gali jums padėti pasitikėti Dievu? (Jūs galite įsivaizduoti, kaip Dievo rankos visada pasiruošusios jums padėti.)

(Rom 8, 31–32.) Jei Dievas mūsų pusėje, tai ar galime Jį kaltinti dėl problemų ir sunkumų? Kodėl taip, kodėl ne? (Šėtonas blogio šaltinis, o ne Dievas. Dievas visada mūsų pusėje. Jis gelbsti, o ne baudžia mus.) Taigi, ką jūs pasakytumėte Dievui ir apie Dievą pagal šį pažadą? (Paraginkite vaikus išsakyti tuos jausmus, kuriuos jie jaučia Dievui. Galbūt jie panorės atsiprašyti Jo už tai, kad kažkada Jį neteisingai apkaltino. Atsakymai turi būti savanoriški, o ne prievarta.)

(Rom 8, 38–39) Prieš pereidamas prie trečio įrodymo, Paulius klausia: „kas mus atskirs nuo Dievo meilės?” Paskaitykite kartu atsakymą (38–39 eil.). Taigi, kokį atsakymą randame iškeltam klausimui? (Niekas.) Jūs galite tikėti viskuo, kas bloga kalbama apie Dievą, bet, *nepaisant nieko, Jėzus visada šalia mūsų.*

Sakykite:

– Jei Dievas net sunkiais laikais daro mums gera, jei Jis mus taip myli, kad visada būna su mumis, ir jei niekas negali atskirti mūsų nuo Jo visagalės malonės, tai mums nėra ko nerimauti. Pasistenkime kiekvieną rytą ieškoti Jėzaus ir prašyti Jo, kad vestų mus kiekvieną dieną.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„SITUACIJŲ KVADRATAI”

Iš anksto paruoškite nosinaitę, į ją pripylę sausų ryžių ar pupų, nosinės gale užmegzkite galą. Taip pat paruoškite korteles ir perrašykite į jas situacijas iš kito puslapio, sudėkite jas į krepšelį. Tegul vaikai susėda poromis su Biblijomis rankose. Priešais juos pastatykite krepšelį su situacijų kvadratais. Meskite maišelį su pupomis vaikams. Tas, kuris sugauna maišelį, išeina į priekį, ištraukia vieną kortelę ir visiems perskaito. Po to kiekviena pora turi pacituoti Biblijos eilutę, kuri, jų nuomone, labiausiai tinka žmogaus padaršinimui, atsidūrusiam duotoje situacijoje. Vaikai negali kartoti teksto, pasakyto prieš juos. Nors tie patys tekstai gali būti pritaikyti įvairioms situacijoms. Atlikite viską vėl ir vėl iš naujo, skaitydami vis naujas situacijas. Paraginkite vaikus rasti tokias eilutes, kurios tiksliai tiktų kiekvienai situacijai. Keletas pvz.:

Jūs pasiklydote miške Rom 8, 28; Job 23, 10; Ps 34, 8: „Viešpaties angelas saugo tuos, kurie Jo pagarbiai bijo, ir juos gelbsti.”

Jūsų draugė bijo tėvų skyrybų. Rom 8, 35.39; Iz 54, 13: „Tavo vaikai mėgausis didžia gerove.”

Jūsų draugo mama susirgo vėžiu. Rom 8, 28 – 31; 2 Met 7, 13; Ps 103, 3: „Jis atleidžia visas tavo nuodėmes ir išgydo visas tavo ligas.”

Jūsų senelis miršta. Rom 8, 31.38; Ps 23.

Jūsų draugas pateko į autoavariją, po kurios liko subjaurotas jo veidas. Rom 8, 28.38–39. Iš jūsų pusbrolio šaiposi mokykloje. Rom 8, 31.

Jūsų draugas bijo aukščio. Rom 8, 39.

Jūsų tetos jaunikis išvyksta į užsienį šešioms mėnesiams. Rom 8, 35.38–39.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką naujo sužinojote šiandien ir kaip tai gali padėti jūsų gyvenime (Išklauskite visus atsakymus.) Mes su jumis apžvelgėme tik keletą nuostabių Biblijos pažadų. Jų yra daugybė, bet jie mums nepadės, kol mes jų neperskaitysime. Todėl šią savaitę ir visas kitas perrašykite tuos pažadus į savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinį ir skaitykite juos, kai prireiks. Nepamirškite su mumis pasidalyti tais pažadais, kuriuos jūs rasite.

Prisiminkite:

Nepaisant nieko, Jėzus visada šalia mūsų.

Situaciniai kvadratai

1. Jūs ir jūsų draugas pasiklydote miške. Be to, jūsų draugas siaubingai bijo vilkų.
2. Jūsų draugė išgirdo, kaip jos tėvai dėl kažko labai ginčijasi. Ji papasakojo jums, jog labai bijo, kad jie neišsiskirtų. Ji nežino, kaip gyventi toliau, jei jos šeima iširs.
3. Jūsų draugo mamai pripažino vėžį. Kaip jūs paguostumėte savo draugą?
4. Jūsų senelis miršta ir jūs einate pas jį paskutinį kartą, kad atsisveikintumėte. Ką jūs pasakysite savo seneliui?
5. Jūsų draugas pateko į avariją, po kurios jo veidas sudarkytas. Kaip jūs galėtumėte jį paguosti?
6. Iš jūsų mažojo pusbrolio tyčiojasi mokykloje. Kaip jūs galite jam padėti?
7. Jūsų draugas turi šokti nuo bokštelių, kad išlaikytų fizinio lavinimo įskaitą. Jis pasakoja jums, kad bijo aukščio. Koks pažadas galėtų jam padėti?
8. Jūsų teta, kurios jaunikis tarnauja armijoje, labai nusiminusi, nes jį išsiunčia į užsienį šešioms mėnesiams. Ji bijo su juo išsiskirti. Kaip jūs galite ją padrąsinti ir paguosti?

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„PERDUOK TOLIAU”

Paruoškite popierių, reikmenis piešimui.

Leiskite vaikams pasirinkti kūrybos būdus, kad papasakotų aplinkiniams apie eilutes, užrašytas Rom 8, arba apie pagrindinę pamokos mintį. Suteikite jiems 7 – 10 minučių šios užduoties atlikimui.

Padarykite knygos skirtuką, plakatą ar atvirutę.

Parašykite tekstą ant pripūsto baliono. Išleiskite balioną, pritvirtinkite jį prie atvirutės, ant kurios būtų parašyta: “Pripūsk balioną ir pamatysi” arba „Geroji žinia tau.”

Kai vaikai baigs, paprašykite parodyti tai, ką padarė, o taip pat papasakoti, kam jie ketina juos padovanoti šią savaitę.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Sakykite:

– Pamokos pabaigoje pasakykite visi kartu, kad, *nepaisant nieko, Jėzus visada šalia mūsų.*

8 pamoka

Pauliaus sėkmės paslaptis

Mums reikia Dievo meilės. Malonė

Įsimintina eilutė: „Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo Save už mane” (Gal 2, 19–20).

Tyrinėjimo tekstai: Gal 1; 2.

Papildoma literatūra: E. Vait „Apaštalų darbai” 383– 388 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Dievo malonė padovanojo mums Jėzų, kuris numirė už mūsų nuodėmes.
- 2. Pajausti** norą pakviesti Jėzų į savo širdį.
- 3. Atverti** savo širdį, kad Jo malonė visada būtų joje.

Pagrindinė mintis:

Jėzaus malonė dovanoja mums jėgą ir naują gyvenimą.

Ši pamoka yra skirta malonei!

Malonė – tai nesuvokiamas Dievo gailėstingumas ir dosnumas, kuris išreiškiamas tuo, kad Jėzus atėjo į žemę, kad atkovotų mus iš šėtono ir atiduotų Savo gyvybę, kad išpirktų mūsų nuodėmes. Ir visa tai nemokamai. Kitais žodžiais tariant, malonė padovanojo mums Jėzų. Kai mes nebesuvokiame malonės, mes prarandame laisvę nuo nuodėmės vergystės bei amžinąjį gyvenimą, kurį dovanoja mums Dievo malonė.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Nėra vietos pakankamam vertumui. Mes pateisinti tikėjimu.” Siela, kuri supranta šių žodžių prasmę, niekada nesijaus pakankamai verta. Mes negalime būti pakankamai verti tiek, kad galvotume, jog mes esame kažin kas. Šventoji Dvasia yra sėkmės pagrindas, formuojant charakterį, jo pakeitime pagal Dievo pavyzdį. Kai mes manome, kad galime patys pakeisti savo charakterį, tai mes darome didelę klaidą. Mes patys niekada nepatirsime pergalės gundymuose. Bet tie, kurie nuoširdžiai tiki Kristumi, nugalės Šventąją Dvasia. Siela, kurioje gyvuoja tikėjimas, pavirs nuostabia Viešpaties šventykla. Ji yra vedama Kristaus malonės. O jos augimas tiesiogiai priklauso nuo to, kiek ji pasikliauja Šventosios Dvasios įtikinimu.” („SDA Biblijos komentarai” 7 T 1109 psl.)

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar kas nors nupiešė dangaus paveikslą arba būsimųjų namų planą. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

A. „KUR JĖGOS ŠALTINIS?“

Iš anksto paruoškite keletą daiktų, veikiančių su baterijomis (žadintuvas, prožektorius, žaislas su distanciniu valdymu, žaislinės mašinėlės ir t.t.) arba kokius nors elektrinius prietaisus.

Išimkite visas baterijas arba atjunkite nuo elektros. Pasistenkite laidus paslėpti taip, kad vaikai ne iš karto suprastų, kad jie atjungti. Parodykite prietaisus ir žaidimus, po to paprašykite išmėginti juos, kaip jie veikia. Galbūt jie nesupras iš karto, kodėl jie neveikia. Tada pasiūlykite jiems surasti priežastį. Po to išdalykite trūkstamus laidus ar baterijas, kad jie vėl pabandytų juos įjungti.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kodėl neveikia prietaisai? Ko trūko jiems dėl sėkmingo funkcionavimo? (Baterijų, laidų, elektros ir t.t.) Perskaitykite vaikams Gal 2, 20. Tai, ką jūs ką tik atlikote, padeda paaiškinti šios eilutės prasmę. Vėl perskaitykite eilutę. Pauliaus gyvenimas buvo atjungtas nuo maitinimo šaltinio (nukryžiuotas), nes senasis maitinimo šaltinis jau nebeveikė. Ir tada jis surado sau naują jėgos šaltinį. Kur jis jį rado? (20eil.) (Kristuje – Dievo Sūnuje.) O kas Paulių jungė su Kristumi? (Tikėjimas Dievu.)

Prisiminkite:

Jėzaus malonė dovanoja mums jėgą ir naują gyvenimą.

B. „LABIRINTOMANIJA“

Jums reikės kėdžių.

Liepkite vaikams sudaryti labirintą iš kėdžių taip, kad būtų kuo daugiau kliūčių. Pakvieskite savanorius ir užriškite jiems akis. Jie po vieną turi pereiti per šį labirintą. Nepamirškite perstatyti keletą kėdžių po to, kai užriškite akis. Paaiškinkite, kad, kai pirmasis dalyvis paliečia nors vieną iš kėdžių, žaidimą pradeda kitas. Pakvieskite keletą vaikų dalyvauti žaidime, vis labiau pasunkindami labirintą. Po to pakeiskite žaidimo eigą. Dabar dalyviai turi pereiti labirintą, padedami draugo, kuris praves jį pro visas kliūtis, pasakydamas jam, kiek reikia žengti žingsnių ir kokia kryptimi. Tam, kad pasunkintumėte žaidimą, pakvieskite dalyvauti keletą porų, kurie tuo pačiu metu duos nurodymus savo draugui.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite: *(Vaikų, kurieėjo per labirintą užrištomis akimis)*

– Kaip jautėtės, kaiėjote vieni per labirintą? Ar stengėtės neprisiliesti prie kėdės? Kodėl? Kuo jums panašūsėjimas per labirintą ir gyvenimas? (Išklauskite keletą atsakymų.) Ar galima pereiti per labirintą savarankiškai be klaidų? Neįmanoma gyventi visavertį krikščionišką gyvenimą savarankiškai, laikantis tik taisyklių. Mums reikia Jėzaus, kuris bus mūsų Vedlys bei jėgos šaltinis. Ar jums buvo lengviau eiti labirintu, klausantis savo porininko nuorodų? Kaip jūs jautėtės, kai girdėjote vienu metu dviejų žmonių nurodymus?

Sakykite:

– Mūsų gyvenime tik ir skamba balsai, kurie nukreipti tam, kad mes nuklystume nuo teisingo

kelio arba nusiviltume. Kartais mūsų egoistinis „aš“ nuveda mus nuo teisingo kelio. Kaip Paulius elgdavosi su savojo „aš“ balsu? Perskaitykite 20 eil. (Jis nukryžiuo jį.) Tai reiškia, kad jis pasirinko Jėzų savo gyvenimo šeimininku ir klausė tik Jo balso.

Prisiminkite:

Jėzaus malonė dovanoja mums jėgą (sekti Juo) ir naują gyvenimą (kaip rezultata).

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Iš anksto duokite kam nors iš vaikų užduotį išrasti priemonę aukų rinkimui, veikiančią su baterijomis. Pavyzdžiui, sunkvežimis su distanciniu valdymu ar mašina, kuri paskui save temptų krepšelį.

Sakykite:

– Mūsų aukos bus panaudotos tam, kad žmonės visame pasaulyje atrastų jėgos šaltinį nugalėti nuodėmę.

Malda

Pasimelskite akrosticho forma, pagrįsta žodžiu „malonė“. Paaiškinkite vaikams, kad malda bus iš penkių dalių, ir jūs pranešinėsite kiekvieną naują dalį. Papasakokite, kokios bus dalys: malonė, džiaugsmas, prašymas, atgaila, laukimas. Tegul vaikai pasiskirsto poromis ir kiekvienas iš jų pasako trumpą maldą, pagrįstą vienu akrosticho žodžiu. Pradėkite maldą šitaip: „Brangus Viešpatie! Mes nulenkėme kelius ir mūsų širdys pilnos džiaugsmo, nes mes žinome, kaip labai Tu mus myli. Ir dabar mes norime padėkoti Tau už...“

Malonė. Čia jūs melsitės poromis. Pasakykite Dievui, ką reikia jums Jėzus ir Jo malonė. (Palaukite, kol vaikai baigs melstis, po to taip pat pereikite prie kitų akrosticho dalių.)

Džiaugsmas. Papasakokite Jėzui, kas suteikia jums džiaugsmą ir laimę.

Prašymas. Prašykite Dievo, kad Jis atvertų jūsų širdį Jėzui.

Atgaila. Pasakykite Dievui apie savo nuodėmes, dėl kurių jūs gailitės. (Tegul ši maldos dalis bus tyli.)

Laukimas. Papasakokite Dievui apie savo troškimus, kuriuos norite, kad Jis įvykdytų, o taip pat pasimelskite už savo artimųjų reikmes.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Sakykite:

– Kartą netikri mokytojai atėjo į Galatiją ir papasakojo tikintiesiems, kad, norint būti išgelbėtu, reikia sekti žydų įstatymais. Po to galatai pradėjo daugiau galvoti, kaip laikytis įstatymo, o Jėzaus meilę ir Jo atleidimą pradėjo užmiršti. To nesuvokdami, jie stengėsi tapti tobulais savo jėgomis. Jie pamiršo, kad mes išgelbėti dėka Dievo malonės, nes Jėzus numirė už mus Golgotoje, ir dėka Šventosios Dvasios veikimo keičiasi mūsų charakteris ir mes pradėdame gyventi naują gyvenimą Jėzuje Kristuje.

Kai Paulius pamėgino tai paaiškinti galatams, jis papasakojo savo naująjį gimimą Kristuje, kaip jis, būdamas jaunas, „tobulas“ fariziejus, kelionėje į Damaską sutiko Jėzų, kuris visiškai pakeitė jo gyvenimą. Šiandien pas mus į pamoką atėjo svečias. Jis žurnalistas ir nori kuo daugiau sužinoti

apie Pauliaus gyvenimą. Tam, kad atsakytumėte į jo klausimus, jums reikės Biblijos. Kai žurnalistas uždavinės jums klausimus, aš nurodysiu jums tekstus, kuriuose galėsite rasti atsakymus.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite scenarijaus kopiją, kostiumą svečiui, Bibliją.

Žurnalistas apsivilkęs lietpaltį su dideliu gobtuvu, uždengiančiu dalį veido. Jis turi turėti didelį popieriaus lapą (du suklijuoti lapai, ant kurio užrašytas scenarijaus tekstas.) Jo rankoje plunksnakotis arba šratinukas. Žemiau pateiktas dialogas priverčia vaikus surasti ir perskaityti tekstus tam, kad sužinotų Pauliaus gyvenimo faktus.

Kiekvieną kartą, kai žurnalistas užduoda klausimą, mokytojas siūlo vaikams Biblijos tekstą, kuriame galima rasti reikiamą informaciją (mes rekomenduojame rašyti tuos tekstus ant lentos). Po to vaikai suranda tekstą ir savo žodžiais perduoda jo mintį žurnalistui. Jeigu vaikai skaito tekstą, tai žurnalistas turi paprašyti jų išaiškinti jo reikšmę savais žodžiais. Jis gali užduoti ir kitus klausimus, ne tik tuos, kurie yra užrašyti scenarijuje. Jis turi elgtis taip, tarsi nepastebėtų pasakinėjimų, kuriuos mokytojas duoda mokiniams.

Žurnalistas įeina į klasę, turėdamas tikslą surasti Paulių. Jis mato susirinkusius ir nusilenkia, sveikindamas juos.

Žurnalistas: Brangūs draugai! Aš suprantu, kad jūs krikščionys ir esate pažįstami su apaštalu Pauliumi. Aš gavau užduotį iš laikraščio „Vakarinė Galatija“, tarp kitko, labai įtakingas laikraštis, parašyti apaštalo Pauliaus gyvenimo istoriją. Mes neseniai išgirdome, kad jis buvo nuteistas Romoje. Ar negalėtumėte jūs man padėti, rašant mano straipsnį? Man reikalingi kai kurie jo gyvenimo faktai. Ar galėčiau jūsų paprašyti atsakyti į keletą klausimų? Aš būsiu labai dėkingas, bet man reikia tik faktų. Taigi, kur gimė Paulius? (Apd 9, 11 – Tarse.)

Aišku. Vadinasi, Paulius buvo romėnas, o ne žydas? (2 Kor 11, 22; Apd 22, 27.)

Vadinasi, jis buvo nelabai geras žydas, ar ne? (Gal 1, 14.)

Nesistenkite ginti Pauliaus, man reikia tik faktų. Ir iš vis, iš kur jums tai žinoma? (Jis parašė apie tai savo laiške galatams.)

Jeigu jūs išsaugojote šio laiško kopiją, tai labai gerai, juk tai istorinis liudijimas. Bet man atrodo, kad šiame laiške jis bando paaiškinti savo veiksmus. Kam jam tai? (Gal 1, 7 – Bažnyčiose buvo pastebimas tam tikra sumaištis. Žmonės iškreiptai suprato Evangeliją.)

Gerai. Čia kvepia sensacija. Ar papasakosite man daugiau apie tai? Gal jis paprasčiausiai norėjo atrodyti tokiu geru, kad patiktų galatams? (Gal 1, 10.)

Na, gerai. Grįžkime į Pauliaus jaunystę. Kodėl jūs manote, kad jis buvo toks geras fariziejus? (Fil 3, 5–6.)

Kur ir koku būdu Paulius tapo krikščionimi? (Apd 9, 3–6. 20.)

Kur jis po to keliavo? (Gal 1, 15–17.)

Vadinasi, jis negavo Jeruzalės krikščioniškų vadovų palaiminimo? (Gal 1, 18.22–23.)

Iš kur man žinoti, kad Paulius išvyko į Jeruzalę? (Gal 2, 1.)

Aš girdėjau, kad visi vyrai krikščionys turi būti apipjaustyti? Ar Paulius taip pat šito mokė? (Gal 2, 3–5.)

Aš suprantu, kad apipjaustymas buvo įstatymas? Jeigu krikščionims nereikia laikytis įstatymų, kad išsigelbėtų, tai ką gi jie vis dėlto turi daryti? (Gal 2, 16; Rom 3, 20; Apd 4, 12.)

Mano manymu, Paulius pasakė, kad jis buvo nukryžiuotas. Kodėl jis tai pasakė? (Gal 2, 19–21. Tuo Paulius norėjo pasakyti, kad, kai mes priimame Jėzų, mūsų senasis „aš“ miršta ir Jėzus per Šventąją Dvasia gyvena mumyse, pakeisdamas mus nauju žmogumi.)

Vadinasi, Paulius tapo vergu, ar taip? (Gal 2, 4. Tikra laisvė – Jėzuje.)

O kaip jūs paaiškinsite tai, kad Dievas pateisina tokius nusidėjėlius, kaip Paulius? Jis juk buvo žmogžudys, jis pats tai sakė. Vienu žodžiu paaiškinkite man, kam Dievui reikia gelbėti Paulių? (Ef 2, 5) Na ką gi. Labai jums ačiū! Manau, kad man išeis geras straipsnis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką jūs galvojate apie Dievą, kuris išlaisvina žmones iš jų nuodėmių ir keičia jų gyvenimą? (Išklauskite keletą atsakymų, nekomentuodami jų.) Žmonės, kurie priprato pasitikėti savo jėgomis, sunku suprasti ir priimti, kad jokie mūsų dideli pasiekimai negali išgelbėti mūsų, o tik mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė. Galbūt tai pasirodys per daug paprasta, bet taip yra.

Prisiminkite:

Jėzaus malonė (ir ji viena) dovanoja mums jėgą ir naują gyvenimą.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„KAS PIRMIAUSIA?“

Iš anksto paruoškite kiekvienam mokiniui penkias korteles arba popieriaus juosteles, šratinuką, pieštukus.

Išdalykite kiekvienam mokiniui penkias korteles ir šratinuką. Paprašykite jų užrašyti ant kiekvienos kortelės tai, ką jie laiko savo gyvenime svarbiausia. (Kiekvienoje kortelėje kažką vieną.) Tai gali būti žmonės, daiktai arba tokie dalykai, kaip sveikata, draugystė, meilė ir t.t. Kai vaikai baigs šią užduotį, tai paprašykite juos paimti korteles į vieną ranką kaip vėduoklę tokiu būdu, kad tik jie patys matytų, kas jose parašyta.

Paklauskite:

– Jeigu Dievas paprašytų jūsų atsisakyti vieno iš jų, ką jūs darytumėte? (Paprašykite juos numesti tą kortelę ant žemės. Užduokite šį klausimą dar tris kartus taip, kad vaikai mestų korteles ant žemės po vieną iki tol, kol jų rankose liks tik viena kortelė.)

Perskaitykite Gal 2, 20.

Sakykite:

– Jūs žinote, kad jei ant pačios paskutinės kortelės, kurią jūs laikote savo rankose, užrašyta tai, kas susiję su Dievu ir Jo malone, tai jūs nukryžiuoti kartu su Kristumi.

Paprašykite vaikų užmerkti akis ir pasimelsti. Paprašykite juos pagalvoti apie tai, ar sutiktų jie pakeisti kortelę, kuri liko pas juos rankoje, į kortelę, kur būtų parašyta: „Dievas ir Jo malonė.“

Sakykite:

– Brangus Tėve! Padėk mums visada atsiminti tas korteles ir galvoti visų pirma apie Tave, kaip apie patį svarbiausią prioritetą savo gyvenime. Ačiū Tau už tai, kad Jėzaus malonė dovanoja mums jėgą ir naują gyvenimą! Būk visada pirmoje vietoje mūsų širdyje ir mūsų gyvenime. Amen. (Neklauskite vaikų, kas buvo parašyta ant paskutinės kortelės.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką mes ką tik sužinojome? (Duokite laiko atsakymui, neverskite juos atsakyti ir neskubinkite jų. Paprasčiausiai galvos linktelėjimu priimkite įvairius atsakymus.) Nelengva atsisakyti to, kas tau labai brangu ir svarbu. Kaip jūs jaučiatės po to, kai jūs sugebėjote tai padaryti? (Normaliai, liūdnai, šauniai.) Perskaitykite Gal 2, 20–21. Ar šie žodžiai panašūs į nevykėlio žodžius? (Ne, tai kalba

nugalėtojas.) Paulius kalba apie tai, kad, kai jis numirė savajam „aš“, tai įgijo Jėzų ir gavo gyvenimą. Iš malonės jis gavo Kristaus teisumą, kuris duoda teisę būti su Dievu visą amžinybę. Jėzus duoda Pauliui jėgą eiti Dievo keliu į amžinybę. Paulius – laimingas žmogus. Jūs ir aš taip pat galime įgyti tai, ką kažkada įgijo Paulius todėl, kad Jėzaus malonė dovanoja mums jėgą ir naują gyvenimą.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„MŪSŲ GERIAUSIAS DEŠIMTUKAS“

Paruoškite didelę lentą arba popierių, kreidą arba žymeklį.

Sakykite:

– Sudarykite mūsų asmeninį „geriausią dešimtuką“. „Geriasias dešimtukas“ – tai sąrašas jūsų prioritetų arba darbų, kuriais jūs galite pašlovinti Dievą. Iš tikrųjų, tai gana rimtas sąrašas ir jį sudarysime ne juokais, o apibendrinami visa tai, ką šiandien išmokome. Pažiūrėkime, ką mes galime parašyti, kad užbaigtume šiuos sakinius: mes žinome, kad nusikryžiuojame su Kristumi, kada... (Pasidalykite į grupes po du arba keturis ir sugalvokite keletą atsakymų dviejų minučių bėgyje. Pasibaigus laikui, paprašykite vaikų įvardyti vieną iš atsakymų. (Pvz., mes žinome, kad nusikryžiuojame su Kristumi, kai kiekvieną rytą meldžiamės, pašvęsdami save Dievui; arba padėdami tėvams dirbti namuose.) Pakvieskite vieną atstovą iš grupės priėti prie lentos ir užrašyti savo atsakymą. Vaikai toliau išsako savo atsakymus ir užrašo juos ant lentos iki tol, kol atsakymai nepradeda kartotis arba neturės dešimt šio sakinio pabaigų. Po to vaikai ant kitos lentos pusės užrašo savo vardus. (Didelei bendruomenei: išdalykite vaikams limpančius popierėlius, kad ant jų užrašytų savo vardus ir juos prilipdytų ant lentos. Jeigu bendruomenė nedidelė, tai vaikai paprasčiausiai rašo nuo vieno lentos krašto iki kito.)

Perskaitykite visą sąrašą, pradedant dešimtu ir baigiant pirmu punktu. Jei turite laiko, tai balsuokite ir išsiaiškinkite, kuris iš atsakymų yra geriasias. Užduokite vaikams, kad šią savaitę jie kam nors papasakotų apie jų sudarytą sąrašą. Priminkite jiems, kad jie neužmirštų atsakymą, kurį išrinko pačiu geriausiu. Kartu su vaikais mintinai pasakykite Gal 2, 20 ir vėl priminkite, kad Jėzaus malonė dovanoja mums jėgą ir naują gyvenimą.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Pasimelskite su vaikais, kad Jėzus padėtų jiems prisiminti tai, kad ne savo darbais užsitarnaujame išgelbėjimą ir amžinąjį gyvenimą, o tik dėka Dievo malonės ir gailėstingumo.

9 pamoka

VYKSTASTATYBOS

Mes kartu šloviname Dievą. Dievo šlovinimas

Įsimintina eilutė: „Tepadaro jie Man šventyklą, idant galėčiau gyventi tarp jų“ (Iš 25, 8).

Tyrinėjimo tekstai: Iš 35, 30 – 40, 38.

Papildoma literatūra: E. Vait „Patriarchai ir pranašai“ 343 – 358 psl.

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, jog Dievui labai svarbu, kad mes visi kartu dalyvaujame pamaldose.
- 2. Suprasti**, kad jie yra Dievo kūno dalis.
- 3. Pajausti** troškimą dalyvauti pamaldose.

Pagrindinė mintis:

Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose.

Ši pamoka skirta Dievo šlovinimui!

Dievas nori gyventi su Savo tauta. Jis visuomet būna su mumis, bet mes ypatingai su Juo suartėjame, kai visi drauge dalyvaujame pamaldose.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Dvasine prasme Dievas visą laiką siekia artumo su žmonėmis ir neturi „ramybės“, kol to nepasieks (Ps 132, 13 – 16), pirmiausia Savo tautos širdyje (1 Kor 3, 16–17; 6, 19), o po to tarp susirinkusių Jį šlovinti žmonių (Mt 18, 20). Visa tarnavimo žemiškoje šventykloje sistema nurodo į Kristų, kuris vėliau tiesiogine prasme gyveno ir buvo tarp žmonių (Jn 1, 14).

Hebrajiškas žodis „šakan“ (gyventi) reiškia „nuolatinė gyvenamoji vieta“. Jis glaudžiai susijęs su žodžiu „šekina“, kuris vartojamas apibūdinant Dievo šlovę, kuri yra virš malonės sosto.“ (E. Vait „Patriarchai ir pranašai“ 349 psl.)

„Šekina buvo Dievo Artumo simbolis, kai Dievas pažadėjo „būti“ tarp jų. Iš 25, 22“ (SDA Biblijos komentarai 1T 636 psl.)

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Kuris praėjusią savaitę peržiūrėjo šeimyninį albumą. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

A. „KOINONIJA“

Paruoškite tris stiklines gazuoto arba vaisinio gėrimo, nudažyto vandens, dvi virves, tris raiščius akims.

„Koinonija“ – tai graikiškas žodis, reiškiantis susitikimą ir bendravimą. Tam, kad parodytumėte, koks svarbus yra kiekvienas Kristaus kūno narys, pakvieskite tris savanorius. Pirmajam užspauskite nosį ir suriškite už nugaros rankas. Antrajam užriškite akis, burną ir suriškite už nugaros rankas. Trečiajam savanoriui užriškite burną ir užspauskite nosį.

Pastatykite ant stalo tris stiklines. Vienoje iš jų yra gazuotas arba vaisinis gėrimas, antroje – nudažytas vanduo, o trečia tuščia.

Žaidimo tikslas yra, kad trys dalyviai turi drauge atlikti tai:

1. Nustatyti, kurioje stiklinėje yra gėrimas.
2. Perpilti gėrimą į tuščią stiklinę.
3. Pagirdyti tuo gėrimu pirmąjį dalyvį.

Kadangi pirmas dalyvis yra vienintelis, kuris gali kalbėti, tai jis duoda nurodymus kitiems dviems. Antrasis dalyvis – vienintelis, kurio neužspausta nosis, todėl jis gali pauostyti skystį, esantį

stiklinėje ir nustatyti, kurioje iš jų yra gėrimas. Trečiasis dalyvis – vienintelis, kurio nesurištos rankos, todėl būtent jis turi perpilti gėrimą iš stiklinės ir jo duoti pirmajam dalyviui.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kiek svarbu buvo dirbti kartu? Ar kuris nors iš dalyvių buvo svarbesnis už kitus? Kas yra bendra tarp šio žaidimo ir darbo bažnyčioje? Atsiverskite ir kartu perskaitykite Iš 25, 8. (Suraskite ir visi kartu perskaitykite šį tekstą.)

Sakykite:

– Dievas nori būti su Savo vaikais, kai jie visi kartu susirenka į bažnyčią. Šios savaitės pagrindinė mintis yra ta, kad *Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose*.

B. „KODĖL BAŽNYČIA?“

Paimkite Biblijas, pieštukus, popierių.

Jei jūsų grupėje mažiau nei 12 mokinių, tai atlikite šią užduotį viena grupe, dirbdami kartu su visomis trimis Rašto vietomis, kurios išvardytos žemiau. Jeigu jūsų grupėje daugiau žmonių, tai pasidalykite į tris grupes ir kiekvienai grupei duokite po vieną citatą: Mt 28, 18–20; Apd 2, 42–47; Ef 4, 11–16.

Susėskite ratu. Kiekvienai grupei duokite pieštuką ir popierių.

Sakykite:

– Perskaitykite grupelėje duotą Biblijos tekstą. Po to, remdamiesi ta Rašto vieta, dirbdami grupėse, parašykite nedidelį rašinėlį apie bažnyčią. Jūsų rašinėlyje turi būti tiek pasiūlymų, kiek yra jūsų grupėje narių, t.y. kiekvienas dalyvis turi parašyti po vieną pasiūlymą. Pirmiausia aptarkite, ką jūs rašysite. Padėkite vienas kitam.

Tegul kiekvienas garsiai pasako pasiūlymą, kurį jis nori užrašyti. Sakiniai turi būti tarpusavyje susiję, kad gautųsi nedidelis pasakojimas. Kai vaikai baigs šią užduotį, paprašykite jų perskaityti savo rašinėlius visiems.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką jūs sužinojote apie bažnyčią iš duotų Rašto citatų? (Jėzus davė nurodymą Savo mokiniams pasakoti žmonėms apie Jį; Dievas nori, kad Jo bažnyčia būtų vieninga; Dievas duoda mums dovanas, kad mūsų tarnavimas Jam būtų efektyvus.) Ką bendro jūs matote tarp bendro rašinėlio rašymo ir bendro tarnavimo Dievui bažnyčioje? Remiantis jūsų bibliniais tekstais, kaip jūs atsakytumėte į klausimą, kodėl Dievas įkūrė Savo Bažnyčią? (Išklausykite kiek galima daugiau atsakymų.)

Sakykite:

– Viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl Dievas davė žmonėms nurodymą pastatyti padangtę, buvo ta, kad ten Jis galėjo susitikti su žmonėmis. Nepaisant to, kad Dievas yra kiekviename iš mūsų ir kiekvienas iš mūsų – tai Dievo šventykla, Dievas nori, kad mes visi kartu dalyvautume pamaldose.

Prisiminkite:

Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Iš anksto paruoškite lėkštutę aukoms; tuščią dėžutę nuo sausų pusryčių; spalvotą popierių; paveikslėlį su bažnyčia arba žmonėmis pamaldų metu.

Panaudokite lėkštutę arba pasidarykite indelį aukoms. Paėmę kaip pagrindą dėžutę nuo sausų pusryčių, apklijuokite ją spalvotu popieriumi ir priklijuokite atvaizdą su bažnyčia. Jūs ją galite naudoti renkant aukas visą šį mėnesį.

Sakykite:

– Mes tarnaujame Dievui, kai Jam atnešame savo dešimtines ir aukas. Dėka šių dovanų daugybė kitų žmonių turi galimybę garbinti Dievą.

Malda

Kartu su vaikais padarykite didelį sąrašą to, kas jiems patinka Sabatos mokykloje ir bažnyčioje. Padėkokite Dievui už tai ir maldoje paprašykite, kad Jis jums suteiktų pasitenkinimą ir džiaugsmą bendrose pamaldose.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Paklauskite:

– Įsivaizduokite, kad mes neturime bažnyčios, į kurią kiekvieną savaitę renkamės pamaldoms. Ką jūs pajautumėte, jei, atėję į bažnyčią, tikėdamiesi pamatyti daugybę žmonių, išvystumėte, kad esate visiškai vieni?

Sakykite:

– Šios dienos pasakojimas apie tai, kad Mozės laikais daugiau kaip du milijonai žmonių neturėjo vietos bendroms pamaldoms. Ir dėl tos priežasties Dievas davė konkretų nurodymą pastatyti šventyklą, kadangi Jis labai norėjo būti tarp Savo tautos.

Prisiminkite:

Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose.

Pasiruoškite Biblijas, dykumoje buvusios šventyklos schemą arba paveikslėlį, dėžutę nuo batų, flomasterius, lipnią juostelę, žirkles, virvutes, siūlų, atramas (degtukus arba skaičiavimo lazdeles), nedidelius medžiagos gabaliukus užuolaidoms, nedidelių akmenukų, rites nuo siūlų, plastilino lipdymui, klijų.

Sakykite:

– Šiandien mes sužinosime, kaip Dievas davė ypatingus nurodymus, o taip pat ypatingas dovanas tautai, kad jie galėtų pastatyti šventyklą, kur Jis galėtų susitikti su jais. Šiandien mes paskaitysime, kokius daiktus pagal Dievo nurodymą jie turėjo padaryti ir sustatyti šventykloje, o taip pat ir mes padarysime keletą iš jų.

Parodykite vaikams dėžę nuo batų ir paaiškinkite, kad visa tai, ką jie turės padaryti, turi atitikti šios "šventyklos" matmenis. Tegul vaikai darbuojasi po vieną arba pasiskirsto į nedideles grupeles. Kiekvienam asmeniškai arba grupei duokite padaryti ar nupiešti daiktus, nenukrypstant nuo tų nurodymų, kurie užrašyti Biblijoje: uždanga padangtei (Iš 36, 8–38), Sandoros Skrynia (Iš 37, 1–9), padėtinės duonos stalas (Iš 37, 10–16), žvakidė (Iš 37, 17–24), smilkalų aukuras (Iš 37, 25–28), deginamosios aukos aukuras (Iš 38, 1–7), praustuvai ir pastovos (Iš 38, 8), kiemas (Iš 38, 9–20).

Po to, kai vaikai padarys visus tuos daiktus, pasakykite: „Dabar mes kartu padarysime šventyklos modelį, panašų į tą, kurį padarė Mozė pirmojo mėnesio pirmąją dieną (Iš 40, 1–2). Kai aš skaitysiu tekstą, kuriame bus minimas jūsų pagamintas daiktas, priekite ir padėkite jį mūsų "šventykloje". Perskaitykite tekstus.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ką jūs jautėte, darydami tuos daiktus? Ar lengva buvo jums atlikti šią užduotį, ar sunku? Ar jums patiko drauge daryti šventyklos modelį? Kaip jūs galvojate, kas buvo bendro tarp mūsų užsiėmimo ir to, ką kažkada padarė izraelitai. Kame jūs matote skirtumus? Dievas nori, kad mes kartu dirbtume ir kartu Jį garbintume.

Prisiminkite:

Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Pasidalykite į dvi grupes. Viena iš jų atstovaus šventyklai dykumoje (Iš 40), o antroji – Saliamono šventyklai (1 Kar 7, 13–51). Paprašykite kiekvienos grupės lentoje užrašyti pagrindinius daiktus, kurie buvo šventykloje ir padangtėje.

Paklauskite:

– Ką bendro jūs suradote tarp tų dviejų šventyklų? Ar yra kokių nors skirtumų? O kas bendro ir koks skirtumas tarp Saliamono šventyklos ir bažnyčios, kurioje vyksta mūsų pamaldos?

Sakykite:

– Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„SITUACIJOS?”

Paskaitykite savo mokiniams šias situacijas. Kiekvienos situacijos pabaigoje paklauskite, ar dalyvauja tie vaikai pamaldose. Jeigu ne, tai paklauskite, kuo jie galėtų užsiimti, kad taip pat dalyvautų pamaldose ir iš to patirtų džiaugsmą bei palaimą.

1. Gediminas ir jo draugas padeda suplanuoti ir praveisti pamokas Sabatos vaikų mokykloje. Vaikams, kurie lanko jų grupes, tai labai patinka.

2. Nepaisant to, kad Dainora nelaiko savęs gera smuikininke, ji su džiaugsmu griežia pamaldose, kai jos to paprašo. Žinoma, ji jaudinasi, bet kartu ji yra įsitikinusi tuo, kad bažnytinė šeima tinkamai įvertins jos atlikimą.

3. Gerdai visuomet norisi bažnyčioje miegoti. Ji sunkiai susivaldo, kad neužmigytų. Galų gale ji padeda galvą ant mamos kelių ir per pamokslą miega.

4. Kastytis per pamaldas būna koridoriuje ir su draugais aptarinėja sporto naujienas. Jis sako, kad giedoti jam nepatinka, o pamokslų nesupranta.

Kartu su vaikais perskaitykite įsimintinę eilutę (Iš 25, 8). Paprašykite juos pasakyti šią eilutę mintinai be jūsų pagalbos.

Prisiminkite:

Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„BENDROS PAMALDOS”

Paruoškite popierių, pieštukus, krepšelį.

Paklauskite savo mokinių, kaip, jų nuomone, efektyviau būtų galima dalyvauti pamaldose. Paprašykite vaikų užrašyti ant popieriaus vieną pasiūlymą, po to paprašykite išimti vieną perlenktą lapelį iš krepšelio, jį garsiai perskaityti ir pamaldų metu pabandyti įgyvendinti tą patarimą. Galimi

pasiūlymai: aktyviai dalyvauti bažnyčios giedojime; pasveikinti svečius; pasistengti susilaikyti nuo pašnekesių pamokslu metu; padėti pagyvenusiems bažnyčios nariams; tylios maldos metu klausytis maldos; įdėmiai klausytis pamokslu ir kai ką iš jo pasižymėti lapelyje.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip jūs galvojate, ar sunku bus jums išpildyti šiuos pasiūlymus, ar lengva? Kuris patarimas jums labiausiai patinka? Ar jūs galėtumėte šias idėjas papasakoti savo tėvams? (Paprašykite vaikų drauge su jumis pakartoti pagrindinę mintį.) *Dievas dalyvauja drauge su mumis pamaldose.*

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Malda

– Dangiškasis Tėve! Dėkojame Tau už tai, kad Tu mums padovanojai tokią didelę šeimą, kad visi kartu galėtume kiekvieną savaitę dalyvauti pamaldose. Dėkojame Tau už kiekvieną mokinį, kuris ateina į šią klasę, kad kartu pagarbintume Tave! Palaimink mus, kad mes visą ateinančią savaitę ieškotume galimybių garbinti ir tarnauti Tau. Padėk mums ir kitą savaitę vėl susirinkti, kad kartu galėtume pagarbinti Tave. Amen.

10 pamoka

MALDOS KARYS

Mes kartu šloviname Dievą. Dievo šlovinimas

Įsimintina eilutė: „Viešpatie! išmokyk mus melstis“ (Lk 11, 1).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Kar 8, 22–53; 2 Met 5–7.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai“ 35 – 50 psl. E. Vait „Kelias pas Kristų“ 93 – 105 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, jog Biblija moko melstis ne tik už save, bet ir už kitus.
- 2. Atrasti**, kad malda panaši į atvirą pokalbį su draugu.
- 3. Pajausti** norą melstis už artimą.

Pagrindinė mintis:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

Ši pamoka skiriama Dievo šlovinimui!

Šioje pamokoje kalbama apie maldą, kaip apie vieną Dievo šlovinimo būdą. Saliamonas dėkingas Dievui ne tik už tai, ką Jis padarė dėl izraelitų, bet ir už kantrybę tautos klaidoms.

Saliamonas nori, kad Izraelio tauta tarnautų Dievui ir šlovintų Jį. Visa tai jis išsako savo maldoje. Kaip Saliamonas atveria Kūrėjui savo sielą ir širdį, taip ir mes galime bet kuriuo metu ateiti pas mūsų draugą Jėzų su padėkos ir garbinimo žodžiais, išsakydami Jam savo reikmes ir išgyvenimus. Malda – tai vienas Dievo šlovinimo būdų.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Mes dažnai abejingi vienas kitam. Labai dažnai mes užmirštam, kad mūsų artimiesiems reikia padrąsinimo ir palaikymo. Neužmirškite parodyti susidomėjimą jų likimu bei užjausti juos. Padėkite jiems savo maldomis ir tegul jie žino, kad jūs meldžiatės už juos.“ (E. Vait „Gydymo tarnavimas“ 492, 493 psl.).

Ar meldžiuosi savo Kūrėjui už savo artimuosius? Kaip man tapti užtarėju ir tarpininku už mane supančius žmones?

Pasveikinimas

Pasveikinkite vaikus įeinant į klasę. Paklauskite, kaip jiems praėjo ši savaitė, kokius jie patyrė džiaugsmus ir išgyvenimus. Paklauskite, ar kas nors paskaičiavo padangtės kiemo matmenis ir ar nupiešė šventyklos vidaus išdėstymą. Galbūt iš jų kas nors sužinojo apie šventyklos tarnavimą kažką įdomaus ir svarbaus, ką būtų galima panaudoti namų ar bažnyčios pamaldų metu. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

A. „MALDOS REIKŠMĖ”

Pakvieskite vieną mokinį. Duokite jam užduotį garsiai skaičiuoti iki penkiasdešimties, tuo metu visi likusieji turi trukdyti jam, šūkaudami kitus skaičius, kad jis sukliūtų ir nesuskaičiuotų iki galo. Pakartokite šį žaidimą kelis kartus, keisdami pagrindinį žaidėją.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar buvo lengva skaičiuoti? Jums trukdė kiti garsai? Kas bendro tarp šio žaidimo ir maldos vienuoje? Biblija parodo, kokia yra svarbi užtarimo malda, malda už kitus.

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

B. „MALDOS PRAŠYMAI”

Tegul vaikai susėda ratu.

Sakykite:

– Dabar aš paskaitysiu kai kuriuos maldos prašymus. Po kiekvieno prašymo jūs turite atsistoti, jei manote, kad Dievas į jį atsakys. Likite sėdėti, jei manote, kada Dievas nepatenkins šio prašymo.

Garsiai perskaitykite:

1. Viešpatie, prašau, paguosk mano tetą, kurios vyras mirė.
2. Viešpatie, prašau, pakeisk mano drabužius.
3. Viešpatie, prašau, padėk man rytdienos kontrolinio metu, nes aš juk taip stropiai ruošiausi.
4. Viešpatie, prašau, tegul mano mažoji sesuo užčiaupia burną.
5. Viešpatie, prašau, atleisk mano nuodėmes.

6. Viešpatie, prašau, padėk man gauti gerą pažymį matematikoje, nors aš jos niekada normaliai ir nesimokinau.

7. Viešpatie, prašau, padėk, kad mano tėtis panorėtų ateiti į bažnyčią ir pažinti Tave.

8. Viešpatie, prašau, padėk man tapti pačiu geriausiu mokyklos krepšinio žaidėju.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite:

– Kaip jūs galvojate, į kokius prašymus Dievas atsakys tuoj pat? (tada, kai žmonės meldžiasi dėl to, ką Dievas jau pažadėjo. Pavyzdžiui: apie paguodą, nuodėmių atleidimą.) O į kokius prašymus Dievas neatsakys? (Egoistinius.) Kaip jūs jaučiatės, kada Dievas neigiamai atsako į jūsų maldas? Kodėl Jis kartais sako mums ne? (Jei mes prašome ne pagal Jo valią, jei tai neišeis mums į gera, galbūt, mums verta palaukti.) Į kokius prašymus Viešpats visada atsakys teigiamai? Kaip jūs manote, kaip svarbu melstis už aplinkinius?

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Iš anksto paruoškite lėkštutę aukoms ar dėžutę su bažnyčios paveikslėliu, kurią jūs paruošėte praėjusią pamoką.

Sakykite:

– Yra daug Dievo šlovinimo būdų. Malda už kitus yra vienas iš šių būdų. Dar vienas tarnavimo būdas – pinigines aukos platinti Evangelijos žinią. Kai mes atnešame Sabatos mokyklos metu savo dešimtines ir aukas, mes dalyvaujame skelbime.

Malda

Paprašykite vaikų sustoti ratu. Po to paprašykite kiekvieno mokinio vienu sakiniu pasimelsti už jo dešinėje stovintį žmogų.

Sakykite:

– *Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.*

Arba paprašykite vaikų sustoti ratu ir šį kartą tegul kiekvienas pasimeldžia vienu žodžiu. Galbūt tai bus tokie žodžiai, kaip: ačiū, padėk, džiaugsmas ar kokio nors žmogaus vardas. Dievas žino, kokią reikšmę jūs skirsite šiam žodžiui. Vaikai gali melstis keletą kartų, bet kiekvieną kartą ištardami tik vieną žodį. Vienas išstartas žodis sumažina jaudulį, kuris iškyla garsiai meldžiantis vaikams, ir padeda sukonzentruoti savo mintis, jausmus, kuriuos nori išreikšti Dievui. Kai pajausite, kad atėjo tinkamas laikas, užbaikite maldą vienu žodžiu „Amen“.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Paklauskite:

– Kokį apibūdinimą jūs galite duoti žodžiui „malda“? (Palaukite, kol išsakys savo atsakymus.)

Po to paskaitykite maldos apibūdinimą, kurį parašė E. Vait: „Malda – tai širdies atvėrimas Dievui kaip draugui. Tikėjimo akis pamatys Dievo Artumą, ir prašantis gaus brangius dieviškos meilės ir rūpestingumo liudijimus... Dievas perskaito kiekvieno širdį ir „teisiųjų malda Jam patinka“ (Pat 15, 8). Jis neužtruks išgirsti tuos, kas atveria savo širdį Jam, savęs neiškeldamas, bet nuoširdžiai jausdamas savo silpnumą ir nevertumą.“ (E. Vait „Evangelijos darbininkai“ 257 psl.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kodėl reikia melstis? (Bendravimui su Dievu.) Dėl ko galime melstis? (Dėl ypatingo Viešpaties vadovavimo, saugumo ir mūsų artimųjų, misionierių gerovės bei jų reikmių, nuodėmių atleidimo, turinčių valdžią, dėkoti už tai, ką Dievas davė mums, dėl išgelbėjimo tų, kas dar nepažįsta Jėzaus, ligonių išgydymo, pagalbos mūsų dvasinėse problemose, žmonių, su kuriais mums sunku, bažnyčios ir tikinčiųjų.)

Paklauskite:

– Kaip jums atrodo, koks būtų gyvenimas, jei niekam nebūtų leidžiama melstis? Kaip malda gali būti tarnavimo Dievui dalimi? Ar dažnai meldžiatės už kitus?

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ (TĘSINYS)

Paruoškite Bibliją, popieriaus, pieštukus (1 variantas); korteles, biblinius kostiumus (2 variantas).

1 variantas. Išdalykite vaikams popierių ir pieštukus. Garsiai perskaitykite Saliamono maldą, kuri yra 1 Kar 8, 22–53. Kol jūs skaitysite, tegul vaikai suskaičiuoja, kiek kartų šiame tekste bus paminėtas žodis „girdėti, išklausti“ (13) ir „dangūs, dangus“ (12). Papildoma užduotis: kiek kartų pasikartoja posakis „išgirs iš dangaus“ (7)?

2 variantas. Padalykite Saliamono maldą į tiek dalių, kiek mokinių yra jūsų klasėje. Iš anksto pasidarykite šių ištraukų kopijas ant atskirų lapų ir eilės tvarka juos sunumeruokite. Taip pat suraskite biblinę karaliaus aprangą. Duokite kiekvienam po Saliamono maldos ištrauką. Skirkite keletą minučių, kad perskaitytų ir įsivaizduotų, apie ką galvojo ar ką jautė Saliamonas, išardamas šiuos žodžius. Duokite kiekvienam galimybę apsivilkti karaliaus aprangą, nulenkti kelius ir „pasimelsti“ taip, kaip, jų manymu, šitie žodžiai skambėtų iš Saliamono lūpų, kaip jo malda, stovint prieš izraelitus.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip jūs galvojate, kokius jausmus išgyveno Saliamonas? Kodėl jis meldėsi būtent tokia malda? Kaip Saliamonas meldėsi už Izraelio tautą? Ko mes galime pasimokyti iš jo maldos?

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, popieriaus, pieštukus (1 variantas); Biblijas arba ištraukų kopijas, žymeklius (2 variantas).

1 variantas. Paprašykite norinčių iš eilės perskaityti Jėzaus maldą Jn 17 už Savo mokinius pastraipą po pastraipos.

Paklauskite:

– Dėl ko meldžiasi Jėzus šioje maldoje? (Dėl Savęs, Savo mokinių, dėl visų tikinčiųjų.) Dėl ko jūs meldžiatės?

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

2 variantas. Paprašykite vaikų surasti kitus žodžius, kuriais Saliamonas prašo Dievo išgirsti jų maldas, vietoje žodžių „išgirk iš dangaus“. (Čia geriau išdalyti kopijas su Saliamono maldos ištraukomis ir duoti jiems šratinukus ar žymeklius, kad pažymėtų tas frazes, kurias jie suras, „išgirk maldavimą“, „išgirk Savo dangaus buveinėje“, „išgirk juos“ ir t.t.)

Sakykite:

– Saliamonas įvairiais žodžiais išreiškė savo norą, kad Dievas išklausytų jo maldą ir jo tautos maldas. Kai kurie posakiai labai poetiški ir gražūs. Pabandykime parašyti nedidelį eilėrašį ar maldą, panaudodami savo žodžius. Kai pabaigs, tegul pasidalija tuo, kas jiems išėjo, su kitais.

Paklauskite:

– Kokius privalumus mums suteikia malda už kitus?

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS**„MALDOS KALENDORIAI“**

Paruoškite mėnesio kalendorinius lapus ir pieštukus.

Iš anksto parašykite šios dienos datą pirmame kalendoriaus kvadrato ir toliau užpildykite jį visą. Po to padarykite kopijas kiekvienam mokiniui.

Sakykite:

– Šiandien mes pradėsime dirbti su projektu, kuris padės mums būti pastoviams maldoje už kitus žmones mėnesio bėgyje. Parašykite žmogaus vardą, o taip pat jo ypatingą reikmę kiekviename kalendoriaus kvadrato. Jūs galėsite paimti šį kalendorių į namus ir kiekvieną dieną melstis už žmogų, kurio vardą jūs užrašėte atitinkamame kvadrato. Jei jūsų mokiniams sunku užpildyti visus kvadratus, pasiūlykite jiems melstis už savo klasės draugus. Už kitus bažnyčios narius.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Ar patiko jums tokia mintis, kiekvieną dieną melstis už jūsų artimųjų reikmes? Kaip tai veiks jūsų santykius su Dievu ir su tais žmonėmis?

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS**„MALDA UŽ TAVE“****Sakykite:**

– Šią savaitę jūs pradėsite savo asmeninį maldos mėnesį ir melsitės už artimuosius. Taip pat šią savaitę pasistenkite parašyti trumpą sąrašą žmogui, kuris yra jūsų maldos kalendoriuje, kuriems jūs turite paskambinti ar pasakyti, kad meldžiatės už jį.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Kam šią savaitę jūs pasakysite, kad meldžiatės už jį? Kaip jūs galvojate, kaip tas žmogus reaguos į tai? Kaip jūs pasijaustumėte, jeigu žinotumėte, kad kas nors meldžiasi už jus?

Prisiminkite:

Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Malda

– Viešpatie! Dėkojame Tau už tai, kad galime maldoje ateiti pas Tave bet kuriuo metu ir bet kurioje vietoje. Šią savaitę padėk mums atminti, kad Tu – mūsų Draugas, kuris visada pasiruošęs mus išklausyti. Būk artimas kiekvienam iš mūsų ir padėk mums turėti norą bendrauti su Tavimi, pasakodami Tau viską, kas vyksta mūsų gyvenime. Mes dėkojam Tau už tai, kad galim šlovinti Tave, melddamiesi už kitus. Amen.

11 pamoka

ŠLOVINSIU DIEVĄ

Mes kartu šloviname Dievą. Dievo šlovinimas

Įsimintina eilutė: „Giedosiu, Viešpatie, apie Tavo gerumo darbus amžinai, savo lūpomis apsakysiu visoms kartoms Tavo ištikimybę” (Ps 89, 2).

Tyrinėjimo tekstai: IŠ 25; 26.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai” 727–733psl. E. Vait „Ugdymas” 62–63psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad muzika yra viena iš Dievo šlovinimo būdų.
- 2. Įsitikinti**, kad muzika yra priemonė Dievo šlovinime ir tarnavime.
- 3. Nuspręsti**, kad muzikos pagalba jie šlovins ir tarnaus Dievui.

Pagrindinė mintis:

Muzika – tai galingas Dievo šlovinimo būdas.

Ši pamoka skiriama Dievo šlovinimui!

Izaijas panaudojo muziką Dievo šlovinimui ir garbinimui. Šiandien, kaip ir pranašo Izaijo laikais, muzika yra galingas elementas Dievo šlovinimui ir garbinimui.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

“Muzika buvo sukurta šventam tikslui, kad pakeltų mūsų mintis prie tyro, didingo ir prakilnaus Dievo ir

pažadintų sieloje atsidavimą ir dėkingumą Jam. Kokia stebinanti priešingybė tarp senovės muzikos paskirties ir to, kokiam tikslui muzika tarnauja dabar. Kiek daug žmonių naudoja šitą dovaną savęs išaukštinimui, užuot šlovinę Dievą. Meilė tokiai muzikai nieko neįtariantį žmogų veda į sąjungą su pasaulio žmonėmis, ieškančiais jausmingų malonumų ir norinčiais lankyti tas vietas, kurias lankyti Dievas uždraudė Savo vaikams. Tokiu būdu neteisingai naudojamas didysis palaiminimas, tampa vienu iš sėkmingiausių metodų, kurio pagalba šėtonas atitraukia žmonių protus nuo jų pareigos ir įsižiūrėjimo į amžinąsias tiesas. Muzika yra tarnavimo dangiškoje šventykloje dalis ir mes turime siekti savo giesmėmis kaip galima daugiau prilygti dangiškojo choro harmonijai. Balso suformavimas yra svarbi išsilavinimo dalis, kuri neturi būti nuvertinta. Giedojimas yra tokia pat tarnavimo dalis bažnyčioje, kaip ir malda.”(E. Vait “Ugdymas” psl. 62–63)

Kokia muzika mane labiausiai priartina prie Dievo sosto? Ką nuostabaus sukūrė Dievas dėl manęs ir kas manyje sukelia norą Jam giedoti giesmes?

Pasveikinimas

Sveikinkite vaikus, ateinančius į klasę. Paklauskite, kaip jie praleido savaitę, kokių turi džiaugsmų ar rūpesčių. Paklauskite, ar jie įsiminė savo maldos kalendorių ir ar jie kasdien meldžiasi. Paprašykite vaikus būti pasiruošusius dalyvauti aktyviuose žaidimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Pasirinkite vieną ar kelis užsiėmimus, labiausiai tinkančius jūsų sąlygoms.

A. „SUVAIDINKITE VAIDINIMĄ”.

Paruoškite giesmynus. Jeigu norite, pakvieskite žmogų, mokantį gestų kalbą. Padalykite vaikus į nedideles grupes. Kiekviena grupė turi išsirinkti patinkančią šlovinimo giesmę ir sugalvoti rankų judesius, kurie vaizduotų tai, apie ką jie giedos. Nustatykite pasiruošimo laiką. Pasiruošimo laikui pasibaigus, kiekviena grupė tegul pagieda savo pasirinktą giesmę su judesiais ir tegul išmoko tų judesių kitus vaikus.

Jūs galite pasirinkti keletą giesmių, kurias giedosite tarnavimo metu. Jeigu pažįstate ką nors, mokantį rankų gestus, paprašykite, kad jis išmokytų vaikus giedoti giesmes gestų pagalba.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip jūs jautėtės, kai stengėtės gestų pagalba perduoti giesmės žodžius bei mintį? Kaip jūs manote, apie ką galvojo šios giesmės autorius, kai ją rašė?

Prisiminkite:

Muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui.

B. „GIEDOKITE NAUJĄ GIESMĘ”

Paruoškite Biblijas, popierių, šratinuką, pieštukus, giesmynėlius.

Daugelis giesmių, kurias giedame pamaldų metu, pagrįstos Raštu. Liepkite savo mokiniams mažose grupelėse Rašto eilutei pritaikyti muziką. Galima iš anksto parinkti tekstus bei žinomų giesmių melodiją. Pagiedokite tas giesmes kartu.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Ar patiko jums patiems kurti šlovinimo giesmes? Kaip muzika pamaldų metu jums padeda išreikšti savo jausmus? Kokiomis taptų pamaldos, jei visiškai nebūtų naudojama muzika?

Prisiminkite:

Muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui.

C. „MANO GIESMĖ”

Paruoškite giesmynėlius. Paprašykite kiekvieno mokinio surasti giesmynėlyje giesmę, kuri geriausiai išreikštų tai, ką jie nori pasakyti Dievui, o taip pat atspindėtų jų dvasinę būseną. Kiek įmanoma daugiau pagiedokite giesmių kartu.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS**Paklauskite:**

– Ar jums patinka giesmėmis išreikšti jausmus Dievui? Ką bendro turi malda ir giedojimas, kokie skirtumai?

Sakykite:

– Ir malda, ir muzika yra svarbūs šlovinime.

Prisiminkite:

Muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Šis laikas gali būti panaudotas bet kuriuo pamokos metu.

Draugiškas bendravimas

Skatinkite mokinius laisvai dalytis savo asmenine patirtimi.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas**Sakykite:**

– Yra daug Dievo garbinimo ir tarnavimo būdų. Mes galime tarnauti Dievui muzika ir giesmėmis, taip pat aukomis, kurias atnešame kiekvieną savaitę misijos darbui palaikyti.

Malda

Išsirinkite šlovinimo giesmę. Pagiedokite ją kaip maldą.

2. ATVERSIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu.

Paklauskite:

– Kokia muzika jums labiausiai patinka? Kokia jūsų pati mėgstamiausia giesmė? Kokius jausmus jums pažadina skambanti jūsų mėgstama muzika?

Prisiminkite:

Muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui.

Šiandieniniame pasakojime mes išgirsime, kaip buvo parašyta ir atlikta ypatinga Dievo šlovinimo giesmė.

Jums reikės kopijų skaitymui.

Perskaitykite Izaijo 25; 26 sk. iš eilės su savo mokiniais pagal žemiau duotą tekstą. Baigę skaityti, pradėkite tyrinėti Bibliją.

Izaijo giesmė (Izaijo 25; 26, 1–19)

Vedėjas: Viešpatie! Tu – mano Dievas; garbinsiu Tave, šlovinsiu Tavo vardą, nes Tu įvykdei

nuostabius užmojus; visokeriopa ir ištikimai įvykdei tai, ką prieš amžius nutarei.

Mokiniai: Miestus pavertei akmenų krūvomis (kad išgelbėtum mus)... Jie niekuomet nebus atstatyti (mūsų priešų).

Vedėjas: Šlovins Tave dėl to galingos tautos žmonės, drebės prieš Tave žiauriųjų tautų miestai.

Mokiniai: Silpnieji ir bejėgiai bėgo prie Tavęs, ir Tu buvai vargšų prieglauda varge, pastogė nuo lietaus, paunksnė nuo kaitros. Nors žiauriųjų siautulys – kaip žiemos liūtis,

Vedėjas: Tu, kaip kaitra sausros metu, nutildai nedorėlių triukšmą; kaip debesies šešėlis švelnina kaitrą, taip Tu nutildai žiauriųjų pergalės šauksmus.

Mokiniai: Galybių Viešpats surengs šiame kalne visoms tautoms puotą su skaniausiais valgiais, puotą su parinktais vynais, pokylį su sultingais, gardžiais patiekalais ir grynais rinktiniais vynais.

Vedėjas: Šiame kalne Jis nukels tą šydą, kuris dengia visas gimines, tą nuometą, kuris gobia visas tautas.

Mokiniai: Jis visiems laikams sunaikins mirtį. Viešpats Dievas nušluostys ašaras nuo visų veidų. Savo tautos gėdą Jis pašalins visur žemėje. Tikrai tai įvyks, nes taip kalbėjo Viešpats!

Vedėjas: Tą dieną bus sakoma: “Štai mūsų Dievas! Juo mes pasitikėjome, ir Jis mus išgelbėjo! Štai Viešpats! Juo mes pasitikėjome! Džiūgaukime ir linksminkimės, kad Jis mus išganė!”

Mokiniai: Viešpaties ranka ilsėsis ant šio kalno, bet Moabas bus vietoje sumintas kaip šiaudai į liūną.

Vedėjas: Išskės Jis savo rankas Moabe, kaip plaukikas skečia rankas plaukdamas, ir kiekvienu Savo rankų mostu mažins jo puikybę.

Mokiniai: Tvirtovę su aukštais mūrais Jis nugriaus, sulygins su žeme ir pavers dulkėmis.

Vedėjas: Tą dieną Judo šalyje bus giedama giesmė: “Tvirtas mūsų miestas! Mūsų apsaugai pastatė Jis mūrus ir pylimą!

Mokiniai: Atverkite vartus! Tejeina teisioji tauta, kuri lieka ištikima.

Vedėjas: Nesvyruojantiems duodi ramybę ir teiki gerovę, nes jie Tavimi pasitiki.”

Mokiniai: Pasitikėkite Viešpačiu amžiais, nes Viešpats – amžiais tverianti Uola.

Vedėjas: Jis nuverčia galiūnus iš aukštybių, sugriauna saugų miestą, sulygina su žeme ir paverčia dulkėmis.

Mokiniai: Jį trypia kojos, beturčių ir varguolių kojos.

Vedėjas: Teisiojo takas – be duobių; teisiamam Tu padarai lygų kelią.

Mokiniai: Taip! Tavo teismų takuose, Viešpatie, mes laukiame Tavęs. Tavo vardą minėti ir Tavo mokymo laikytis – vienintelis mūsų troškimas.

Vedėjas: Ilgiuosi Tavęs naktimis, net rytą mano dvasia dėl Tavęs budi. Kai žemėje vyksta Tavo teismai, pasaulio gyventojai pažįsta Tavo teisumą.

Mokiniai: Bet nors ir gailėstingai elgiamasi su nedorėliu, teisumo jis neišmoksta ir dorumo šalyje daro nedorus darbus, o Viešpaties didybės nemato.

Vedėjas: Viešpatie, Tavo ranka pakelta, bet jie to nemato. Tesusigėsta, matydami Tavo uolumą Savo tautai; ugnis, parengta Tavo priešams, juos tepraryja.

Mokiniai: Viešpatie, Tu skiri mums gerovę, nes atlikai dėl mūsų visus mūsų darbus!

Vedėjas: Viešpatie, mūsų Dieve, kiti valdovai, be Tavęs, yra mus valdę, bet mes vien Tavo vardą atmename.

Mokiniai: Jie mirę ir niekuomet neatgis, jie – šešėliai, ir niekuomet neprisikels, nes nubaudei juos, sunaikinai ir bet kokį jų atminimą išdildei.

Vedėjas: Tu padidinai Savo tautą, Viešpatie, pagausinai tautą Savo paties šlovei, į visas puses praplatinai krašto ribas.

Mokiniai: Viešpatie, savo nelaimėje jie ieškojo Tavęs ir šaukė iš skausmo, kai buvo baudžiami.

Vedėjas: Kaip nėščia moteris, artėjant gimdymui, iš skausmo raitosi ir šaukia, tokie ir mes, Viešpatie, buvome prieš Tave.

Mokiniai: Mes buvome nėsti ir raitėmės skausmuose, tačiau pagimdėme vėją, o išgelbėjimo žemei neatnešėme; nė vienas negimsta gyventi pasaulyje.

Visi: Tavo mirusieji gyvens, jų kūnai prisikels, nes Tavo rasa – rasa, švytinti šviesa, todėl ir šešėlių šalis atiduos mirusiuosius. Pabuskite ir šaukite iš džiaugsmo, visi, kurie gulite dulkėse.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Jums reikės lentos, kreidos ir Biblijų. Lentoje užrašykite Izaijo šlovinimo giesmės elementus, taip pat sąrašą eilučių iš Psalmių.

Sakykite:

– Psalmių knygą sudaro nuostabus šlovinimo giesmių rinkinys. Suraskite tas eilutes, kurias aš pasakysiu, ir pamėginkite sugretinti su Izaijo šlovinimo giesmės eilutėmis. Paprašykite vaikų surašyti šlovinimo elementų ir tekstų atitikimus (kai kuriems tekstams gali tikti daugiau negu vienas šlovinimo elementas). Kai visi užbaigs užduotį, paprašykite savanorį išeiti prie lentos ir suvesti atitikimų linijas. Leiskite vaikams sutikti arba nesutikti su ta schema, kurią nupieš atėjusysis mokinys (didelėje Sabatos mokyklos klasėje tai galima daryti nedidelėse grupelėse).

Šlovinimo elementai pranašo Izaijo giesmėje:

1. Dievo vardo šlovinimas.
2. Padėka .
3. Tikėjimas Dievu – Gynėju.
4. Dėkojimas už gerovę ir Dievo rūpestį.
5. Dievo pergalė prieš mirtį.
6. Veržimosi prie Dievo išraiška.

Eilutės iš Psalmyno: Psl 47, 7; Psl 65, 2; Psl 12, 7; Psl 13, 6; Psl 62, 8; Psl 89, 2–3; Psl 5, 12; Psl 59, 17; Psl 28, 7; Psl 7, 18; Psl 107, 1; Psl 23, 4; Psl 91; Psl 42, 2–3;

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kuriuos iš aukščiau išvardytų šlovinimo elementų jūs norėtumėte įtraukti į savo asmeninę šlovinimo giesmę? Už ką jūs norite padėkoti Dievui ypatingu būdu? Kaip jūs išreiškiate savo jausmus, kada jaučiatės neįprastai laimingi?

Prisiminkite:

Muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS

„ŠLOVINIMO ŽURNALAS“

Jeigu įmanoma, paruoškite po nedidelį bloknotą kiekvienam mokiniui. (Arba patys padarykite kažką panašaus, susegę sulenktus pusiau 5–6 popieriaus lapus.)

Paprašykite mokinius vesti šį šlovinimo žurnalą dvi ateinančias savaites. (Suplanuokite 13-oje pamokoje skirti laiko žurnalų peržiūrėjimui ir aptarimui.)

Sakykite:

– Aš norėčiau jūsų paprašyti vesti šį savotišką šlovinimo ir garbinimo žurnalą ateinančias dvi savaites. Žurnale rašykite tuos atvejus, kada jūs iš tikrųjų tarnavote Dievui ir nuoširdžiai šlovinote Jį. Galbūt jūs užrašysite

šiuos atvejus: 1) akimirkas, kada jūs buvote perpildyti dėkingumo Dievui, ir palaimas, siųstas jums ir jūsų šeimai, 2) ypatingus atvejus, kada jūs jautėte Dievo artumą, 3) atvejus, kada jūs buvote įsitikinę, kad Dievas vadovavo jūsų sprendimams, 4) atvejus, kada jūsų tarnavimas aplinkiniams panaikino egoizmą ir tarnavo Dievo garbei, 5) akimirkas, kada jus supantys žmonės, taip pat ir šeimos nariai, rodė Dievo meilę jums žodžiais, darbais ar tiesiog savo buvimu, 6) taip pat atvejus, kada jūs atverdavote savo širdį Dievui sunkiu metu ir rasdavote nusiramimą Jame. Kas dvi ar tris dienas pasirinkite giesmę, kuri pačiu geriausiu būdu atspindėtų jūsų išgyvenimus ir patyrimus, giedokite ją Dievui. Panorėję, jūs galite parodyti savo žurnalą šeimos nariams. Galbūt tai paskatins ir juos vesti savo žurnalą ir užrašinėti jame įdomius patyrimus su Dievu.

Paprašykite vaikų vėl atnešti savo žurnalus po dviejų savaitių.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kokius jausmus išgyvenate, prisiminę ypatingas palaimas, kurias Dievas išliejo ant jūsų? Kokie patyrimai su Dievu jus labiausiai džiugina? Kaip jūs išreiškiate savo džiaugsmą ir dėkingumą? Dievui malonu, kai mes šlovinam Jo vardą. Jam patinka girdėti mus giedančius; netgi tuomet, kai mes giedame vienuoje, ar net tada, kai giedoti mums nelabai sekasi.

Prisiminkite:

Muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

“PRISIJUNGTI ŠLOVINIME”

Paruoškite Biblijas, giesmynus, eilėraščius, skaitymo tekstus.

Kartu su pastoriumi suplanuokite šlovinimo ir garbinimo tarnystę artimiausią savaitę. Padalykite klasę į kelias grupes. Kiekviena grupė tegul atrenka giesmes, eilėraščius ar skaitymo tekstus, kuriuose atsispindėtų šios mintys: 1) Dievo vardo šlovinimas, 2) padėkos išreiškimas, 3) tikėjimas Dievu – Globėju, 4) dėkingumas už geradarybes ir Dievo rūpestį, 5) Dievo pergalė prieš mirtį, 6) veržimosi prie Dievo išraiška.

Vaikai gali naudotis turiniu ir abėcėlinėmis giesmyno, eilėraščių ir krikščioniškos prozos nuorodomis tam, kad galėtų suplanuoti savo tarnavimą.

Paprašykite vaikų, kad jie pakviestų savo draugus ateiti į ypatingą tarnavimą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kaip jūs galvojate, ar pasiruošimas ypatingam tarnavimui priartins jus prie Dievo? Kokią įtaką žmonėms turės šis ypatingas šlovinimas, kurį mes kartu su jumis suplanavome? Tikiuosi, kad šiam šlovinimo pasiruošimui ir pravedimui sutelktos pastangos priartins jus prie Dievo.

Prisiminkite:

Muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir nesėkmes, kuriais jie pasidalijo su jumis, kai atėjo į klasę. Priminkite jiems vieną ar du svarbius momentus iš praeitos pamokos. Nepamirškite gimtadienių, svarbių įvykių bei vaikų pasiekimų. Karštai sveikinkite kiekvieną svečią.

Malda

Kartu sugiedokite šlovinimo giesmę (vietoj maldos).

NENUGALIMIEJI

Mes kartu šloviname Dievą. Dievo šlovinimas

Įsimintina eilutė: „Todėl rūpestingai žiūrėkite, kaip jūs elgiatės, kad nebūtumėte tartum neišmanėliai, bet kaip išmintingi, gerai naudojantys laiką, nes dienos yra piktos. Nebūkite neprotingi, bet supraskite, kokia yra Viešpaties valia” (Ef 5, 15–17).

Tyrinėjimo tekstai: Dan 3.

Papildoma literatūra: E. Vait „Pranašai ir karaliai” 35–50 psl. E. Vait „Kelias pas Kristų” 93–105 psl.

Pamokos užduotis:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

1. **Žinoti**, jog Biblija moko melstis ne tik už save, bet ir už kitus;
2. **Atrasti**, kad malda panaši į atvirą pokalbį su draugu;
3. **Pajusti** norą melstis už artimą.

Pagrindinė mintis:

Mes turime šlovinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

Ši pamoka skirta Dievo šlovinimui!

Šadracho, Mešacho ir Abed Nego pasirinkimas reiškė nuolatinį Dievo garbinimą bei šlovinimą. Aplinkiniai žmonės, matydami šių trijų jaunuolių poelgius, suprasdavo tikrojo Dievo šlovę ir galią. Kiekvienoje mūsų gyvenimo srityje mes taip pat galime rinktis tą kelią, kuris atspindėtų Dievo, kuriam mes tarnaujam, charakterį.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Karaliaus grasinimai buvo bevaisiai. Jis neįstengė palaužti tų vyrų ištikimybę visatos Valdovui. Iš savo tėvų patirties jie žinojo, kad nepaklusnumas Dievui atveda prie negarbės, tragedijos bei mirties ir kad Viešpaties baimė yra išminties pradžia, visos tikrosios gerovės pagrindas... Jų tikėjimas sustiprėjo dar labiau, kai jie liudijo, kad Dievas bus pagarbintas išgelbėdamas juos, bet taip pat su tokiu pat užtikrinimu, pagrįstu visišku pasitikėjimu Dievu, pridūrė: „Bet jeigu ne, karaliau, tebūna tau žinoma, kad mes tavo dievams netarnausime ir aukso statulos, kurią tu pastatei, negarbinsime“ (E. Vait „Pranašai ir karaliai“ psl. 507, 508).

Kiek aš pasitikiu Dievu? Kiek aš pasiruošęs šlovinti ir gerbti Dievo vardą? Kaip mano sprendimuose, kuriuos priimu kiekvieną dieną, atsiskleidžia Dievo charakteris? Kokiu būdu mano sprendimai gali daryti įtaką vaikams, kuriuos mokau kiekvieną savaitę?

Pasveikinimas

Sveikinkite vaikus, ateinančius į klasę. Paklauskite, kaip jie praleido savaitę, kokių turi džiaugsmų ar rūpesčių. Paklauskite, ar kas nors parašė šlovinančius Dievą eilėraštį ar giesmę? Ar paruošė kas nors praėjusią savaitę pietus savo namiškiams? Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti visoje pamokoje.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

A. „PATS SVARBIAUSIAS PIRKINYS“

Paruoškite žaislinius pinigus (įvairių kupiūrų), lentą, kreidą, korteles.

Pinigus galite pasidaryti pasinaudodami įvairų spalvotą popierių. Ant lentos užrašykite 20 svarbių siūlomų prioritetų sąrašą. (Variantai: elektrinis paspirtukas, laimėjimas loterijoje, vien tik dešimtukai mokykloje, tapti kino žvaigžde, tapti milijonieriumi, ilgas gyvenimas, auksu papuošta Biblija, laiminga santuoka, gera sveikata, automobilis, nauji riedučiai, gražūs drabužiai, turėti geriausią draugą, turėti gražų balsą, žinoti tai, kad būsi danguje, artimi santykiai su Kristumi, sugebėjimas skirti gerą nuo blogo ir t.t.) Po to surenkite aukcioną, pardavinėdami šiuos dalykus.

Vaikai gali „pirkti“ viską, ką tik nori, iki tol, kol jie turi pinigų. Vieno pirkinio savininkais negali būti du žmonės. Kai kas nors ką nors nusipirko, užrašykite tai ant lapelio ir perduokite pirkėjui, o lentoje užrašą nubraukite.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Kodėl jūs nusipirkote būtent tai? Kas iš aukcione pateiktų dalykų jums atrodė naudingiausia? Kaip jautėtės, kai supratote, kad viso to, ko norėjote, negalėjote gauti? Paprašykite vaikų kartu su jumis paskaityti Ef 5, 15–17. Šiandien mes pakalbėsime apie tai, kad mes turime garbinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

B. „KAS, JEIGU...“

Reikalingos priemonės: „klausimų“ kopijos, popierius, rašymo priemonės, pieštukai.

Kiekvienam vaikui užduokite po klausimą iš žemiau pateiktų klausimų.

Sakykite:

– Ant švaraus popieriaus lapo parašykite galimus atsakymus į jūsų gautus klausimus. Pavyzdžiui, jei jums atiteko klausimas: „Ką darytum, jei išgirstum triukšmą, sklindantį iš jūsų kambario?“ Jūs galite parašyti: „Aš nubėgčiau ir pažiūrėčiau, kas atsitiko.“ Arba: „Aš likčiau, kur buvęs, ir pagalvočiau, kas ten galėjo nukristi.“ Skirkite 1–2 min. užduoties įvykdymui. Po to paprašykite jų susėsti ratu ir tegul perduoda savo klausimą vaikui, sėdinčiam iš dešinės, o atsakymus vaikui iš kairės, kad kiekvienas turėtų porą lapelių, kuriuose nesutampa klausimai ir atsakymai. Po to paprašykite vaikų paskaityti garsiai klausimus ir atsakymus. Turėtų būti pakankamai juokinga. Jei turėsite laiko, tegul dar kartą susikeičia klausimais ir atsakymais ir vėl perskaito.

Paklauskite:

– Kas buvo juokinga skaitant klausimus ir atsakymus? Įvardykite situaciją, kuri atrodė blogiausiai, po to geriausiai? Paprašykite vaikų vėl perskaityti Ef 5, 15–17. Iki to momento jie turi vėl stovėti.

Paklauskite:

– Kaip įsimintina eilutė padeda suprasti tai, kas yra Dievo garbinimas?

Prisiminkite:

Mes turime garbinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

Klausimai

Nurodymai: parašykite klausimus ant kortelių ir išdalykite vaikams. Pasitikrinkite, ar tikrai turite pakankamai kortelių.

1. Kaip elgtumeisi, jei išgirstum triukšmą, sklindantį iš tavo kambario?
2. Kas nutiktų, jei grįžtum namo, gavęs blogus pažymius?
3. Kas nutiktų, jei miegotum tik tris valandas, prieš eidamas į mokyklą?
4. Kas nutiktų, jei iš karto kramtytum penkias gumas?
5. Kas nutiktų, jei prieš pat akis nušvistų fotoaparato blykstė?

6. Kas nutiktų, jei pavėluotum į mokyklą?
7. Kas nutiktų, jei apsimautum batą ne ant tos kojos?
8. Kas nutiktų, jei norėtum paskambinti savo draugui ir surinktum ne tą numerį?
9. Kas nutiktų, jei labai greitai suvalgytum daug ledų?

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Pasidalyti patirtimi galima bet kuriuo pamokos laiku.

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Kai mes aukojam pinigus Evangelijos skleidimui, mes tarnaujam Dievui. Šiandien mes vėl turime šią galimybę. Pašlovinkime Dievą šiomis dovanomis.

Malda

Surinkite vaikus į ratelį (arba keletą ratelių, jei grupė didelė).

Sakykite:

– Kiekvienas turime galimybę pasimelsti vienu žodžiu. Įvardykite tą gyvenimo sritį, kur jaučiate, kad reikia Dievo vedimo ir Jo išminties, jog tinkamai pasirinktumėte. (Pvz.: mokykla, tėvai, draugai, būrelis, pamaldos ir t.t.) Suteikite kiekvienam galimybę pasimelsti ir užbaikite malda, sakydami: „Tėve, dėkojam Tau už tai, kad Tu žadėjai būti mūsų ramstis ir patarėjas pasirenkant tinkamus sprendimus, kurie Tave pašlovintų“.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su Biblijos istorija

Paklauskite

– Kaip jaučiatės, kai visi jūsų draugai daro tai, ko jūs negalite daryti arba nenorite? Ar teko jums būti apsirengusiu ne taip, kaip visi? Arba galbūt negirdėjote paskutinių hitų ar nematėte populiaraus filmo, o gal praleidote „jėgos“ vakarėlį, apie kurį visi tik ir kalba? Kartais būti ne tokiu kaip visi prilygsta ugnies krosniai. Šiandien mes skaitysime apie tris draugus, kurie pasirinko sprendimą, nesijaudindami dėl to, bus jie tokie kaip visi ar ne. Jie pasirinko tai, kas išaukštintų Dievą, nepaisant to, kad jie galiausiai atsidūrė ugnies krosnyje.

Paruoškite Biblijas ir dvi veiksmo kopijas.

Iš anksto perskaitykite visą veiksmą bent vieną kartą. Išrinkite vieną savanorį, kuris vaidins pantomimos būdu, duokite jam veiksmo kopiją, kad jis iš anksto perskaitytų tekstą ir pasirepetuotų pantomimos judesius.

Paprašykite vaikų plačiai sustoti taip, kad jie matytų jus ir jūsų pagalbininką. Pasakykite jiems, kad jie darys pantomimą – aidą, pagrįstą Šadracho, Mešacho ir Abed Nego istorija. Pasakykite, kad vaikai turės kopijuoti jūsų pagalbininko veiksmus.

Sakykite:

– Ši istorija mus moko, kad turime šlovinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

Po to pradėkite skaityti istoriją. (Jei turite mažai laiko, tai galite pasiūlyti vaikams paeiliui perskaityti istoriją, užrašytą Dan 3.)

PANTOMIMA-AIDAS

Tekstas	Veiksmai
Karalius Nebukadnecaras laimėjo kare.	Smilius nukreiptas žemyn.
Buvo nugalėta Dievo tauta.	Perbraukite nykščiu per gerklę.
Sadrachas, Mešachas ir Abed Nego buvo paimti į nelaisvę, kad tarnautų karaliui.	Sukryžiuokite ištiestas rankas, tarsi ant jų būtų antrankiai. Atsiklaupkite ant vieno kelio ir nulenkite galvą.
Karalius kiekvieną dieną davė Sadrachui, Mešachui ir Abed Negui valgyti ir gerti.	Veiksmai, primenantys valgymą.
Tas valgis buvo Dievo uždraustas.	Smiliumi parodykite draudimo gestą.
Jis buvo šlykštus!	Parodykite, tarsi norėtumėte vėmti.
Jaunuoliai atsisakė valgyti.	Abiem rankom uždenkite burną.
Karaliaus patarėjas išsigando.	Kramtykite abiejų rankų nagus.
Jis pasakė: „Jūs tapsite silpni ir liesi“.	Įtraukite žandus.
„O karalius nukirs man galvą“.	Suspauskite rankomis gerklę ir iškiškite liežuvį.
Dešimt dienų jie valgė vaisius, daržoves ir riešutus.	Parodykite dešimt pirštų. Plojimai.
Ir jie tapo sveikesni nei karaliaus tarnai.	Sulenkite per alkūnes rankas ir suspauskite kumščius, rodydami savo raumenis.
Dievo komanda nugalėjo	Smiliai nukreipti į viršų.
Šioje kovoje dėl maisto.	Vaidinkite, tarsi kramtote ir tuo pačiu spaudžiate rankas.
Dievas davė Sadrachui, Mešachui ir Abed Negui ypatingos išminties.	Ištieskite rankas ir parodykite į galvą.
Ir jie išaukštinaaoo Dievą.	Pakelkite rankas ir pažiūrėkite į viršų.
Laikas bėgo.	Viena ranka mojuokite tarsi atsisveikindami.
Karalius pamiršo apie Dievą.	Pakasykite galvą, pakelkite rankas į dangų.
Jis pastatė didelę auksinę statulą	Pridėkite delną prie kaktos ir pažiūrėkite į viršų.
Ir įsakė žmonėms ją garbinti.	Pagrūmokite pirštu, sudėkite rankas ant krutinės ir nulenkite galvą.
Karalius pasakė: „Jei jūs pasakysite ne, aš jus įmėsiu į ugnies krosnį.“	Sukryžiuokite pirštus ir, tarsi sakydami ne, pasukiokite galvą, nuvalykite veidą ir vėdinkitės ranka, tarsi būtų karšta.
Grojo muziką.	Suvaidinkite grojimą smuiku.
Visi garbino.	Nusilenkite.
Šadrachas, Mešachas ir Abed Nego stovėjo tiesiai.	Iškelkite į viršų abi rankas.
Jie žvelgė į dangų.	Priglauskite abi rankas prie kaktos ir pažiūrėkite į viršų.
Karalius įtūžo.	Papurtykite sugniaužtais kumščiais virš galvos.
Jis įsakė.	Pagrūmokite pirštu.
Ir pasakė karalius: „Meskite juos į krosnį.“	Plačiai atmerkite akis. Nuvalykite veidą ir vėdinkitės ranka.
Trys jaunuoliai pasakė karaliui, kad Dievas juo išgelbės.	Parodykite tris pirštus. Sudėkite rankas maldai.
O jei ir ne, jie vis tiek karaliaus pastatyto stabo negarbins.	Trūktelkite pečiais ir atmeskite rankas virš galvos, pirštais rodykite karūną, sudėkite rankas maldai sukryžiuokite pirštus ir neigiamai papurtykite galvą.
Ugnis buvo septynis kartus karštesnė nei įprastai, kai Šadrachas, Mešachas ir Abed Nego buvo įmesti į krosnį.	Parodykite 7 pirštus, nuvalykite veidą ir vėdinkitės ranka, ištieskite rankas.
Trys jaunuoliai buvo krosnyje.	Parodykite 3 pirštus
O kai karalius pažiūrėjo, negalėjo patikėti tuo, ką pamatė.	Sudėkite rankas tarsi žiūronus, neigiamai papurtykit galvą, veide išreikšdami nuostabą, patrinkite akis.
Ugnyje buvo keturi.	Parodykite 4 pirštus
O vienas buvo panašus į Dievą.	Parodykite 1 pirštą, vėliau pakelkite rankas garbinimui.
Ir nei vienas iš jų nesudegė.	Plojimai.
Tai bent!	Iš pradžių pakelkite į viršų kairį kumštį, po to dešinį.
Karalius juos pasikvietė.	Vieną ranką pridėkite prie burnos, o kita pamokite ateiti.
Nei vienas jų plaukelis neapdegė.	Patempkite sau už plaukų.
Nuo jų net ir dūmo kvapas nedvelkė.	Užspauskite nosį ir papurtykite galvą.
Šlovė Dievui!	Plojimai.

S

Karalius nusilenkė ir pasakė: „Gyvasis Dievas! Jis išgelbėjo jus nuo baisios mirties.“	Nusilenkite, pakelkite du pirštus į viršų perbraukite pirštu per gerklę.
Ir karalius išleido įsaką, kad visi turi garbinti trijų narsuolių Dievą.	Suduokite kumščiu į kumštį, pakelkite rankas garbinimui, parodykite 3 pirštus.
Taigi, garbinkite Dievą ir negarbinkite netikrų šio pasaulio dievų.	Mostelkite ranka, pakelkite rankas garbinimui, sukryžiuokite pirštus ir papurtykite galvą, nuktreipkite du nykščius žemyn.
Yra tik vienas Dievas.	Pakelkit vieną pirštą į viršų.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paprašykite vaikų surasti Dan 3, 1–30. Mažose grupelėse, pageidautina pasitelkti suaugusio pagalbą, paprašykite apsvarstyti šiuos klausimus:

1. Koku būdu Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą vertė priimti sprendimą, kuris neteiktų garbės Viešpačiui? Kokį spaudimą patiriate jūs savo gyvenime?
2. Visuomenė, kurioje gyveno Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas, garbino stabus. Ką garbina šių dienų visuomenė? Ką garbina jūsų bendraamžiai?
3. Ką sakote tiems žmonėms, kurie negerbia jūsų tikėjimo? Ką galvotumėte apie Dievą, jei Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas būtų sudegę ugnyje? Paaiškinkite savo atsakymą?
4. Ką manote apie tai, kad Dievas leidžia kai kuriems žmonėms kentėti ir mirti dėl savo tikėjimo šiais laikais? Paaiškinkite savo atsakymą?

Prisiminkite:

Mes turime garbinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite ant kortelių parašytus tekstus ar žodžius.

Tegul vaikai pasilieka savo grupelėse arba padalykite juos į tris naujas grupes. Kiekvienai grupei duokite po su tekstu užrašytą kortelę. Skirkite laiko teksto aptarimui grupelėje. Paprašykite, kad kiekviena grupelė išrinktų žmogų, kuris perskaitys tekstą ar citatą visai klasei, ir taip pat dar vieną, kuris paaiškins gautos citatos reikšmę šios pamokos kontekste.

1. Lk 18, 29–30.

2. Lk 9, 23–25.

3. „Didžiausia šio pasaulio reikmė – žmonės, kurių negalima nupirkti, parduoti, kurie yra teisingi ir nuoširdūs, kurie nebijo įvardyti nuodėmę, kurie yra ištikimi, tarsi kompas rodyklė, rodanti šiaurę, kurie kovotų už tiesą, net jei dangus sugriūtų“ (E. Vait „Ugdymas“ psl. 57).

Galimas sprendimas:

Užrašykite kiekvieną žodį iš anksčiau pateiktų tekstų ant atskirų kortelių. Duokite grupelės vadovui visas tos citatos korteles, kad grupelė sudėtų sakinį. Grupės gali tarpusavyje lenktyniauti. Kai visi pabaigs, pakvieskite vaikus aptarti, koku būdu jų citatos susijusios su šios dienos tema. Kaip jas pritaikyti šių dienų gyvenime?

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS**1. Variantas: vaidinimas**

Paruoškite ant atskiro lapo scenarijų.

Iš anksto pasiruoškite šias situacijas ant atskirų lapų. Užduočiai įgyvendinti padalykite vaikus į keletą grupelių ir pats duokite situaciją aptarimui arba duokite vaikams traukti korteles vieną po kitos ir tas situacijas kartu aptarkite.

1. Esi grupėje draugų, kurie siūlo kartu su jais padaryti kažką blogo. Kaip reaguotum?
2. Tavo tėvai ne krikščionys ir reikalauja, kad valgytum nešvarų maistą arba lankytum kitą bažnyčią. Kaip pasielgtum panašioje situacijoje?
3. Tu eini į mokyklą. Mokykloje tave verčia mokytis ir laikyti egzaminus šeštadieniais. Pamokų nelankymas ar neatėjimas į egzaminą gali sugadinti pažymius, kas gali sąlygoti tai, kad paliks tave antriems metams. Ką darytum tokioje situacijoje?
4. Tavo draugai mėgina rūkyti cigaretes ir siūlo tau pabandyti. Jei atsisakysi, visi laikys tave „viščiuku“. Kaip pasielgtum tokioje situacijoje?
5. Tavo tikėjimas skiriasi nuo tavo šalies visuomenės tikėjimo. Tau draudžia atvirai garbinti Dievą, kitu atveju gresia kalėjimas ar mirties bausmė. Ką darytum tokioje situacijoje?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Tegul vaikai iš kiekvienos grupės pasidalija savo mintimis su kitais vaikais.

Sakykite:

– Kiekvieno mūsų gyvenime būna tokių atvejų, kai mums reikia priimti sprendimus, kurie skiriasi nuo aplinkinių žmonių elgesio.

Paklauskite:

– Kodėl lengva rinktis tarnavimą Dievui? O kodėl kartais tai padaryti sunku? Kiekvienas mūsų sprendimas, kiekvienas pasirinkimas – tai nauja galimybė šlovinti Dievą. Jis duoda mums jėgų ir drąsos garbinti Jį įvairiose mūsų gyvenime iškylančiose situacijose.

Prisiminkite:

Mes turime garbinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

2 variantas: kompromisai

Sakykite:

– Aš jums paskaitysiu keletą situacijų, kuriose vaikai turės pasirinkti, kaip ją išspręsti: arba sekti Dievo valia, arba atsitraukti nuo savo įsitikinimų. Kai jūs pajusite, kad situacijos herojus pasirinko kompromisą, purtykite galvą tol, kol aš nepabaigsiu skaityti situaciją. Jei pagrindinis herojus tvirtai laikosi savo įsitikinimų, tai sėdėkite ramiai.

(Skaitykite šias situacijas. Po kiekvienos situacijos paskaitymo užduokite vaikams klausimus, o kai kurių paprašykite paaiškinti pagrindinio herojaus elgesį. Ar buvo galima šioje situacijoje pasielgti kitaip?)

1 situacija: „Ir vėl tie klausimai ir atsakymai – sumurmėjo Rokas. Per paskutinį kontrolinį jam nelabai pasisekė. Mokytojas pradėjo skaityti klausimus, o Rokas lėtai rašė atsakymus. – Įdomu, ar teisingi mano atsakymai? – pats savęs klausė. – Manau, nieko baisaus nenutiks, jei aš žvilgtelsiu į Mato sąsiuvinį, paprasčiausiai palyginsiu atsakymus. Juk tai visai ne melas – pats save nuramino.

Rokas pažvelgė, ar nežiūri mokytojas, o po to pažvelgė į Mato sąsiuvinį.

2 situacija: Suskambo telefonas. Kai Rita pakėlė ragelį, ji iš karto atpažino geriausios draugės Miglės balsą.

– Ar galiu pas tave ateiti? – paklausė uždususi balsu Miglė. – Aš ką tik nusipirkau naują diską ir noriu, kad tu jį paklausytum.

– Ne, – abejojančiai pasakė Rita. – Mano tėvai ką tik išėjo į bažnyčią ir uždraudė man kviesti draugus į namus.

– Nagi, tavo tėvai apie tai niekada nesužinos. Aš išeisiu iki to laiko, kai jie sugrįš.

– Na, jei tu tokia užtikrinta, manau viskas bus gerai, jei jie nieko nesužinos.

– Šaunu. Aš būsiu po minutės. – Apsidžiaugė Miglė.

3 situacija: Lukas stovėjo stotelėje ir su savo klasės draugais laukė autobuso. Jis girdėjo, apie ką kalbėjo vaikai, ir pastebėjo, kad kiekvienas iš jų vis netinkamai paminėdavo Viešpaties vardą ar vartojo kitokius keiksmažodžius. Lukas nenorėjo negražiai kalbėti, bet jis taip pat nenorėjo atrodyti „geruoliu“. Todėl, kai jo klasės draugas paklausė, ką jis galvoja apie paskutinį testą, Lukas pradėjo žodžiais „O Dieve“. Mintyse jis save teisingo, galvodamas, kad žodis buvo pasakytas tinkamai ir kad tai nebuvo keiksmažodis.

4 situacija: Laura pirkė šokoladą ir padavė pardavėjui pinigų. Pardavėjas greitai atidavė gražą ir pradėjo aptarnauti kitą klientą. Kai Laura priėjo prie išėjimo, ji suskaičiavo gražą ir suprato, kad pardavėjas jai davė 25 ct. daugiau nei reikėjo.

– Na, gerai, – pasakė ji sau, – tai tik 25 ct. Be to, aš skubu, o tokiam dideliame prekybos centrai 25 ct. nedidelis praradimas.

Išeidama iš parduotuvės Laura su pasitenkinimu pradėjo valgyti šokoladą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite:

– Apie ką jūs galvojote, kai klausėtės šių istorijų? Ar buvo panašių situacijų jūsų gyvenime? Paaiškinkite savo atsakymus.

Sakykite:

– Galbūt šios istorijos, palyginus su Šadracho, Mešacho ir Abed Nego istorija, neatrodo tokios jau rimtos. Bet leiskite jums priminti: mes turime garbinti Dievą kiekvienu savo sprendimu. Visi kartu pakartokime.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„PASIRINKIMO JĖGA“

Paruoškite kiekvienam vaikui po pripūstą balioną, balioną, pripildytą helio (arba du – pademonstruoti visai klasei), virvutę, markerį (nebūtinai).

Tegul vaikai pasidalija į poras. Duokite kiekvienam vaikui pripūsti po balioną.

Sakykite:

– Mėtykite balioną vienas kitam, bet jų negaudykite. Pasistenkite, kad nei vienas iš balionų nenukristų ant žemės. Kai tik kieno nors balionas palies žemę, pora baigia žaidimą ir atsisėda.

Po to, kai visi pabaigs žaidimą, duokite kiekvienam po balioną, pripildytą helio, su pririšta virvute. Paprašykite vėl juos atlikti tą pačią užduotį. Po pirmo smūgio balionai nuskris prie lubų (jei turite tik du pripildytus helio balionus, tai pakvieskite šią užduotį atlikti du savanorius).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite:

– Kuo skiriasi pirmi ir antri balionai? (Skirtumas tas, ko jie buvo pripildyti.)

Sakykite:

– Kai mes esame pripildyti Šventosios Dvasios, mes turime viską, kad priimtume tinkamą sprendimą, kuris išaukštintų Viešpatį. Dėka Jo malonės mes turime garbinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

Jei užteks laiko, paprašykite vaikų ant balionų parašyti savo vardą. Paprašykite pasikeisti balionais ir, pažiūrėjus į vardą, parašyti vieną žodį, kuris atspindėtų to žmogaus gyvenimą ar charakterį, kai jis bus Šventosios Dvasios išstobulintas (bebaimis, bekompromisis, suprantantis, patikimas). Tegul vaikai paleidžia balionus į dangų.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais jie pasidalijo pamokos pradžioje. Priminkite jiems iš prarastos pamokėlės vieną ar du svarbius dalykus. Nepamirškite gimtadienių, mokinių svarbius įvykius bei pasiekimus. Nuoširdžiai pasveikinkite svečius.

Priminkite vaikams kitą savaitę atsinešti garbinimo žurnalus. Prašykite Dievo padėti jums kiekvieną dieną priimti tokius sprendimus, kuriais galėtumėte Jį pašlovinti.

13 pamoka

MATANTIS KIAURAI

Visiškai priimtini. Veikianti malonė

Įsimintina eilutė: „Juk Dievas ne taip mato, kaip žmogus; žmogus mato, kas akimis matoma, o Viešpats žiūri į širdį“ (1 Sam 16, 7).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Sam 16, 1–13.

Papildoma literatūra: E. Vait „Patriarchai ir pranašai“ 637 – 644 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję ir išmokę šią temą, vaikai privalo:

- 1. Žinoti**, kad Jėzus žiūri į juos ne taip, kaip žmonės.
- 2. Pajausti** Jėzaus meilę, nepaisant to, kaip jie atrodo.
- 3. Atsiliepti** į Jėzaus meilę ir elgtis su kitais žmonėmis, sekant Jo pavyzdžiu.

Pagrindinė mintis:

Jėzus žino mūsų mintis.

Ši pamoka skiriama veikiančiai malonei!

Dievas žvelgia į žmones ne taip, kaip mes juos matome. Jo žvilgsnis nesustoja žmogaus išorėje, Jis žvelgia į širdį, norinčią pasikeisti pagal Jo pavyzdį. Jis mato žmones ne tokius, kokie jie yra, bet tokius, kokiais jie gali tapti, jei jie bus Jame.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Išorinis grožis nieko nesako Dievui apie dvasią. Išmintis, o taip pat charakterio ir elgesio privalumai atskleidžia tikrąjį žmogaus grožį; vidinė pilnatvė ir širdies tobulumas apsprendžia, ar mes būsim Visagalio Viešpaties priimti“ (E. Vait „Patriarchai ir pranašai“ psl. 638).

Pasveikinimas

Sveikinkite vaikus, ateinančius į klasę. Paklauskite, kaip jie praleido savaitę, kokių turi džiaugsmų ar rūpesčių. Paklauskite, ar jie turi kokių nors įdomių minčių ar idėjų, kurios iškilo šią savaitę tyrinėjant Bibliją (jei jūs uždavėt praėjusią savaitę kokią nors užduotį, tai ją patikrinkite).

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS

Išrinkite vieną ar kelias užduotis, kurios tiktų jūsų sąlygomis.

A. „UŽSIMASKUOK“

Paruoškite popierines lėkštes, spalvotą popierių, markerius, žirkles, lipnią juostelę, siūlus, Bibliją.

Iki pamokos pradžios, kai visi vaikai įeis į klasę, paprašykite kiekvieno iš jų pasidaryti kaukę iš pateiktų dalykų. Po to, kai visi susirinko ir atliko užduotį, paprašykite vaikų užsidėti savo kaukę. Pasakykite jiems, kad dabar vyks kaukių demonstravimas, kiekvienas turės galimybę pademonstruoti savo kaukę.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS***Paklauskite:***

– Apie ką galvojot, kai darėte savo kaukę? Kaukių demonstravimo metu, koks buvo jausmas, kai stebėjote kaukes, kurias padarė jūsų draugai? Kaip jūs elgtumėtės su tuo žmogumi, kurio kaukė tiksliai primintų jūsų kaukę? Kas žmogaus išvaizdoje (drabužiai, šukuosena) daro įtaką tam, kad jūs apie jį galvojate? Kaip jūs manote, ar Dievas kreipia dėmesį į žmogaus išorę? (Paaškindite savo atsakymą.) Kas Jam svarbu? Kartu atverskime ir paskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (1 Sam 16, 7). Šiandien mes sužinosime, kad Jėzus žino mūsų mintis.

B. „PRIPŪSTAS BALIONAS“

Paruoškite spalvotus nepermatomus balionus ar nepermatomus polietileningus maišelius, saldinius, monetas, popierinius pinigus.

Iš anksto įdėkite į kiekvieną balioną nedidelį saldainį, monetą ir popierinį pinigą. Kai vaikai eis į klasę, paduokite kiekvienam po balioną.

Sakykite:

– Atsargiai pripūskite savo balionus, kad jie nesusprogtų. Po to pasikeiskite balionais. Būkite atsargūs, kad jūsų balionai nesusprogtų. Kai duosiu signalą, jūs visi kartu galėsite juos susprogdinti, kad galėtumėte pažiūrėti, kas ten viduj. Per vieną minutę vaikai pasikeičia balionais. Po to leiskite jiems juos susprogdinti.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS***Paklauskite:***

– Ką jūs tikėjotės surasti balionuose, kuriuos gavote iš draugo? Ar tai turėjo įtakos jūsų tarpusavio santykiams? Ar patiko jums tai, ką radote savo balione? Kaip elgtumėtės, jei visi balionai būtų permatomi? Kas bendro kitų žmonių vertinime pagal išorę su šiuo žaidimu? Dar kartą perskaitykime įsimintiną eilutę (1 Sam 16, 7). Dievui, ne taip kaip žmonėms, nereikia spėlioti, kas mes iš tikrųjų esame.

Prisiminkite:

Jėzus žino mūsų mintis.

LAIKAS PASIDALYTI PATYRIMU

Pasidalyti patirtimi galima bet kuriuo pamokos laiku.

Draugiškas bendravimas

Paskatinkite vaikus laisvai dalytis savo asmeniniais patyrimais.

Giesmių giedojimas

Pamokos metu jūs galite giedoti savo mėgstamiausias giesmes.

Aukų surinkimas

Sakykite:

– Biblija mums sako, kad Viešpats myli noriai duodantį. Ir tik Jis žino, su kokiomis mintimis duodate aukas. Melskitės, kad atnešdami Viešpačiui savo dovanas, turėtumėte gerų ketinimų.

Malda**Sakykite:**

– Ps 139, 23–24 – tai malda, kurioje mes prašome Dievo pagalbos būti sąžiningais patys sau. Dievas žino apie mus tai, ko mes patys nežinom. Tai gali būti kažkas, kas gali pakenkti mums ir aplinkiniams. Melskimės šiandien, kad Dievas parodytų mums mūsų trūkumus ir pripildytų mus Savo Šventosios Dvasios, kad mūsų gyvenimas būtų Jam priimtinas.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ

Susipažinimas su bibliiniu pasakojimu

Paklauskite:

– Kokius savo draugo charakterio bruožus vertinate? (Skirkite laiko pamąstymui.) Ar šiuos bruožus jūs turite?

Sakykite:

– Šiandien mes kalbėsime apie jaunuolį, kuris buvo išrinktas tapti ne tik Dievo draugu, bet ir karaliumi.

Paruoškite 8 dėžutes ar maišelius, 8 daiktus, popierių ir pieštukus, akių raiščius, Biblijas.

Iki to laiko, kai vaikai įeis į klasę, pastatykite 8 dėžutes ar maišelius ant stalo ar ant suolo ir įdėkite į kiekvieną po daiktą (pvz.: knygą, akmenį, plunksną, smėlio, popierinių pinigų, kramtomą saldainį, rutuliukus, supjaustytą vaisių, popierių ir pieštukus, akių raiščius). Neleiskite vaikams į jas pažvelgti. Paprašykite vaikus sustoti į vieną eilę šalia stalo su dėžutėmis, o po to visiems užriškite akis.

Sakykite:

– Jūs kiekvienas turite prieiti prie kiekvienos dėžutės. Įkišti į ją ranką ir čiupinėdami suprasti, kas joje yra. Stenkitės nepraleisti nė vieno daikto, apie tai, ką užčiuopėte, niekam nieko nesakote. Pasistenkite pažinti kiekvieną daiktą ir jį įsiminti. Kai išmėginsite visas 8 dėžutes, sugrįžkite į savo vietą ir užrašykite tų daiktų pavadinimus. Kai vaikai atliko užduotį, nuimkite jiems raiščius.

Paklauskite:

– Kiek daiktų jūs galėjote pažinti? (Kol vaikai jums skaito savo sąrašus, parodykite, kas yra dėžučių viduje.) Jei jūs galėtumėte išsirinkti sau vieną dėžutę, kurią rinktumėtės, kodėl? (Po to paprašykite vaikų vieną po kito perskaityti ištrauką 1 Sam 16, 1–13).

Paklauskite:

– Kur matote panašumus tarp to, ką darė Samuelis, ir to, ką dabar darėte jūs? Kodėl ši užduotis buvo sunki? Kaip jūs jaustumėtės Dovydo brolių vietoje? O jei jūs būtumėt Dovydu? Jei jūs būtumėte Dovydo vietoje, kada geriau jaustumėtės: kai Samuelis žiūrėtų į jūsų išorę, ar kai matytų jūsų širdį ir žinotų jūsų ketinimus? Paaiškinkite savo atsakymus. Kaip jaučiatės žinodami, kad Dievas pirmiausia žiūri į jūsų širdį? Kartu paskaitykite įsimintą eilutę 1 Sam 16, 7.

Prisiminkite:

Jėzus žino mūsų mintis.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Tegul vaikai suranda savo Biblijose šiuos tekstus, o taip pat užrašo ant lentos tas savybes, kurias Dievas norėtų matyti mumyse: Ps 78, 70.72 (širdies tyrumas, išmintis), 1 Met 28, 9 (nuoširdus pasišventimas, ištiriantis protas, Dievo ieškojimas), Lk 16, 10 (patikimumas, sąžiningumas), Mch 6, 8 (teisingumas, meilė, nuolankumas).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Scenarijus

Paprašykite vaikų užmerkti akis ir taip būti, kol jūs perskaitysite šią ištrauką:

„Irmai labai patiko jos rudos akys ir garbanoti kaštoniniai plaukai. Bet ji negalėjo pakęsti savo kojų, ji galvojo, kad jos per daug liesos. Irmai labai patikdavo juoktis. Jos draugai dažnai sakydavo, kad jos gražus, skambus juokas. Taip pat Irma su kitais labai laisvai bendraudavo. Visi jos draugai mėgo pas ją ateiti į svečius. Jie sakydavo, kad vakarėlis be Irmos – tai ne vakarėlis. Visi sutikdavo, kad Irma – labai įdomus, geras žmogus, tik vienintele išimtimi buvo tos akimirkos, kai ji pykdavo. Niekas nenorėdavo būti šalia jos, kai ji įsiusdavo. Jei taip atsitikdavo, tai kurį laiką po to draugai jos vengdavo. Bet vėliau ji prieidavo prie jų, pasakodavo ką nors juokinga, ir visi vėl juokdavosi ir bendraudavo su savo mėgstama drauge.

Paklauskite:

– Kokia buvo Irma iš tikrųjų: kompanijos mergaitė, sugadinta mergaitė ar susierzinanti asmenybė? Kaip jūs manote, mylėjo Dievas ją už tai, dėl ko vertino ir mylėjo ją draugai? Kaip jūs galvojate, ar Dievas mažiau myli ją dėl tų savybių, kurios nepatinka jos draugams? Paaiškinkite savo atsakymą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite:

– Pagalvokite apie tą charakterio savybę, kuri jumyse pačiuose jums labiausiai patinka. O dabar prisiminkite tai, dėl ko jus myli aplinkiniai.

Paklauskite:

– Ar šios savybės sutampa? Jei ne, tai kodėl jos skiriasi?

Sakykite:

– Pagalvokite apie tą charakterio savybę, kuri jumyse pačiuose jums labiausiai nepatinka. O dabar prisiminkite, ko jumyse aplinkiniai labiausiai nemėgsta.

Paklauskite:

– Kokius jausmus jums sukelia mintis apie tas charakterio savybes, kurių žmonės jumyse nemėgsta? Kaip su jumis elgiasi jūsų draugai, kai parodote save iš blogosios pusės?

Kaip manote, ar myli jus Dievas labiau dėl tų savybių, kurios patinka jums ir jūsų draugams? Ar myli jus Dievas mažiau dėl tų jūsų blogųjų savybių? Paaiškinkite savo atsakymus. Prisiminkite mūsų įsimintą eilutę. Pasakykite jį savais žodžiais. Leiskite keletui vaikų pamėginti tai padaryti.

Prisiminkite:

Jėzus žino mūsų mintis.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS

„KARALIŠKAS VAINIKAS“

Paruoškite karūną, ilgas popieriaus juosteles su dantukais kaip ant karūnos, sąvaržėles, žirkles, pieštukus, lipnią juostelę ar klijų, Biblijas.

Paprašykite savanorio garsiai perskaityti 1 Pt 2, 9. Pakelkite karūną ir sakykite: „Pagal 1 Pt 2, 9, jei mes priklausome Dievui, tai mes priklausome karališkai šeimai. Mes esame princai ir princesės. Kiekviename iš mūsų yra karališko charakterio bruožų, kurie šlovina Dievą, ir Jis nori, kad mes tuos bruožus savyje puoselėtume“.

Paprašykite vaikų pasidalyti po tris. Duokite kiekvienai grupei popieriaus juosteles ir pieštukus.

Sakykite:

– Jūs visi žinote, kad karūna – tai karaliavimo ženklas. Sugalvokite vieną karališką apibūdinimą jūsų draugui, sėdinčiam iš dešinės, ir užrašykite jį ant juostelės. Po to apjuoskite ta juoste draugo galvą ir sutvirtinkite taip, kad pasidarytų karūna. Paaiškinkite savo draugui, kodėl jūs užrašėte būtent tą jo apibūdinimą.

Sakykite:

– Kartu paprašykime Dievo, kad Jis gyventų mumyse, kad mes galėtume matyti mus supančius žmones taip, kaip juos mato Dievas.

Prisiminkite:

Jėzus žino mūsų mintis.

PABAIGA

Apibendrinkite jūsų mokinių džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais jie pasidalijo pamokos pradžioje. Priminkite jiems iš prarastos pamokėlės vieną ar du svarbius dalykus. Nepamirškite gimtadienių, svarbius mokinių įvykius bei pasiekimus. Nuoširdžiai pasveikinkite svečius.

Paprašykite vaikų pasimelsti ir išreikšti padėką Dievui už tą žmogų, kuris sėdi iš dešinės. Padėkokite Dievui už tai, kad Jis mato mus tokius, kokiais mes galime tapti dėka Jo keičiančios malonės. Paprašykite Jo įvykdyti tą pasikeitimą jūsų mokinių širdyse.